

The New Creation

ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่

โดย เจย์ วิลสัน

(By Jay Wilson)

ผู้อ่านที่รัก

บทเรียนพระคัมภีร์เรื่องนี้เป็นบทเรียนต่อเนื่องชุดที่สี่ซึ่งเขียนขึ้นเพื่อสอนพื้นฐานของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ให้แก่ท่าน และเพราะความสำคัญของบทเรียนนี้กับแนวคิดของพระคัมภีร์ที่จำเป็นต้องเผยออกไปจึงทำให้เราได้อธิษฐานอย่างมากเพื่อให้บทเรียนนี้บรรลุวัตถุประสงค์

หลักการเบื้องต้นที่ท่านจะได้รับจากการศึกษาบทเรียนชุดนี้คือ

1. คริสเตียนสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้เพราะเราเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ตามปกติมาของพระองค์เพื่อเข้าส่วนในพระคริสต์
2. คนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นี้จะต้องเข้าสู่ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องให้มีความคิดใหม่ – โดยการมองดูภาพพระเยซูคริสต์ที่ฟื้นขึ้นจากตาย การทำความเข้าใจภาพพระเยซูคริสต์ที่ฟื้นขึ้นจากตาย และการจดจ่ออยู่กับภาพของพระเยซูคริสต์ที่ฟื้นขึ้นจากตาย
3. จุดประสงค์ของพระเจ้าที่มีอยู่ตลอดมาคือการส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาให้กับคนที่สัตย์ซื่อกับพระองค์ เพื่อให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้า และคนสัตย์ซื่อนั้นจะได้เป็นผู้ที่ดีพร้อมเหมือนอย่างพระบิดาผู้สถิตอยู่บนสวรรค์ พระเจ้าทรงสื่อสารความคิดที่น่าตื่นเต้นนี้ด้วยคำต่างๆ เช่น คำว่า *พระสัญญา ความล้ำลึก พระเกียรติ/สง่าราศี* และ *กระจกเงา* เพื่อให้เราเข้าใจจุดประสงค์ของพระองค์ได้ดีขึ้น การยกโทษบาปเป็นแนวคิดที่สำคัญและเป็นพาหนะที่นำไปถึงพระวิญญาณผู้สถิตอยู่ภายในเรา ดังนั้นเราจำเป็นต้องเข้าใจความซับซ้อนของข้อความในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ส่วนใจความของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมนั้นไม่ได้เน้นเพียงแค่พระคริสต์เท่านั้น แต่เป็นพระคริสต์ที่อยู่ในเรา ส่วนกระจกเงาของการเปิดเผยเรื่องราวทั้งหมดของพระเจ้านั้น – ความครบถ้วนของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่กับความสมบูรณ์ของธรรมเนียมปฏิบัติ – เราเห็นพระฉายาของพระคริสต์ผู้เป็นขึ้นจากตาย และผลที่ตามมาของการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์
4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยคริสเตียนให้เป็นคนดีพร้อม โดยตรึงกายของเรา พระวิญญาณทรงนำเราเพื่อให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า และทรงพลุ่ลขอแทนเรา
5. คริสเตียนถูกสอนให้ประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ไม่ทำให้พระวิญญาณทรงเสียพระทัย ไม่ดับพระวิญญาณ และทำให้เราเป็นนายเหนือร่างกายของเรา
6. ชีวิตในพระคริสต์มีเสรีภาพจากความคิดแบบเก่าๆ คริสเตียนทำด้วยความชื่นชมยินดีในสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราก็คือการพยายามที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์ คริสเตียนเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถกระทำสิ่งสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะพลุ่ลขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ภายในตัวเรา

การเข้าใจแนวคิดของการถูกสร้างขึ้นใหม่นี้คือจุดศูนย์กลางในการเข้าใจศาสนาคริสต์ ด้วยภาพที่เราสามารถ
เป็นได้ในพระคริสต์และความปรารถนาอันจริงใจที่จะยึดถือภาพนั้นไว้ก็จะเป็นแรงบันดาลใจให้เราเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรง
ประสงค์ให้เราเป็น นี่คือเรื่องราวของข่าวประเสริฐอย่างแท้จริง

เราขอท้าท่านผู้อ่านอีกครั้งหนึ่งว่าผู้เขียนบทเรียนนี้ไม่ได้รับการดลใจ จึงยอมรับในความผิดพลาด การตกล่น
และความอคติ ผู้อ่านต้องอ่านพระคัมภีร์ด้วยเพื่อหาคำตอบ – สิ่งที่เราทำได้คือทำทลายความคิดของท่านเท่านั้น

บทเรียนนี้ใช้พระคัมภีร์ภาคภาษาไทยฉบับ 1971 และฉบับคิงเจมส์ เพื่ออ้างอิง (โดยผู้แปลบทเรียนนี้)

ผู้รับใช้ของท่าน

เจย์ วิลสัน

“พระคัมภีร์เท่านั้น ที่สร้างคริสเตียนให้เป็นคริสเตียน”

ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่

คำนำ

“เพราะว่าการที่ถือพิธีสุหนัตหรือไม่ถือ ไม่เป็นของสำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นสำคัญ” (กาลาเทีย 6:15)

I. ความหมายของการถูกสร้างขึ้นใหม่ (The Meaning of the New Creation)

A. การเกิดใหม่

- 2 โครินธ์ 5:17 – สำหรับผู้ที่เป็นคริสเตียน ทุกสิ่งเป็นสิ่งใหม่
- ยอห์น 3:5; กิจการ 2:38 – การเริ่มต้นใหม่นี้เกิดขึ้นจากการรับบัพติศมา

B. ศักยภาพใหม่

- มัทธิว 5:48 – คริสเตียนต้องเป็นคนดีรอบคอบ เหมือนอย่างพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ เป็นผู้ดีรอบคอบ
- โรม 8:29 – คริสเตียนถูกเปลี่ยนให้เป็นไปตามลักษณะพระฉายาของพระคริสต์
- 1 โครินธ์ 11:1 – คริสเตียนประพฤติตามอย่างเปาโล เหมือนอย่างที่เราประพฤติตามอย่างพระคริสต์
- 1 เปโตร 2:21, 22 – พระคริสต์ได้วางแบบอย่างไว้ให้คริสเตียนดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ ผู้ซึ่งไม่ได้ทรงกระทำบาปเลย

C. ภาพใหม่

- มัทธิว 11:11 – ผู้ที่เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์(คริสตจักร)ก็ยังเป็นใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาซึ่งเป็นผู้ที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาคนซึ่งเกิดมาจากมนุษย์
- ฮีบรู 11:34 – ในบรรดาผู้ที่เป็นใหญ่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ยอห์นเป็นผู้ที่ใหญ่กว่าคนอื่น
- คริสตจักรคือแผ่นดินของพระเจ้า
- ยอห์น 1:12, 13 – คริสเตียนเป็นใหญ่กว่ายอห์นเพราะว่าเราได้เกิดใหม่จากพระเจ้า

D. ตายต่อความบาป

- โรม 6:3-7 – มนุษย์เก่าได้ถูกฝังไว้กับพระคริสต์ในการรับบัพติศมา แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือมนุษย์ใหม่เป็นเหมือนกับพระเยซูตอนที่พระองค์เสด็จออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ

- สุภาพิต 23:7 – เพราะมนุษย์คิดอยู่ในใจ เขาจึงเป็นแบบนั้น

- โรม 3:23 – เพราะว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า

E. มีชีวิตอยู่ในพระเจ้า

- โรม 6:8-11 – คริสเตียนคนใหม่ได้ตายต่อบาป

- ฮีบรู 2:14 – พระเยซูทรงทำลายมารผู้มีอำนาจแห่งความตาย

- โครินธ์ 3:1-11 – ชีวิตเก่านั้นได้ถูกละไว้ ส่วนชีวิตใหม่ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ให้มีความรู้ที่แท้จริงตามพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างเขาขึ้นมา

- เอเฟซัส 4:20-24 – ชีวิตเก่าได้ถูกละไว้ ส่วนชีวิตใหม่ที่ได้ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้านั้นได้รับวิญญานจิตใหม่

สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นไปได้สำหรับคริสเตียนเพราะว่าเราเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ด้วยการเกิดใหม่ให้เป็นเหมือนพระคริสต์

II. พัฒนาการของผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ (Developing the New Creation)

A. เราต้องเชื่อว่าเราสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้

- อีสยาห์ 1:18; โรม 10:17 – พระเจ้าทรงทำงานกับจิตใจของเรา

- โรม 8:3, 4 – พระคริสต์เสด็จมาเพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาป เพื่อสิ่งที่ยอมรับบัญญัติสั่งไว้จะได้สำเร็จในตัวเองทั้งหลายด้วยการดำเนินตามพระวิญญาน

- ฟิลิปปี 4:13 – เราทำทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์

B. เราจะต้องกำหนดความคิดของเรา

- โรม 8:5-8 – การสนใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย แต่การสนใจอยู่กับพระวิญญานก็คือชีวิตและสันติสุข

1. ให้คริสตจักรมาเป็นหนึ่ง (มัทธิว 6:33)

2. ออกไปแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหาย (ลูกา 19:10)
3. พยายามประพฤติเพื่อให้ได้ความรอด (ฟิลิปปี 2:12)
4. เอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน (โคโลสี 3:2)

C. เอาใจจดจ่ออยู่กับเรื่องของพระเจ้า

- โรม 12:2 – รับการเปลี่ยนแปลงให้มีจิตใจใหม่
- ฟิลิปปี 4:8 – ใคร่ครวญสิ่งต่างๆ ที่ดี
- จุดประสงค์ของศาสนาคริสต์คือการช่วยให้คริสเตียนมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งซึ่งอยู่เบื้องบน

1. การทำพิธีระลึก
2. การประชุมของธรรมิกชน
3. การอธิษฐาน
4. การศึกษาและท่องจำข้อพระคัมภีร์
5. การร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ
6. การเป็นครูสอนพระคำของพระเจ้า

- มัทธิว 12:30 – คนที่ไม่ถูกรวบรวมไว้กับพระคริสต์ก็ถูกทำให้กระจัดกระจายไป เพราะไม่มีแผนสำหรับการอยู่ครั้งๆ กลางๆ

ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจากขั้นตอนที่ต่อเนื่องของการสร้างความคิดขึ้นใหม่ ทุกคนจะต้องคิดว่าเขาสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ แล้วเขาจะต้องตั้งใจทำแบบนั้น พระเจ้าทรงช่วยคริสเตียนให้รักษาความตั้งใจนั้นด้วยการเตรียมผู้ช่วยจากคริสตจักร

III. พระประสงค์ของพระเจ้า (God's Purpose)

A. ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ

- 1 เธสะโลนิกา 5:23 – มนุษย์แตกต่างจากสัตว์ มนุษย์ไม่ได้มีแค่ร่างกายและจิตใจเท่านั้น แต่ยังมีจิตวิญญาณด้วย มนุษย์มีความต้องการด้านจิตวิญญาณซึ่งสามารถรับการตอบสนองได้ด้วยการมีสายสัมพันธ์กับพระเจ้าเท่านั้น

B. พระสัญญา

- กาลาเทีย 3:22 – มนุษย์ทุกคนอยู่ในความบาป เพื่อจะได้รับพระสัญญาโดยความเชื่อในพระคริสต์
- กาลาเทีย 3:13, 14 – พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความแค้นสาปแห่งธรรมบัญญัติเพื่อเราจะได้รับพระสัญญา – คือพระวิญญาณ
- เอเฟซัส 1:13, 14 – เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิตามพระสัญญาเมื่อเราฟังสัจวาทีคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของเรา
- กิจการ 2:38, 39 – การรับบัพติศมาในพระนามพระเยซู – ทำให้ได้รับการยกความผิดบาป – เพื่อเราจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิตามพระสัญญา
- ฮีบรู 11:39, 40 – คนที่มีชื่อเสียงดีเพราะความเชื่อซึ่งมีชีวิตอยู่ก่อนพระคริสต์ก็ยังไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้คือพระวิญญาณบริสุทธิ

C. ความล้ำลึก

- โดโลสี 1:24-27 – ข้อความล้ำลึกที่ถูกซ่อนอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุนั้นคือพระคริสต์ทรงสถิตในเรา
- โรม 8:9-11 – นามอื่นของพระวิญญาณที่สถิตอยู่ท่ามกลางนั้นคือพระคริสต์ผู้ทรงสถิตในเรา
- ปฐมกาล 12:3 ; กาลาเทีย 3:13, 14 – พระพรทางอับราฮัมคือคำพยากรณ์ว่าชาวต่างชาติจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ
- เอเฟซัส 3:1-7 – ข้อความล้ำลึกที่ไม่ได้เปิดเผยมาหลายชั่วอายุนั้นคือคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน เป็นอวัยวะของกายเดียวกัน และมีส่วนได้รับพระคำสัญญาด้วยกัน
- เอเฟซัส 3:8-10 – จุดประสงค์ของเปาโลคือทำให้คนทั้งปวงเห็นแผนงานแห่งความล้ำลึกนี้
- โดโลสี 4:2-4 – เปาโลขอให้ชาวโคโลสีอธิษฐานเผื่อท่านเพื่อให้ท่านมีโอกาสซึ่งแจ่มชัดข้อล้ำลึกนี้
- เอเฟซัส 6:18, 19 – เปาโลขอให้ชาวเอเฟซัสอธิษฐานเผื่อท่านเพื่อให้ท่านมีคำพูดและเกิดใจกล้าประกาศและสำแดงข้อล้ำลึกแห่งข่าวประเสริฐ

D. พระเกียรติ/สิริ/ศักดิ์ศรี/สง่าราศี

- ยอห์น 8:54, 55 – การได้รับสง่าราศีนั้นเป็นผลมาจากพระบิดาผู้ทรงให้มีสง่าราศี
- ยอห์น 7:37-39 – พระเยซูยังไม่ได้รับสง่าราศีจนกว่าจะทรงฟื้นคืนพระชนม์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่เสด็จลงมาจนกว่าพระองค์จะได้รับสง่าราศีนั้น
- 1 ทิโมธี 3:16 – พระเยซูเสด็จขึ้นรับสง่าราศี
- อีสยาห์ 6:1-10 – อีสยาห์ได้เห็นสง่าราศีของพระยะโฮวาห์
- ยอห์น 12:36-41 – ยอห์นกล่าวว่าอีสยาห์ได้เห็นสง่าราศีของพระเยซู
- กิจการ 2:29-36 – กษัตริย์ดาวิดในฐานะผู้พยากรณ์ได้เห็นล่วงหน้าและกล่าวถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซูเหมือนที่อีสยาห์ได้กล่าวไว้
- พิลิปปี 3:20, 21 – ร่างกายของเราจะได้รับการเปลี่ยนให้เหมือนพระกายอันมีสง่าราศีของพระคริสต์
- 1 โครินธ์ 15:42-44 – ร่างกายของเราถูกหว่านลงอย่างไรเกียรติ แต่จะเป็นขึ้นใหม่อย่างมีเกียรติ/สง่าราศี
- โรม 8:18-21 – เรามีความหวังว่าร่างกายของเราจะได้รับการรอดและได้รับสง่าราศี
- ฮีบรู 9:28 – พระเยซูจะเสด็จกลับมาเพื่อความรอดของร่างกาย
- 1 เธสะโลนิกา 5:8, 9 – เรามีความหวังใจสำหรับความรอดของร่างกาย
- โรม 8:22-25 – เรายกขอยการที่พระเจ้าทรงให้เป็นบุตร คือที่จะทรงให้ร่างกายของเรารอดตาย
- เอเฟซัส 1:13, 14 – พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้รับประกันความรอดของเรา
- โคโลสี 1:27 – พระคริสต์ผู้ทรงสถิตในเราทรงถูกเรียกว่าความหวังแห่งสง่าราศี
- 1 เปโตร 4:14 – พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเรียกว่าพระวิญญาณแห่งสง่าราศี
- ทิตัส 2:13 – เรายกขอยพระพรแห่งความหวังและการปรากฏของสง่าราศีของพระเยซู
- โรม 13:11 – ความรอดของเราอยู่ใกล้ยิ่งกว่าตอนที่เรารู้

E. กระฉกเงา

- 1 โครินธ์ 13:8-13 – กระจกเงาคือความสมบูรณ์แบบของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่
- ยากอบ 1:23-25 – กระจกเงาซึ่งสะท้อนภาพผู้ที่พิจารณาดูพระคำของพระเจ้า นั่นคือพระบัญญัติอันสมบูรณ์แบบซึ่งเป็นบัญญัติแห่งเสรีภาพ
- 2 โครินธ์ 3:18 – เราแลดูพระเกียรติ/สง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า และตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์คือมีเกียรติ/สง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไปเช่นอย่างเกียรติ/สง่าราศีที่จะมาถึงภายหน้า

F. สรุป

- ยอห์น 14:23 – เราจะได้สายสัมพันธ์กับพระบิดากลับคืนมาผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือเมื่อพระบิดาและพระบุตรอยู่กับเรา
- 2 โครินธ์ 4:16 – แม้ว่ากายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป แต่จิตใจภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน
- ทิตัส 3:5, 6 – พระเจ้าได้ทรงช่วยเราให้รอดด้วยการชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่(บัพติศมา)และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระประสงค์ของพระเจ้าตลอดหลายชั่วอายุคือการส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้มาอยู่กับคนที่รักและเชื่อฟังพระองค์ ทรงใช้คำ "รหัส" เช่น **พระสัญญา, ความล้าลึก, พระเกียรติ/สง่าราศี และ กระจกเงา** เพื่อสื่อสารถึงจุดประสงค์ของพระองค์ ดังนั้นคนที่เคยขาดจากพระเจ้าเนื่องจากความบาปของอาดัมจะได้กลับมามีสายสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะของคริสเตียน

IV. พระวิญญาณทรงทำอะไรเพื่อคริสเตียน (What Does The Spirit Do For The Christian?)

- A. 2 ทิโมธี 1:7 – เราได้รับพระวิญญาณที่ประกอบด้วยฤทธิ์, ความรัก, และการบังคับตน
- B. กาลาเทีย 5:16-25 – พระองค์ทรงช่วยคริสเตียนตั้งกายฝ่ายเนื้อหนังแต่ให้เกิดผลของพระวิญญาณ
- C. โรม 8:14 – พระวิญญาณทรงนำเราเพื่อให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า
 1. พระองค์ทรงนำเราผ่านทางพระคัมภีร์ – ยอห์น 6:63; 2 ทิโมธี 3:16, 17
 2. พระองค์ทรงนำเราผ่านทางใจวินิจฉัยผิดและชอบ – 1 ทิโมธี 1:19; 1 โครินธ์ 8:12; 1 ทิโมธี 4:2; 1 โครินธ์ 4:4
 3. พระองค์ทรงนำเราผ่านทางสถานการณ์ต่างๆ ที่เราควบคุมไม่ได้ – กิจการ 16:7, 8; 1 โครินธ์ 12:18

D. โรม 8:26, 27 – พระวิญญาณทรงอธิษฐานทูลขอแทนเรา

พระวิญญาณที่สถิตอยู่กับเราคือพระวิญญาณองค์เดียวกับที่ทรงอยู่กับพระเยซู – เป็นพระวิญญาณแห่งฤทธิ์, ความรัก, และการบังคับตน พระองค์ช่วยเราตรึงกายฝ่ายเนื้อหนัง พระองค์ทรงนำเราเพื่อให้เราได้เป็นบุตรของพระเจ้า และพระองค์ทรงอธิษฐานทูลขอแทนเรา

V. คำสอนของพระวิญญาณ (Exhortations From The Spirit)

A. จงประกอบด้วยพระวิญญาณ – เอเฟซัส 5:18

1. ด้วยการร้องเพลงสดุดี, เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ – เอเฟซัส 5:19; มัทธิว 26:30; กิจการ 16:25
2. ด้วยการขอบพระคุณสำหรับ**ทุกสิ่ง** – เอเฟซัส 5:20; โยเซฟในอียิปต์; โรม 8:28
3. ด้วยการยอมฟังกันและกัน – เอเฟซัส 5:21; ลูกา 22:24 และยอห์น 13:15; มัทธิว 20:28; ยอห์น 15:11

B. อย่าทำให้พระวิญญาณเสียพระทัย

- เอเฟซัส 4:30 – อย่าทำให้พระวิญญาณเสียพระทัยด้วยการทำสิ่งที่ต่อต้านพระองค์
- ฮีบรู 6:4-6 – ถ้าเราทำให้พระวิญญาณเสียพระทัยเป็นเวลานาน เราจะขาดจากการสามัคคีธรรมกับพระองค์ – เราจะถูกจัดอยู่กับคนที่แค่เคยอยู่กับพระองค์

C. อย่าดับพระวิญญาณ – 1 เธสะโลนิกา 5:19

D. ควบคุมร่างกายของเราให้เป็นทาสของเรา – 1 โครินธ์ 9:24-27

พระวิญญาณบริสุทธิ์สอนเราให้รู้จักควบคุมตัวเองมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ตัวเรายอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

VI. ชีวิตในพระเยซู (Life! in Jesus)

- ยอห์น 1:4; ยอห์น 14:6 – ในพระเยซูมีชีวิต
- โรม 8:2 – กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ได้ทำให้เราพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย

- ฟิลิปปี 3:14 – พระเจ้าได้ทรงเรียกเราให้รับรางวัลในพระเยซูคริสต์

- 1 ยอห์น 5:3, 4 – พระบัญญัติของพระคริสต์นั้นไม่เป็นภาระ เราสามารถเอาชนะความผิดของเราโดยอาศัยความเชื่อ

- เอเฟซัส 3:20 – พระเจ้าทรงสามารถกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะหูลงหรือคิดได้ – โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในตัวเรา

การอยู่ในพระคริสต์ทำให้เรามีความชื่นชมยินดีเพราะเรารู้ว่าพระเจ้าจะทรงทำสิ่งยิ่งใหญ่ผ่านตัวเราเมื่อเรายอมทำตามพระบัญชาของพระองค์ พระเจ้าสามารถทำสิ่งสารพัดยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะหูลงหรือคิดได้โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในตัวเรา

ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่

คำนำ

คำว่า “ชาวประเสริฐ” ของศาสนาคริสต์นั้นไม่ได้มีศูนย์กลางอยู่ที่เรื่องการยกโทษความผิดบาป สำหรับคนที่หลงหายและต้องตกนรกอาจจะได้รับการยกโทษความผิดบาปนั้นคือชาวประเสริฐจริงๆ แต่การยกโทษความผิดบาปนั้นจะได้รับเมื่อมีการกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในนามพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นการทำเพื่อชีวิตในอดีต ปัญหาของคริสเตียนคือเมื่อชีวิตเก่าได้ถูกฝังไปแล้วดังนั้นก็ยังมีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ก็เพื่อพระคริสต์โดยไม่ทำให้ชีวิตแปดเปื้อนจากความผิดและความบาป คริสเตียนจะต้อง “มีชีวิตใหม่” หรือที่พระเยซูตรัสว่า “ท่านจะต้องบังเกิดใหม่” (ยน.3:7) คริสเตียนรู้ว่าเขาต้องการความช่วยเหลือเพื่อการดำเนินชีวิตใหม่ในพระคริสต์ ความช่วยเหลือนี้จะได้รับผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

อัครสาวกเปาโลกล่าวว่าความสำคัญของเราในการดำเนินชีวิตทางนี้คือ “เพราะว่าการที่ถือพิธีเข้าสุหนัตหรือไม่ถือ ไม่เป็นของสำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นสำคัญ” (กท.6:15) แก่นของศาสนาคริสต์นั้นอยู่ที่ความเข้าใจเรื่องการถูกสร้างขึ้นใหม่ แต่ถ้าเราไม่เข้าใจภาพที่พระเจ้าให้เราเห็นว่าเราเป็นอย่างไรแล้ว ศาสนาคริสต์จะไม่มีอะไรมากไปกว่าความเชื่อที่จะต้องประพฤติตามกฎบัญญัติที่เข้มงวดโดยไม่เต็มใจ ซึ่งความเชื่ออย่างนั้นคือความเชื่อที่ตายแล้ว

I. ความหมายของคำว่าถูกสร้างขึ้นใหม่ (The Meaning of the New Creation)

การเกิดใหม่

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17)

เราได้เรียนรู้แล้วว่า (จากบทเรียนเรื่อง *โครงการได้บาป*) คนๆ หนึ่งจะเข้าส่วนในพระคริสต์ได้ด้วยการบัพติศมาน้ำ (โรม 6:3, กาลาเทีย 3:27) ในเรื่องของการบัพติศมา - ได้รับชำระให้บริสุทธิ์ด้วยการเข้าส่วนในพระคริสต์- คนๆ นั้นเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ เมื่อนิโคเดมัสถามว่า คนเราจะบังเกิดใหม่ได้อย่างไร พระเยซูตอบว่า “ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:5) การบังเกิดใหม่ประกอบด้วยการเกิดจากน้ำและพระวิญญาณเหมือนที่เปโตรได้เทศนาในวันฟื้นเทคอสต์ว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา (ในน้ำ - กิจการ 10:47, 48) ในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:38)

ในชีวิตใหม่นี้ ชีวิตเก่าได้ถูกฝังไว้กับพระเยซูในการบัพติศมา (โรม 6:4) แต่ความสำคัญที่แท้จริงของชีวิตใหม่ไม่ได้อยู่ที่การฝังไว้กับอดีต แต่อยู่ที่การเข้าส่วนในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู “นี่แน่ะ กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น!”

(รายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องการบังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณสามารถอ่านได้จากบทเรียนเรื่อง พระวิญญาณบริสุทธิ์ ในหัวข้อ การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์)

การถูกสร้างขึ้นใหม่คืออะไร? ที่ว่าสิ่งเก่าๆ ได้ผ่านไปแล้วมันมีอะไรบ้าง? และที่สำคัญกว่านั้น สิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นคืออะไร?

ศกยภาพใหม่

จากคำเทศนาบนภูเขา พระเยซูตรัสกับบรรดาผู้ติดตามพระองค์ว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจึงเป็นคนดีรอบคอบ เหมือนอย่างพระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ” (มัทธิว 5:48)

การอธิบายคำที่มีความหมายไม่ชัดเจน ในหลายๆ ครั้งมีการพยายามทำให้คำสอนของพระเยซูมีน้ำหนักน้อยลง บางคนพูดถึง “ความรักที่สมบูรณ์แบบ” (ดูเหมือนว่าความรักที่สมบูรณ์แบบแต่ไร้ซึ่งการกระทำที่สมบูรณ์แบบเป็นสิ่งที่เป็นไปได้) เป็นความรักที่พระเยซูประสงค์ แต่พระเยซูทรงตรัสชัดเจนว่า – พวกเราเป็นผู้ที่ดีรอบคอบ (สมบูรณ์แบบ, เป็นผู้ใหญ่) ดังเช่นพระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่บนสวรรค์ทรงดีรอบคอบ (สมบูรณ์แบบ, เป็นผู้ใหญ่) พวกเราจึงเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ในทุกๆ ด้าน

แนวความคิดเดียวกันนี้ถูกเน้นย้ำในจดหมายถึงคริสตจักรต่างๆ เปาโลพูดถึงเรื่องจุดประสงค์ที่ถูกกำหนดไว้แล้วของเราที่ให้เป็นตามลักษณะพระฉาย แห่งพระบุตรของพระองค์” (โรม 8:29) “จงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ย้ำปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์” (1 โครินธ์ 11:1) เปโตรเองก็ชี้แจงย้ำในเรื่องนี้ว่า “เพราะพระเจ้าทรงใช้ท่านสำหรับเหตุการณ์เช่นนี้ เพราะว่าพระคริสต์ก็ได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อท่านทั้งหลาย ให้เป็นแบบอย่างแก่ท่านเพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงกระทำบาปเลย และไม่ได้ตรัสคำเท็จเลย” (1 เปโตร 2:21, 22) พวกเราในฐานะคริสเตียนจะเปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนพระฉายของพระคริสต์ ประพฤติตามอย่างพระคริสต์ และดำเนินชีวิตตามรอยพระบาทของพระองค์ อธิบายง่ายๆ คือ พวกเราในฐานะคริสเตียนจะเป็นเหมือนพระคริสต์

สิ่งนี้เป็นไปได้หรือ? พระเจ้าจะกำหนดหน้าที่ที่ไม่อาจทำสำเร็จได้ให้มนุษย์หรือ? พระองค์ตั้งเป้าหมายที่ไม่อาจทำให้สำเร็จได้ให้เราหรือ? พระองค์วางแอกที่ทั้งเราและบรรพบุรุษของเราไม่อาจแบกไว้ได้หรือ?

คำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้ที่เราจะได้เห็นคือ “ไม่” พระเจ้าทรงเปิดหนทางของความสมบูรณ์แบบไว้ให้พวกเรา แต่ขั้นตอนของการเป็นเหมือนพระคริสต์มีขั้นตอนเหมือนการถ่ายรูป รูปภาพของความสมบูรณ์แบบจะต้อง “คมชัด” – จะต้องถูกฝังไว้ในความทรงจำ จากนั้นจะต้อง “เปลี่ยน” – ภาพนั้นจะต้องเปลี่ยนไปเป็นภาพถาวร และภาพนั้นจะต้องเก็บรักษาไว้ในใจของเรา มิฉะนั้นมันจะถูกลืมอย่างรวดเร็ว

ภาพใหม่

ก้าวแรกของเราคือนำภาพออกมาทำความเข้าใจว่า เราสามารถตีรอบคอบได้ เหมือนที่พระบิดาผู้สถิตอยู่บนสวรรค์เป็นผู้ตีรอบคอบ ดังนั้นคำถามของเราคือ จะเป็นไปได้ได้อย่างไร?

เราเริ่มด้วยคำตรัสของพระเยซูที่ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนซึ่งเกิดจากผู้หญิงมานั้น ไม่มีผู้ใดใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา แต่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ก็ยิ่งใหญ่กว่ายอห์นเสียอีก” (มัทธิว 11:11)

พระเยซูทรงอธิบายถึงยอห์นว่าเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้ที่เกิดจากผู้หญิง (มีหลักฐานหลังจากนี้ว่าพระเยซูไม่ได้นับรวมพระองค์เองในเรื่องนี้) พระองค์อธิบายว่า “ท่านยิ่งใหญ่กว่าผู้เผยพระวจนะ” (มัทธิว 11:9) เพื่อให้เข้าใจภาพทั้งหมดที่พระเยซูเผยถึง ขอให้ดูจากรายชื่อบุคคลที่ยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียงในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมคือคนอย่าง เอลเบล เอโนค อับราฮัม โมเสส ดาวิด เอลียาห์ อะลีซา อีสยาห์ เซรูบาเบล และเศคาริยาห์ ในบรรดาคนเหล่านั้นที่ “มีความเชื่อ ท่านจึงได้มีชัยเหนือดินแดนต่างๆ ได้ตั้งระบบความยุติธรรม ได้รับผลของพระสัญญา ได้ปิดปากสิงห์ ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ตีกองทัพประเทศอื่นๆ แยกพ่ายไป (ฮีบรู 11:33, 34)

บรรดารายชื่อเหล่านี้เป็นบุคคลที่น่าประทับใจมาก แต่ยอห์นซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะคนสุดท้ายของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม (พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เริ่มนับภายหลังจากความตายของพระคริสต์ – ฮีบรู 9:16, 17) นั้นเป็นใหญ่ที่สุดในบรรดารายชื่อเหล่านั้น เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงพิจารณามานานแล้ว และได้คนที่เยี่ยมที่สุดเป็น ผู้ที่นำหน้าพระองค์ เป็นทูตเพื่อเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาของพระคริสต์ (มัทธิว 11:10) ยอห์นนี้แหละเป็นใหญ่กว่าทุกคนนั้นตั้งแต่เอลเบลถึงเศคาริยาห์

หลังจากนั้นพระเยซูทรงตรัสว่า “แต่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ก็ยิ่งใหญ่กว่ายอห์นเสียอีก” แผ่นดินสวรรค์คืออะไร?

เราเห็นในพระคัมภีร์ฉบับอื่นๆ ว่า แผ่นดินสวรรค์ถูกใช้สลับกับคำว่าคริสตจักร (ดูได้จากบทเรียนเรื่อง คริสตจักรของพระคริสต์ – ในส่วนของคริสตจักรในฐานะของแผ่นดิน) ตัวอย่างเช่น โคลโลสี 1:13 คริสเตียน (คนที่ได้รับการช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด) ได้ถูกอธิบายว่าได้อยู่ในแผ่นดินของพระคริสต์แล้ว แผ่นดินของพระคริสต์เปรียบได้กับ คริสตจักร – ซึ่งประกอบด้วยบรรดาคริสเตียนทุกคน การเปรียบเทียบมัทธิว 16:28 และพระคัมภีร์ที่มาคู่กันคือ มาระโก 9:1 ได้แสดงให้เห็นว่าแผ่นดินของพระคริสต์เหมือนกันกับแผ่นดินของพระเจ้า และเทียบมัทธิว 13:11 กับมาระโก 4:11 แสดงให้เห็นว่าแผ่นดินสวรรค์คือแผ่นดินของพระเจ้า ดังนั้นจึงชัดเจนว่าแผ่นดินสวรรค์คือแผ่นดินของพระคริสต์ – คริสตจักรนั่นเอง

ขอย้อนกลับไปยังข้อความที่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ก็ยิ่งใหญ่กว่ายอห์น สิ่งที่พระเยซูตรัสก็คือคริสเตียนที่ต่ำต้อยที่สุดก็ยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา เมื่อพิจารณาให้ละเอียดขึ้นจะเห็นชัดเจนว่าคริสเตียนที่ต่ำต้อยที่สุดก็ยิ่งใหญ่กว่าโมเสส หรือดาวิด หรือเอลียาห์ คริสเตียนที่ต่ำต้อยที่สุดยิ่งใหญ่กว่าบรรพบุรุษทุกคนตั้งแต่เอลเบลถึงเศคาริยาห์

ใหญ่กว่าคนที่ใหญ่ที่สุดที่เกิดมาจากผู้หญิง – คือ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา ขอถามอีกครั้งหนึ่งว่าเรา – ที่เกิดมาแบบธรรมดา – จะเป็นใหญ่กว่าไปได้อย่างไร?

การเกิดมาจากผู้หญิงนั้นพวกเราเกิดมาพร้อมกับข้อจำกัด ตัวอย่างเช่น ความบาปมีอำนาจเหนือพวกเรา และพวกเรา ก็เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (โรม 3:23) นี่เป็นเรื่องของคนทุกคนที่เกิดมาจากผู้หญิง

แต่พระเจ้าได้แนะนำทางออกให้ตั้งแต่เริ่มต้นของพระกิตติคุณยอห์น เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในโลก แต่โลกซึ่งพระองค์ทรงสร้างกลับไม่รู้จักพระองค์ พระองค์ได้เสด็จมายังชาวอิสราเอลซึ่งเป็นประชาชนของพระองค์ – แต่ประชาชนของพระองค์กลับไม่ต้อนรับพระองค์และได้ปฏิเสธพระองค์ แต่มีบางคนที่ยอมรับพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์ในขณะที่พระองค์มีสภาพกายแบบเนื้อหนัง มีข้อที่เขียนไว้ว่า “แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า ซึ่งในฐานะนั้นเป็นผู้ที่มีได้เกิดจากเลือดเนื้อ หรือกาม หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า” (ยอห์น 1:12, 13) คนเหล่านั้นที่ยอมรับพระเมสสิยาห์ของพระเจ้าได้รับสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้าในขนาดที่ข้างหน้า – ตามการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เมื่อทรงประทานพระวิญญาณให้ (อ่าน ยอห์น 7:37-39)

มรดกของยอห์นผู้ให้บัพติศมาซึ่งเป็นผู้ที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้ที่เกิดจากผู้หญิงก็มีข้อจำกัดเพราะว่าท่านเกิดมาจากเนื้อหนังเท่านั้น แต่คริสเตียนที่ต่ำต้อยที่สุดเป็นใหญ่กว่าท่านเพราะคริสเตียนได้เกิดใหม่ – ครั้งนี้ไม่ใช่เกิดจากผู้หญิง แต่เกิดจากพระเจ้า!

ตอนนี้เราเริ่มเข้าใจได้ว่าเพราะเหตุใดเราจึงเป็นผู้ที่รอบคอบได้ตามที่พระเยซูสั่ง การกลายเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นเรามีพระบิดาใหม่ ทำให้ข้อจำกัดของการเกิดมาจากพ่อแม่ฝ่ายโลกนี้ลดน้อยลงไป (คำตรัสของพระเยซูในบริบทของมัทธิว 11:11 พระองค์หมายถึงว่าพระองค์ไม่ได้เกิดมาจากผู้หญิง แต่เกิดจากพระเจ้า)

ตายแก่ความบาป

ภาพนี้อัศจรรย์มากเปาโลนำเรากลับมายังจุดเริ่มต้น จากหนังสือโรม 6 ท่านได้เริ่มด้วยคำถามว่า “ควรเราจะอยู่ในบาปต่อไป เพื่อให้พระคุณมีมากยิ่งขึ้นหรือไม่?” คำตอบซึ่งเห็นได้ชัดคือ “ไม่” ท่านได้แสดงให้เราเห็นสถานะสองอย่างว่าเราจะมีชีวิตอยู่แบบไม่มีบาปได้อย่างไร ทั้งสองสถานะเป็นภาพของตัวเอง

ภาพแรกคือมนุษย์เก่าที่ได้ตายและถูกฝังไว้ – ถูกทำลายให้สิ้นไป “ท่านไม่รู้หรือว่า เราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมา เข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมานั้นเข้าไปในความตายของพระองค์ เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับบัพติศมาเข้าส่วนในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายโดยเดชพระสิริของพระบิดาแล้ว เราก็จะได้ดำเนินชีวิตตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ ในการเป็นขึ้นมาจากพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายด้วย เราทั้งหลายจึงรู้แล้ว

ว่า ตัวเก่าของเรานั้นได้ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป แต่เราจะไม่เป็นโทษของบาปอีกต่อไป เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาป” (โรม 6:3-7)

เชิญเข้าไปดูห้องเก็บศพกัน (จำไว้ว่าเรากำลังพูดถึงเรื่องความตายกันอยู่) เปิดฝ้าที่คลุมศพออก ลองพยายามทำอะไรกับศพนั้น คุณจะนำรูปอะไรให้ศพนั้นดูเพื่อให้เขาเป็นบาปได้มั๊ย? คุณจะสะกิดเขาอย่างไรให้เขารู้สึกได้? คุณจะทำให้เขาเกิดความกลัวขึ้นในจิตใจได้มั๊ย?

“ไม่มีทาง” คุณตอบแบบนั้น เพราะอะไรล่ะ? คุณจะตอบว่า “เพราะเขาตายแล้ว!”

นี่เป็นภาพที่คริสเตียนเห็นตัวเองแบบนั้น ในการปฏิบัติมา ตัวเก่าได้ถูกตรึงไว้และถูกทำลายให้สิ้นไป พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า “ผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาป”

หนึ่งในหลักการพื้นฐานของพระคัมภีร์ที่สำคัญคือแต่ละคนมีภาพลักษณ์ภายในของตัวเอง *ตัวตนของเรา* คือคำสมัยใหม่ที่ใช้เพื่ออธิบายถึงภาพลักษณ์ภายใน พระคัมภีร์มีวลีของคำนี้ว่า “เพราะเขาคิดอยู่ในใจ เขาก็คือคนที่อยู่ข้างใน” (สุภาพิต 23:7) เมื่อเราวาดภาพตัวเราเอง เราจึงแสดงออกถึงตัวเอง ดังนั้นสิ่งที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมได้ก็คือการเปลี่ยนตัวตนภายใน

ในการจัดการกับมนุษย์นั้นพระเจ้าทรงเข้าตรงประเด็น ประเด็นแรกของพระเจ้าคือทรงตั้งให้เรามองเห็นตัวเองไม่ว่าในแบบนี้หรือแบบอื่นก็ตาม ว่าเราเป็นคนล้มเหลวและมีพฤติกรรมที่ล้มเหลว พระองค์ตรัสว่า “เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23)

แทนที่พระองค์จะพยายามแก้ไขเรื่องความล้มเหลวของเรา - หรือแทนที่พระองค์จะพยายามสร้างหรือเปลี่ยนตัวเราใหม่ - พระเจ้าทรงฝังเขาไว้ นี่เป็นภาพแรกที่ถูกฝังเข้ามาในหัวของเราโดยการตอกพระคำของพระเจ้า - “คนที่ตายแล้วก็พ้นอิสระจากความบาป!” สิ่งเก่าๆ ก็ล่องไป!

มีชีวิตในพระเจ้า

โรมบทที่ 6 ในเจ็ดข้อแรกนั้นอัครสาวกเปาโลเน้นเป็นอย่างแรกเรื่องการฝังมนุษย์เก่า ในข้อ 8-11 ของบทเดียวกันนี้ท่านชี้ให้เห็นภาพใหม่ “แต่ถ้าเราตายแล้วกับพระคริสต์ เราเชื่อว่าเราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ด้วย เราทั้งหลายรู้อยู่ว่า พระคริสต์ที่ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากตายนั้นแล้วจะหาตายอีกไม่ *ความตายหาครอบงำพระองค์ต่อไปไม่* ด้วยว่าซึ่งพระองค์ได้ทรงตายนั้นพระองค์ได้ทรงตายต่อบาปหนึ่งเดียวเป็นพอ แต่ซึ่งพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่นั้น พระองค์ทรงชีวิตสนิทกับพระเจ้า” (โรม 6:8-10) อัครสาวกผู้ได้รับการดลใจนี้ได้วาดภาพการฟื้นขึ้นจากความตายของพระคริสต์ให้เราทั้งหลายเห็น

สถานะของพระเยซูในการฟื้นขึ้นจากความตายนั้น ได้รับการอธิบายว่า “ตายต่อบาป แต่มีชีวิตในพระเจ้า” เราถามว่า “ภายหลังจากที่พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตาย มารมีอำนาจเหนือพระองค์มากแค่ไหน?” แนนอนว่าคำตอบคือ “ไม่มีอำนาจเลย” การถูกชุบให้เป็นขึ้นจากความตายนั้น พระเยซูได้ “ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือมารเสียได้”

(ฮีบรู 2:14) ถึงแม้ว่ามารจะสามารถทดลองพระเยซูขณะที่พระองค์มีสภาพเนื้อหนัง แต่พระเยซู – ทำให้หัวของมารแหลก ด้วยการฟื้นขึ้นจากความตาย – ไปเกินกว่าการถูกมารทดลองแล้วในตอนนี เพราะพระองค์ “ถูกความชั่วล่อให้หลงไม่ได้ และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อผู้ใดให้หลงเลย” (ยากอบ 1:13) ความตายไม่มีอำนาจเหนือพระองค์แน่นอน การฟื้นขึ้นจากความตายก็คือ “ตายต่อบาป แต่มีชีวิตในพระเจ้า”

เราได้ถูกเตรียมไว้สำหรับข้อ 11 ซึ่งได้เขียนไว้สำหรับเราโดยเฉพาะ “ท่านทั้งหลายจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป แต่มีชีวิตในพระเจ้าในพระเยซูคริสต์” ข้อความที่ว่า “ตายต่อบาป แต่มีชีวิตในพระเจ้า” นี้เป็นการบรรยายถึงพระเยซูในการฟื้นขึ้นจากความตายของพระองค์ เราสามารถเข้าใจได้ว่าพระเจ้าได้สอนเราให้เห็นภาพ – ด้วยคำที่พระองค์ทรงใช้ – ตัวของพวกเขาได้ฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว! **เราเห็นตัวเราเองเป็นเหมือนพระเยซูขณะที่พระองค์เสด็จออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ!**

พระเจ้าไม่ได้ทรงจัดเตรียมการบังเกิดใหม่เพื่อการฝังตัวเก่าของเราเท่านั้น แต่ที่สำคัญคือพระองค์ได้เตรียมการบังเกิดใหม่สำหรับการฟื้นขึ้นจากความตายของตัวใหม่หมดทั้งตัว! ตัวใหม่นี้ – ซึ่งเกิดจากคำสั่งของพระผู้ทรงฤทธิ์ – จะเห็นตัวเองเป็นผู้ที่ฟื้นขึ้นจากความตาย!

ความสำคัญของการฟื้นขึ้นจากความตายไม่ได้ซับซ้อนเกินไป คนที่เห็นว่าตนเองเป็นคนบาปหรือล้มเหลวมักจะมีพฤติกรรมแบบนั้นต่อไป แต่พระเจ้าได้ให้ทางออกสำหรับปัญหาของมนุษย์โดยให้พวกเขาเห็นภาพตัวเองเป็นคนที่ไม่เชื่อใจตัวเอง ไม่อาจเข้ามาเกี่ยวข้องได้อีก ด้วยวิธีการมองแบบนั้นเองทำให้เราดำรงชีวิตในพระคริสต์และไม่ทำบาปอีก “เขาเป็นคนเดียวกันกับตัวตอนที่เขาคิดอยู่ในใจ”

เพราะเหตุนี้ไปโลจึงเน้นว่า “เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ ในการเป็นขึ้นมาอย่างพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายด้วย” (โรม 6:5) เช่นเดียวกับที่เราเข้าสนิทในความตายของพระเยซู (ในการบังเกิดใหม่) ดังนั้นเราจึงเข้าสนิทในการฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซูด้วย! หากการทดลองและความกลัวไม่มีผลต่อคนที่ตายแล้วฉันใด มันก็ไม่มีผลต่อคนที่ฟื้นขึ้นจากความตายแล้วฉันนั้น

ประเด็นนี้ถูกเน้นหลายแห่งในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ “ถ้าท่านรับการทรงชุบให้เป็นขึ้นมาด้วยกันกับพระคริสต์แล้ว ก็จงแสวงหาสิ่งซึ่งอยู่เบื้องบนในที่ซึ่งพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ คือประทับข้างขวาของพระเจ้า จงเอาใจใส่สิ่งซึ่งอยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งซึ่งอยู่ที่แผ่นดินโลก เพราะว่าท่านได้ตายแล้ว และชีวิตของท่านซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า เมื่อพระคริสต์ผู้ทรงเป็นชีวิตของเราทรงปรากฏ ขณะนั้นท่านก็จะปรากฏพร้อมกับพระองค์ในศักดิ์ศรีด้วย เหตุฉะนั้นจงประหารโลกียวิสัยในตัวท่านเสีย มีการล่วงประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ เพราะสิ่งเหล่านี้ พระอาชญาของพระเจ้าก็จะลงมา ครั้งหนึ่งท่านเคยประพฤติสิ่งเหล่านี้ด้วย ครั้งเมื่อท่านยังดำรงชีวิตอยู่กับสิ่งเหล่านี้ แต่บัดนี้ สารพัดสิ่งเหล่านี้ท่านจงเปลื้องทิ้งเสีย คือความโกรธ ความขัดเคือง การคิดปองร้าย การพูดให้ร้าย คำพูดหยาบโลน อย่าพูดมุสาต่อกัน เพราะว่าท่านได้ปลดวิสัยมนุษย์ กับการปฏิบัติของมนุษย์นั้นเสียแล้ว และได้สวมวิสัยมนุษย์ใหม่ที่กำลังทรงสร้างขึ้นมาใหม่ตามพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างให้รู้จักพระเจ้า อย่างนี้ไม่เป็นพวกกรีก

หรือพวกยิว ไม่ใช่ผู้ที่เข้าสู่หน้หรือไม่ได้เข้าสู่หน้ พวกคนต่างชาติหรือชาวลิเบีย ทาสหรือไทก็ไม่ใช่ แต่พระเจ้าคริสต์ทรงเป็นสารพัด และทรงดำรงอยู่ในสารพัด” (โคโลสี 3:1-11)

“แต่ที่ท่านไม่ได้เรียนรู้จักพระคริสต์อย่างนั้น ถ้าแม้ท่านได้ฟังเรื่องพระองค์ และได้เรียนรู้เรื่องพระองค์ตามสัจธรรม ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูแล้ว ท่านจงทิ้งตัวเก่าของท่านซึ่งคู่กับวิถีชีวิตเดิมนั้นเสีย อันจะเสื่อมเสียไปสู่ความตายตามตันท่าน อันเป็นที่หลอกลวง และจงให้วิญญาณจิตของท่านเปลี่ยนแปลงใหม่ และให้ท่านสวมสภาพใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้าในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง” (เอเฟซัส 4.20-24)

การถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นทำให้สภาวะของการเป็นเหมือนพระคริสต์นั้นมีศักยภาพใหม่ไปด้วย ก้าวแรกของการพัฒนาศักยภาพใหม่คือภาพคู่ใหม่ – ตัวเก่าได้ตายและตัวใหม่ได้ฟื้นขึ้นจากตายกับพระคริสต์แล้ว ช่างน่าตื่นเต้นจริงๆ “นี่แหละกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น!”

ภาพของเรา – คือภาพที่เราสามารถเป็นอยู่ในพระคริสต์ – เราถ่ายภาพนั้นเก็บไว้ในใจ

- เราถ่ายภาพพระคริสต์ที่ทรงพระสง่าราศี
- เราย่นภาพเข้ามาในความคิด
- เราจดจำภาพนั้นไว้ในใจ

สรุป

การเป็นเหมือนพระคริสต์เป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับคริสเตียนเพราะว่าเราถูกสร้างขึ้นใหม่จากการเกิดใหม่

II. พัฒนาการของการถูกสร้างขึ้นใหม่ (Developing the New Creation)

เราต้องเชื่อว่าเราเป็นเหมือนพระคริสต์ได้

ศาสนาคริสต์อยู่ตรงกลางระหว่างสิ่งที่เห็นตรงหน้ากับสิ่งที่เข้าใจ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวว่า ท่านจะต้อง “เชื่อในจิตใจว่า พระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย” (โรม 10:9) และในจดหมายฉบับเดียวกันนี้ อัครสาวกท่านนี้ก็นำเรื่อง “ปักใจเชื่อ” เป็นอย่างมากด้วย (โรม 8:5)

สารจากพระเจ้าเริ่มต้นด้วยการขอร้องให้ผู้จิตใจแตกกว้างเข้ามา “มาเถิด ให้เรารู้ความกัน” พระเจ้าทรงตรัส (อิสยาห์ 1:18) “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์” (โรม 10:17)

ในการทำงานเดียวกันการพัฒนาของศักยภาพใหม่ก็เริ่มด้วย “มาสู่ความกัน” กับพระเจ้าและเชื่อว่าเราสามารถเป็นอย่างที่เราเชื่อพระเจ้าว่าเราสามารถเป็นได้ เราต้องเชื่อว่าเรามีศักยภาพพอที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์ ถ้าเราไม่เชื่อว่าเราเป็นแบบนั้นได้เราก็เป็นไม่ได้จริงๆ โปรดพิจารณาข้อพระคัมภีร์นี้ดีๆ

“เพราะว่าสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติทำไม่ได้ เพราะเนื้อหนังทำให้อ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าได้ทรงกระทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา ในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาป เพื่อไถ่บาป พระบุตรในเนื้อหนังจึงได้ทรงปรับโทษบาป เพื่อสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติสั่งไว้ จะได้สำเร็จในตัวเราทั้งหลาย ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ” (โรม 8:3, 4)

สิ่งซึ่งธรรมบัญญัติสั่งไว้คืออะไร? ความบาปคือการละเมิดธรรมบัญญัติ หรือการผิดธรรมบัญญัติ (1 ยอห์น 3:4) สิ่งซึ่งธรรมบัญญัติสั่งไว้คือห้ามทำบาป หรือความดีพร้อม แล้วใครล่ะที่จะทำให้ธรรมบัญญัตินั้นสำเร็จได้? พระเยซูหรือ? พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่าคริสเตียนเป็นผู้ที่ทำให้ธรรมบัญญัติสำเร็จได้! พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่าคริสเตียนจะดำเนินชีวิตที่ดีพร้อมด้วยการเดินตามพระวิญญาณไม่ใช่ตามเนื้อหนัง

ธรรมบัญญัติ (พันธสัญญาเดิม) ไม่อาจทำให้ใครก็ตามสามารถรักษาระบบบัญญัตินั้นได้ แต่ว่าพระกิตติคุณให้โอกาสคนเป็นผู้ชอบธรรมตามที่ธรรมบัญญัติกำหนดไว้! พระเจ้าได้ทรงทำให้สองสิ่งเกิดขึ้นคือการปรับโทษบาปของเนื้อหนังและให้พวกเราสามารถทำตามที่ธรรมบัญญัติกำหนดไว้ได้ผ่านทางพระวิญญาณ

1. พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป พระคุณของพระเจ้าที่ใหญ่ยิ่งประการหนึ่งคือการให้พระเยซูจ่ายค่าไถ่ของความบาปเต็มราคา เมื่อคนหนึ่งคนใดได้รับบัพติศมาในพระคริสต์แล้วอดีตของเขาจะถูกปล่อยไปจนสิ้น ผู้เขียนหนังสือฮีบรูได้อ้างข้อพระคัมภีร์จากหนังสือเยเรมีย์ว่า “เพราะเราจะถูณาตการณ์ของเขาและจะไม่จดจำบาปของเขาได้เลย” (ฮีบรู 8:12)

พระคุณที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือพระองค์ได้แสดงความเมตตาต่อมนุษย์เสมอตามที่ได้ตามที่เขาดำเนินชีวิตอยู่ใน พระองค์ ไม่ใช่แค่เพียงตอนที่เขารับบัพติศมาในพระคริสต์เท่านั้น เปาโลเขียนว่า “โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าในร่ม พระคุณที่เรายืนอยู่” (โรม 5:2) เราจำเป็นต้องจดจำว่าพระคุณของพระเจ้านั้นสำหรับคริสเตียนเท่านั้น – ไม่มีมนุษย์อื่นบน โลกนี้ที่จะอยู่ในร่มพระคุณของพระเจ้าได้ สำหรับคนที่เป็นคริสเตียนมานานและมีจิตวิญญาณที่เข้มแข็งกับคนที่เพิ่งได้รับ บัพติศมา อดีตของพวกเขาได้ผ่านไปแล้วโดยการตรึงไว้ที่กางเขนกับพระคริสต์ผู้ซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา

อย่างไรก็ตาม ด้วยพระกิตติคุณเพียงส่วนหนึ่งนี้เองพระเจื่อก็ทรงกำจัดข้ออ้างประการหนึ่งของเราที่ว่า “เราไม่สามารถเป็น ผู้ที่ถูกรอบคอบได้ในตอนนี้เพราะว่าเมื่อวานนี้เรายังไม่ดีพร้อมเลย”

เกิดอะไรขึ้นกับเมื่อวาน? มันถูกตรึงไว้ที่กางเขนกับพระคริสต์พร้อมกับบาปของเราด้วย ข้ออ้างที่ว่าเราไม่สามารถเป็นผู้ที่ถู กรอบคอบได้ในวันนี้เพราะว่าเมื่อวานนี้เรายังไม่ดีพร้อมนั้นได้ถูกตรึงไว้ด้วยเช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงพิพากษาโทษบาป ทางเหนือหนึ่งโดยเครื่องบูชาไถ่บาปของพระองค์ที่ไม่กางเขนเพื่อสิ่งที่ธรรมชาติสั่งไว้จะสำเร็จในตัวเรา

2. พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในสภาพของเนื้อหนังที่ผิดบาป ขณะที่พระเยซูทรงมีชีวิตในโลกนี้

พระองค์มีความเป็นมนุษย์แค่ไหน? ในการเน้นเรื่องสภาวะพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ บางครั้งเราเองก็ลืมไปว่าพระองค์ เสด็จมาเป็นบุตรมนุษย์ พระองค์ “ทรงสละสภาพของพระเจ้า และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์” (ฟิลิปปี 2:7) พระเยซูเป็นมนุษย์หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์เต็ม พระองค์โกรธ ทรงเหนื่อย และทรงร้องไห้ พระองค์เสด็จมาอย่างเนื้อหนังที่ ผิดบาป

ถ้าอย่างนั้นแล้วพระเยซูเคยทำบาปหรือไม่? “เพราะว่า เรามีได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15) พระเยซูทรงถูก ทดลองเหมือนเราทุกประการ แต่พระองค์ก็ไม่เคยยอมต่อการทดลองนั้น

เหตุใดพระเยซูไม่ทำบาป? คำตอบของเรามีแนวโน้มไปในทางที่ว่า “เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าอย่างไรแล้ว” แต่โปรด พิจารณาดูว่าคำตอบนี้ไม่ได้ตอบคำถามที่ว่าเหตุใดพระเยซูไม่ทำบาปขณะที่พระองค์ทรงสภาพของมนุษย์ คำตอบของเรา มาจากจดหมายของเปาโลที่เขียนถึงคริสตจักรในแคว้นกาลาเทีย “เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลายปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้” (กา ลาเทีย 5:17) บาปปรากฏเมื่อเนื้อหนังชนะวิญญาณ – เมื่อเนื้อหนังทำตามที่มีนปรารถนา พระเยซูไม่เคยทำบาปแม้แต่ บาปที่เล็กน้อยที่สุดเพราะพระวิญญาณของพระองค์ไม่ยอมให้เนื้อหนังของพระองค์มีอำนาจเหนือพระวิญญาณของ พระองค์

การที่พระองค์เข้ามามีสภาพของเนื้อหนังที่มีบาปและทรงถูกทดลองทุกประการเหมือนอย่างพวกเรา แต่ถึงกระนั้นพระองค์ ก็ไม่ได้ทำบาปนั้น พระเยซูทรงกำจัดข้อแก้ตัวที่สองของพวกเราที่ทำให้พวกเราไม่ดีพร้อม ข้อแก้ตัวที่สองของเราก็คือ “เรา ทำไม่ได้” ข้อแก้ตัวของเราหมดไปแล้ว – พระเยซูได้ทรงพิสูจน์แล้วในสภาพเนื้อหนังที่มีบาปว่าพระองค์ทำได้!

ประการแรกของการพัฒนาศักยภาพใหม่ของพวกเขาคือเราต้องเชื่ออย่างสุดใจว่าเราสามารถทำให้ธรรมบัญญัติสำเร็จได้ – คือเราถูกทดลองทุกประการเหมือนอย่างพระเยซูแต่ไม่ทำบาป เราต้องเชื่อเหมือนเปาโลว่า “ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4:13)

เราต้องกำหนดความคิดของเรา

“เพราะว่าคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ก็บักใจในสิ่งซึ่งเป็นของของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ ก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของพระวิญญาณ ด้วยว่าซึ่งบักใจอยู่กับเนื้อหนัง ก็คือความตาย และซึ่งบักใจอยู่กับพระวิญญาณ ก็คือชีวิตและสันติสุข เหตุว่าใจซึ่งบักอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็ศัตรูต่อพระเจ้า หาได้อยู่ได้บังคับธรรมบัญญัติของพระเจ้าไม่ และที่จริงจะอยู่ได้บังคับธรรมบัญญัตินั้นไม่ได้ 8 และคนทั้งหลายที่อยู่ได้เนื้อหนัง จะเป็นที่ยอมรับพระทัยพระเจ้าก็หาไม่ได้” (โรม 8:5-8)

เมื่อเรารู้ว่าเราสามารถเป็นเหมือนพระเยซูได้และเชื่อว่าเรามีความสามารถเช่นนั้นจริงๆแล้ว ก้าวต่อไปของเราคือ **การกำหนดความคิด**ที่จะเป็นเหมือนพระองค์

นักกีฬาทุกคนต่างรู้ว่าการที่จะชนะการแข่งขันได้นั้น เขาจะต้องหมายใจที่ชัยชนะ แต่ถ้าเขาไม่กำหนดความคิดไว้ – ถ้าเขาไม่หวัง “สูง” – เขาจะแพ้แน่

ดังนั้นพระคัมภีร์ได้เตือนพวกเราไว้ว่า – ซึ่งบักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งบักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข

การกำหนดความคิดในสิ่งซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณหมายความว่าอย่างไร? พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดมีจุดประสงค์เพื่อช่วยเหลือคนแต่ละคนในเรื่องนี้ – เพื่อเป็นเครื่องนำทางและสั่งสอนให้รู้จักการกำหนดความคิดในสิ่งซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ สิ่งที่ว่านี้คือ – “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” (2 ทิโมธี 3:16) อย่างไรก็ตามข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี่ก็มีความสำคัญเป็นพิเศษที่แสดงให้เรารู้ว่าเราควรกำหนดความคิดเรื่องใดบ้าง

1. “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” (มัทธิว 6:33)

เรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งที่คริสเตียนหลายคนคิดถึงคือ “เงินจะมาจากที่ใด?” พระเยซูทรงย้ำถึงความกลัวของเราด้วยการบอกให้เรารู้ว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมให้ สิ่งที่เราต้องทำก็คือการแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน

สิ่งนี้หมายความว่าคริสตจักรต้องมาก่อน ซึ่งเราไม่จำเป็นต้องประหลาดใจเลย – พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อคริสตจักรและชื่อคริสตจักรด้วยพระโลหิตของพระองค์

การเติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเราจะต้องกำหนดความคิดของเราให้มีส่วนร่วมทุกการงานของคริสตจักรเท่าที่จะทำได้ – โรงเรียนพระคริสตธรรม การประชุมตอนเช้า การประชุมตอนเย็น การทานอาหารร่วมกับพี่น้อง ฯลฯ

สิ่งที่สำคัญมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นคือทัศนคติของเรามีต่อเรื่องนั้น พระเยซูตรัสว่าการให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ (กิจการ 20:35) เราต้องมีความคิดที่จะทำให้ตัวของเราเป็นที่พอใจ “ซึ่งกันและกันให้มีความรักและกระทำการดี” (ฮีบรู 10:24) เราต้องกำหนดความคิดของเราเพื่อเป็นผู้ให้ชีวิตและมีความกระตือรือร้นมากกว่าเป็นผู้ที่ “ทำให้คนอื่นท้อใจ”

2. เราต้องไม่ลืมว่าพระเยซูเสด็จมาเพื่อ “เที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10)

พระเยซูสิ้นพระชนม์บนกางเขนและมอบหมายงานให้แก่คริสเตียนในการติดตามและการช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด พระองค์สั่งเราทุกคนผ่านอัครสาวกว่า “เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี้แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:19, 20) อย่าให้ใครบอกว่ามีแค่อัครสาวกเท่านั้นที่ต้องทำตามพระบัญชา บรรดาสาวกทุกคนจะต้องออกไปให้บัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ จนกว่าจะสิ้นยุค การทำให้พระบัญชาสำเร็จเป็นสิ่งที่คริสเตียนทุกคนทำได้ ถ้าเราจะทำ

พระเยซูทรงสั่งให้เรา

- a) ออกไป
- b) สร้างสาวก
- c) ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์
- d) สอนให้ถือรักษา

เราต้องกำหนดความคิดของเราต่อการออกไปทำตามพระบัญชาทั้งสี่ประการนี้ พระบัญชานี้ทำให้เราเป็นเหมือนพระเยซู เมื่อเราทำตามพระประสงค์ของพระองค์คือการออกไปเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด

3. เปาโลบอกกับคริสตจักรเมืองฟิลิปปี้ว่า “จงอุตส่าห์ประพฤติ เพื่อให้ได้ความรอด ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น” (ฟิลิปปี้ 2:12)

ความรอดนี่คือข้อตกลงระหว่างเรากับพระเจ้าของเรา ความหมายของคำว่าข้อตกลงนี้เป็นเรื่องง่าย ๆ – พระองค์ตกลงที่จะช่วยพวกเราให้รอดจากไฟนรกในวันพิพากษา ส่วนพวกเราตกลงเหมือนกันว่าเราจะดำเนินชีวิตของเราทุกเวลาบนโลกนี้เพื่อพระองค์

เปาโลอธิบายเรื่องนี้ว่า “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

พระเยซูได้ทรงกล่าวในเรื่องนี้เช่นกันว่า “ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตนเอง และรับกางเขนของตนแบกทุกวัน และตามเรามา เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องเสียตัวของตนเอง (จิตวิญญาณ) ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร” (ลูกา 9:23-25)

เราต้องกำหนดความคิดของเรา เพื่อทำตามข้อตกลงแห่งความรอดนี้ ข้อตกลงนี้รับรองว่าเราจะเป็นเหมือนพระเยซู

4. ขณะที่เราต้องทำงานและต้องเดินอยู่บนโลกนี้ การเป็นเหมือนพระเยซูเป็นเรื่องที่อาจทำให้บางคนท้อใจถ้าเขามุ่งความสนใจไปผิดที่ บางคนอาจผิดหวังที่ตัวเองไม่สามารถเป็นเหมือนพระเยซูได้ และเขาก็ยังอาจจะผิดหวังที่คนอื่นไม่สามารถรับข่าวแห่งความรอดได้

เราต้องยอมรับว่าพระเยซูทรงออกเดินทางไปในโลกนี้ก่อนเรา พระองค์พบปัญหาเช่นเดียวกับเราแต่พระองค์ก็เอาชนะปัญหาได้ พวกเขาเกลียดชังพระองค์ (ยอห์น 15:25) และปฏิเสธข่าวของพระองค์ (ยอห์น 6:60) และฆ่าพระองค์

เราต้องทำตามคำแนะนำของเปาโลที่มาจาก καρδία ด้วยการเอาใจใส่ต่อความตั้งใจของเราในทางที่เหมาะสม “จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ที่แผ่นดินโลก” (โคโลสี 3:2)

คริสเตียนจะต้องมองเห็นว่าตัวเองมีศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ แล้วเราก็ต้องเชื่อว่าเราสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้จริงๆ ต่อจากนั้นเราก็ต้อง**กำหนดความคิดของเรา** ให้ทำเป้าหมายให้สำเร็จ

คริสเตียนกำหนดความคิดเรื่องการเป็นเหมือนพระคริสต์โดยการกำหนดความคิดของเขาในสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายพระวิญญาณ ซึ่งประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้

1. ให้คริสตจักรมาเป็นที่หนึ่งก่อน
2. ออกไปเที่ยวหาและช่วยผู้หลงหายให้รอดโดยทำแบบส่วนตัว
3. ปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งความรอด
4. เอาใจใส่ในสิ่งที่อยู่เบื้องบน

เอาใจใส่ในสิ่งที่ เป็นของพระเจ้า

เมื่อคริสเตียนได้กำหนดความคิดของตัวเองที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์แล้ว เราจะพบกับอุปสรรคขั้นต่อไป – คือมี
โอกาสสูญเสียความตั้งใจ

เราได้รับการเตือนว่าอาจจะสูญเสียความตั้งใจ “อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลง
จิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบ
พระทัยและอะไรดีเยียดเยี่ยม” (โรม 12:2)

พระวิญญาณได้ย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ขอจงใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่มี
ยุติธรรม สิ่งที่มีบริสุทธิ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่น่าชื่นชม คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้าเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ขอจงใคร่ครวญดู” (ฟิลิป
ปี 4:8)

ความคิดของเราต้องการการเปลี่ยนแปลงใหม่ วิธีเดียวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงก็คือการเข้าสู่กระบวนการ
เปลี่ยนแปลงหรือการตั้งกระบวนการความคิดใหม่ มีหลายคนที่มีอธิษฐานขอให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงพวกเขา – แต่พระเจ้า
ทรงบอกกับเราว่าเราสามารถทำได้อย่างไร นั่นคือ **การเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่!** คนที่ไม่สามารถเปลี่ยนความคิดใหม่
จะกลายเป็นคนที่เปลี่ยนไปตามโลกนี้

คริสเตียนมีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องควบคุมสิ่งแวดล้อมทางความคิด ปฏิกริยาตอบสนองที่แสดงออกมา
ภายนอกนั้นสะท้อนออกมาจากจิตใจข้างใน นี่เป็นสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตักเตือนเราให้ใคร่ครวญ – ดำเนินอยู่กับ –
ความคิดที่ดีงาม

เราจำเป็นต้องมีวิธีในทางปฏิบัติเพื่อให้ความคิดของเราจดจ่อที่พระคริสต์ พระเจ้าได้ทรงออกแบบคริสตจักร
โดยการให้ทุกๆ กิจกรรมพื้นฐานของศาสนาคริสต์มีความสมบูรณ์ดีพร้อมเพื่อช่วยพวกเราให้มีจิตใจที่แน่วแน่นมั่นคง

1. พิธีการระลึกเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการรักษาความคิดของเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์ ในคืนที่พระเยซู
ถูกทรยศนั้น พระองค์ทรงหยิบขนมปังและถ้วย(ที่มีน้ำองุ่น) แล้วพระองค์ตรัสว่า “จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา” (1
โครินธ์ 11:24, 25)

คริสตจักรในศตวรรษแรกได้ทำพิธีระลึก(หรือที่เรียกว่า “การหักขนมปัง” – 1 โครินธ์ 10:16) ทุกวันแรกของสัปดาห์ซึ่ง
บรรดาคริสเตียนใช้นัดประชุมกันในตอนแรกเริ่ม (กิจการ 20:7) การระลึกถึงพระเยซูถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางของจุดประสงค์
ที่พวกเรามาประชุมกัน – เราควรจะได้รับแรงจูงใจจากพิธีการระลึกนั้น

ความสำคัญของการระลึกได้รับการอธิบายจากพระเยซูว่า “ถ้าท่านไม่กินเนื้อและไม่ดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ ท่านก็ไม่มี
ชีวิตในตัวท่าน” (ยอห์น 6:53) นี่ไม่ใช่สิ่งที่พวกเราต้องการหรือ- คือ**มีชีวิต?**

การประชุมกันของธรรมิกชนได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยเราให้มีจิตใจจดจ่ออยู่กับการเป็นเหมือนพระคริสต์ ขณะที่เราที่พระเยซูทรงออกทำคุณประโยชน์ (กิจการ 10:38) เราเองก็ต้อง “พิจารณาดูว่าจะทำอะไร จึงจะปลุกใจซึ่งกันและกันให้มีความรักและทำความดี” (ฮีบรู 10:24)

2. พระเจ้าทรงรู้คุณค่าของการทำงานเป็นกลุ่มและการหนุนน้ำใจกันและกันที่เกิดขึ้นเมื่อกลุ่มร่วมกันทำงานเพื่อเป้าหมายเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เอง “พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์” (1 โครินธ์ 12:18)

การทำงานในคริสตจักรท้องถิ่นไม่ควรเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย – แต่ควรจะมีชีวิตชีวาที่ได้พบปะกันและช่วยเหลือกันให้แต่ละคนเป็นเหมือนพระคริสต์

3. การอธิษฐานก็ถูกออกแบบมาให้ความคิดของเราจดจ่ออยู่กับการเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ พึงระลึกว่าพระเจ้าได้ทรงทำอย่างดีที่สุดกับความคิดและความปรารถนาของเราขณะที่พระองค์จะทรงตอบเรา

a) พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานที่อธิษฐานในนามพระเยซู (ยอห์น 14:14) สิ่งนี้ได้ดึงความคิดของเราให้เข้าใจความจริงที่ว่าเราไม่สามารถมาถึงพระเจ้าได้ด้วยตัวเราเอง แต่ด้วยพระองค์นั้นที่ทรงตายเพื่อเราจะได้เป็นเหมือนพระองค์

b) พระเจ้ายังทรงทำให้ความคิดของเราเชื่ออย่างจริงจังว่า “สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้อัน” (มัทธิว 21:22) นี่เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นความคิดของเราให้รู้ว่าไม่ใช่แค่การรับรู้ถึงศักยภาพที่เรามีในพระคริสต์เท่านั้น แต่เราจำเป็นต้องทำงานกับระดับความเชื่อของเราอย่างใส่ใจทุกครั้ง!

c) การอธิษฐานยังทำงานกับแรงจูงใจภายในของเราด้วย “ท่านขอและไม่ได้รับ เพราะท่านขอผิด หัวใจได้ไปเพื่อสนองกิเลสตัณหาของท่าน” (ยากอบ 4:3) เรามีแรงจูงใจจากภายในให้เป็นเหมือนพระคริสต์และทำทุกอย่างเพื่อการเผยแผ่และเพื่อการเจริญเติบโตของแผ่นดินของพระเจ้าหรือไม่?

d) พระเจ้าทรงใช้คำอธิษฐานเพื่อพัฒนาความหนักแน่นภายในของเรา “พระองค์ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟังเพื่อสอนว่าคนทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอ ไม่อ่อนระอาใจ” (ลูกา 18:1) พระเยซูทรงมีสายสัมพันธ์กับพระบิดาด้วยการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าพระบิดาไม่ได้ตอบคำอธิษฐานที่พระเยซูอธิษฐานตามความต้องการฝ่ายเนื้อหนังของพระองค์ทุกครั้ง “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถวายเป็นเครื่องบูชาจากข้าพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:39) ความหนักแน่นมั่นคงและการยอมตามน้ำพระทัยของพระบิดาจะทำให้เราสามารถแบกกางเขนของเราในการดำเนินชีวิตตามรอยพระบาทของพระเยซูได้

4. การเรียนและการท่องจำพระคัมภีร์เป็นวิธีการที่สำคัญมากสำหรับพื้นฐานของการถูกสร้างขึ้นใหม่ เปาโลเขียนว่า “พระวจนะของพระเจ้า ซึ่งกำลังทำงานอยู่ในท่านทั้งหลายที่เชื่อ” (1 เธสะโลนิกา 2:13) พระเยซูตรัสว่า “ถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวกับท่านทั้งหลายนั้น เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต” (ยอห์น 6:63)

วิธีเดียวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงคือ “การเปลี่ยนจิตใจเสียใหม่” (โรม 12:2) และวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการเปลี่ยนใหม่ก็คือการกระทำตามพระคำของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ความคิดของพระเจ้าจะกลายเป็นความคิดของเราไม่ได้นอกเสียจากว่าเราจะอ่านจนรู้สึกคุ้นเคยกับพระคัมภีร์

การอ่านและเรียนพระคัมภีร์แค่เล็กน้อยไม่สามารถทำให้เราเปลี่ยนแปลงใหม่ได้ ในเวลาไม่นานเราจะรู้ว่าการท่องจำข้อพระคัมภีร์จะทำให้เราเป็นเหมือนพระเจ้าได้ ลองนึกถึงตอนที่พระเยซูตรัสกับมารในถิ่นทุรกันดาร (มัทธิว 4:1-11) – โดยการใช้ข้อพระคัมภีร์ที่จำได้ แม้ตอนที่พระองค์มีอายุสิบสองปีก็ยังไม่ทำให้พวกเขาจารย์สอนธรรมบัญญัติรู้สึกประหลาดใจในความรู้และการใช้พระคำของพระเจ้าของพระองค์ สำหรับความเป็นมนุษย์ของพระเยซูนั้นก็ไม่ได้ทำให้พระองค์ท่องจำข้อพระคัมภีร์ได้ง่ายกว่าพวกเราทั้งหลายเลย ดังนั้นเรามาท่องพระคัมภีร์กันเถิด

พระเยซูทรงเน้นความสำคัญของการท่องจำพระคัมภีร์ด้วยวิธีนี้ “ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนาที่จะได้สิ่งนั้น” (ยอห์น 15:7) หรือจะเป็นข้อที่ว่า มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงสิ่งเดียวได้หรือ?

5. การร้องเพลงสดุดีและเพลงสรรเสริญและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณก็เป็นสิ่งที่ช่วยเปลี่ยนเราให้เป็นเหมือนพระเยซูได้ โคโลสี 3:16 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าการร้องเพลงเป็นวิธีการสอนและตักเตือนซึ่งกันและกัน และเป็นการทำให้พระคำของพระคริสต์สถิตอยู่กับเราอย่างมาก ล้น เอเฟซัส 5:19 ก็ชี้ว่าการร้องเพลงเป็นวิธีทำให้เราได้เต็มเต็มด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า

6. การเป็นครูสอนพระคำของพระเจ้านั้นมีความหมายที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลง หลักการที่เราตระหนักชัดคือเราไม่ได้เรียนรู้อะไรมากนักถ้าเราไม่ได้เรียนถึงระดับที่จะสามารถสอนผู้อื่นต่อได้ การทบทวน การตอบปัญหา ความกระตือรือร้นที่จะจุดประกายความสนใจของคนอื่น รวมทั้งความยากลำบากในการเตรียมงานสอน ล้วนแล้วแต่ทำให้เราเหมือนกับพระองค์ที่ทรงเป็นที่รู้จักในฐานะพระอาจารย์ (ยอห์น 13:14)

ในการเป็นครูผู้สอนนั้น ยกอบเตือนว่า “ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า อย่าให้เป็นอาจารย์กันหลายคนเลย เพราะท่านก็รู้ว่าเราทั้งหลายที่เป็นผู้สอนนั้น จะได้รับการทรงพิพากษาที่เข้มงวดกว่าผู้อื่น” (ยกอบ 3:1) เราได้รับการหนุนใจให้เป็นครู (ฮีบรู 5:12) แต่เราก็ถูกเตือนว่าอย่าด่วนไปเร็วเกินไป เพราะครูผู้สอนต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในสิ่งที่เขาพูด และเขาต้องมีความเที่ยงตรงในการถือรักษาพระคำแห่งความจริงอยู่เสมอ

พระเจ้าต้องการให้เราอุทิศตัวในการฝึกฝนความคิดของเราเพื่อเราจะเป็นเหมือนพระเยซู พระองค์ได้มอบกิจกรรมหลากหลายให้แก่คริสตจักรเพื่อช่วยพวกเราให้สนใจและจดจ่อความคิดของเราที่พระบุตรของพระองค์เพื่อเราจะได้ก้าวต่อไปด้วยความกระตือรือร้น

เห็นได้ชัดว่าการจะทำให้ความคิดของเราจดจ่อในสิ่งซึ่งเป็นของวิญญูณนั้นจำเป็นต้องอาศัยการอุทิศตัวและความอ่อนน้อมถ่อมตน เพราะว่าไม่มีหลักสูตรแค่ครั้งๆ กลางๆ หรือไม่มีทางลัดเพื่อจะเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ตามที่เราจะสามารถเป็นได้ เราต้องเลือกเอาว่าจะทำเต็มที่หรือไม่ทำอะไรเลย ตามที่พระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดไม่อยู่ฝ่ายเราก็เป็นปฏิปักษ์ต่อเรา.....” (มัทธิว 12:30) ขอให้เรายังคงมุ่งมั่นที่จะทำตามข้อตกลงของเราด้วยความกระตือรือร้น!

สรุป

ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่มีการพัฒนาขึ้นโดยขั้นตอนที่ต่อเนื่องของการเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่ ความคิดของแต่ละคนจะต้องเชื่อว่าเขาสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ และเขาจะต้องตัดสินใจแน่วแน่ว่าจะทำ พระเจ้าทรงช่วยคริสเตียนให้ปฏิบัติตามการตัดสินใจนั้นด้วยการเตรียมความช่วยเหลือจากคริสตจักร

III. จุดประสงค์ของพระเจ้า (God's Purpose)

ร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ

“ขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจและร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์เจ้าของเราเสด็จมา” (1 เธสะโลนิกา 5:23)

มนุษย์ประกอบด้วยสามสิ่ง – ร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ

1. ร่างกายทางกายภาพของเราในพระคัมภีร์เรียกว่า “เนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:16) หรือ “เรือนดิน” (2 โครินธ์ 5:1) ร่างกายคือบ้านชั่วคราวและไม่ใช่ “ตัวเรา” จริงๆ – มันเป็นแค่ที่อาศัยของตัวเราบนโลกนี้เท่านั้น

2. จิตใจคือ “ชีวิต” ของเรา และจิตใจนี้แหละที่มองเห็นได้ สัมผัสได้ ได้ยินเสียง และคิดได้ – เป็นนิรันดร์!

การตายทางกายภาพเป็นการแยกจิตใจออกจากร่างกาย (ดูกิจการ 2:27) เมื่อร่างกายตายลง – ตัวอย่างเช่น ดวงตาไม่สามารถมองเห็นอะไรได้ – แต่จิตใจก็ยังสามารถที่จะเห็นได้ใน เฮดีส (สถานที่สำหรับพักชั่วคราวของจิตใจของคนตาย) ในลูกา 16:23 อธิบายว่าเศรษฐี “แหงนดูจากเฮดีส” – ภาพนี้ทำให้เรารู้ว่าเขายังคงมองเห็นอยู่

จิตใจคือชีวิตของมนุษย์ เมื่อจิตใจละจากไป ดวงตาก็ไม่สามารถเห็น หูก็ไม่สามารถได้ยิน ทั้งตาและหูมีสถานะทางกายภาพซึ่งจิตใจใช้ประโยชน์ขณะที่อยู่บนโลกนี้

3. จิตวิญญาณคือส่วนที่อยู่ลึกเข้าไปของบุคคล เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายของพระองค์ (ปฐมกาล 1:26) พระองค์สร้างมนุษย์ให้มีจิตวิญญาณ เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ (ยอห์น 4:24) ไม่ใช่กายภาพหรือจิตใจของมนุษย์ที่เป็นแบบพระฉายของพระเจ้า แต่จิตวิญญาณต่างหากที่พระเจ้าได้ทรงสร้างให้เหมือนตามแบบพระฉายของพระองค์

การมีจิตวิญญาณทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์ สัตว์มีร่างกายและจิตใจ แต่ไม่มีจิตวิญญาณ มนุษย์มีจิตวิญญาณทำให้เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีคุณธรรม มนุษย์ไม่ได้ใช้สัญชาตญาณเหมือนอย่างสัตว์อื่นๆ ซึ่งไม่รู้จักเหตุและผล (2 เปโตร 2:12) แต่ว่ามนุษย์มีทางเลือกว่าจะเลือกด้านถูก หรือ ผิด

จิตวิญญาณของมนุษย์นี้อาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า ความต้องการ – ความปรารถนาที่จะทำ – ความปรารถนาที่อยากจะมีสายสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง

พระสัญญาแห่งพระวิญญาณ

บางครั้งพระเจ้าก็ทรงใช้คำซึ่งเป็นคำที่พระองค์ตั้งใจจะเรียก ด้วยการเน้นหรือมีความหมายเป็นพิเศษซึ่งจะเข้าใจได้โดยการศึกษาคำเหล่านี้จากบริบทนั้นๆ ข้าพเจ้าขอเรียกว่า คำ “รหัส” เมื่อเข้าใจความหมายของ “รหัส” ความหมายใน

ข้อความที่ใช้ก็จะถูก “ถอดรหัส” แต่ถ้าไม่เข้าใจความหมายของ “รหัส” ผู้ที่ศึกษาพระคำของพระเจ้าก็จะไม่สามารถเข้าใจความหมายของพระคัมภีร์ได้

คำ “รหัส” อย่างเช่นคำว่า *พระสัญญา* บางครั้งก็หมายถึงชีวิตนิรันดร์ (1 ยอห์น 2:25) ตัวอย่างใน 2 เปโตร 1:4 คำว่า *สัญญา* หมายถึงพระพรมากมายที่พระเยซูได้เผยให้เราในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ แต่สิ่งที่เราอยากจะได้แสดงให้รู้จักคือคำว่า *พระสัญญา* เมื่อใช้คำนี้เดี่ยวๆ โดยปกติมักหมายถึงการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (สาเหตุที่มันหมายถึงการสถิตอยู่ของพระวิญญาณแทนที่จะเป็นการบำบัดความในพระวิญญาณหรือของขวัญของพระวิญญาณนั้นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนจากการศึกษาในหัวข้อ *พระวิญญาณบริสุทธิ์*) และด้วยกุญแจแห่งความเข้าใจ เราจึงอยากจะปลดล็อกประตูของแนวความคิดบางประการที่สำคัญมากในพันธสัญญาใหม่

ในจดหมายของเปาโลที่เขียนถึงคริสตจักรที่เมืองกาลาเทีย นั้น ท่านเขียนว่า “แต่พระคัมภีร์ได้บ่งว่าทุกคนอยู่ในความบาป เพื่อจะประทอนตามพระสัญญาแก่คนทั้งปวง ที่เชื่อโดยอาศัยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นหลัก” (กาลาเทีย 3:22) การที่เปาโลเรียกว่าพระสัญญา – ซึ่งอาศัยความเชื่อในพระเยซู – มีความสำคัญมาก เพราะพระเจ้าได้ทรงกักมนุษย์ทุกคนในคุกแห่งความบาปเพื่อให้เขาเหล่านั้นได้รับพระสัญญาของพระองค์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือเหตุผลที่พระเจ้าทรงผูกมัดมนุษย์ให้อยู่ภายใต้บาปเพื่อพวกเขาจะได้รับพระสัญญา คำถามที่สำคัญคือ *พระสัญญาคืออะไร?*

ตอนต้นของจดหมายฉบับนี้ อัครสาวกอธิบายถึงพระสัญญาสำหรับพวกเราทั้งหลาย “พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความชังสาปแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกชังสาปเพื่อเรา (เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ไม่ต้องถูกสาปแช่ง) เพื่อพระพรทางอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลาย เพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระวิญญาณตามพระสัญญาโดยความเชื่อ” (กาลาเทีย 3:13, 14) ในทำนองเดียวกันพระสัญญาก็คือพระวิญญาณ กิจการ 2:38 กล่าวถึงของประทานคือพระวิญญาณ เปาโลเน้นในจุดเดียวกันในจดหมายที่ท่านเขียนถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส “ในพระองค์นั้น ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ฟังสัจวาจา คือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และได้วางใจในพระองค์ ได้รับการเนิกรอไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา เป็นมัดจำของการรับมรดกของเรา จนกว่าเราจะได้รับเป็นกรรมสิทธิ์ เป็นที่ถวายสรรเสริญแด่พระสิริของพระองค์” (เอเฟซัส 1:13, 14) พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระสัญญา!

เราเข้าใจคำว่า “รหัส” แล้วดังนั้นตอนนี้เราจึงสามารถถอดรหัสข้อความจาก กาลาเทียบทที่ 3 และยังพบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของพันธสัญญาใหม่ด้วย กาลาเทีย 3:22 ได้บอกไว้ชัดเจนว่าเหตุผลที่พระเจ้าทำให้เราอยู่ในความบาปเพื่อเราจะได้รับพระสัญญา ในประเด็นนี้ก็ยังเห็นได้ชัดเจนจาก กาลาเทีย 3:13, 14 ซึ่งเปาโลกล่าวว่า “พระคริสต์ทรงไถ่เรา” และท่านยังกล่าวต่อว่า “เพื่อเรา” การไถ่บาปนี้ – ความรอด หรือการยกโทษบาป – เพื่อจุดประสงค์อื่น แล้วจุดประสงค์อื่นคืออะไร?

ความสำคัญของคำว่าจุดประสงค์อาจอธิบายได้แบบนี้คือ สมมติว่าคุณขับรถเข้าไปในเมือง “เพื่อ” ชื่อของใช้ จำไว้ว่าจุดประสงค์ของคุณคือชื่อของใช้ – รถยนต์คือพาหนะที่คุณเลือกใช้เพื่อพาคุณไปที่นั่น

จุดประสงค์ของพระเจ้ายกอธิบายได้แบบนี้ “เพื่อที่” พระพรทงอัคราษัมจะได้อมา นั่นคือเราจะได้รับพระสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จุดประสงค์คือคำสัญญาของพระวิญญาณ

ข้อสังเกต การยกโทษบาป – การไถ่บาป – คือพาทนะที่พระเจ้าได้เลือกเพื่อทำตามจุดประสงค์ของพระองค์

การยกโทษบาปคือพาทนะ และจุดประสงค์ของพระเจ้าคือการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสองอย่างนี้มีผลที่ตามมาที่สำคัญสองประการ ประการแรกคือใจความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ไม่ใช่เรื่องการยกโทษบาปจริงๆ แล้วการยกโทษบาปเป็นพาทนะที่สำคัญมากและมันยังมหัศจรรย์เหลือเกินเพราะการยกโทษบาปนั้นเราได้รับผ่านทางพระคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา – แต่พาทนะมีความสำคัญน้อยกว่าจุดประสงค์อยู่เสมอ เมื่อใดก็ตามที่ใจความสำคัญของคำเทศนาคือเรื่องการยกโทษบาป คำเทศนานั้นได้พลาดจากใจความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่แล้ว เรื่องการยกโทษบาปเหมาะสำหรับคนที่หลงหาย – ซึ่งเป็นเรื่องที่มีมนุษย์ธรรมดาทั่วไปจะเข้าใจเป็นสิ่งแรก เรื่องต่อมาคือการบำบัดสมา ความสนใจของคริสเตียนควรจะเปลี่ยนจาก “จะต้อง” ทำตามธรรมเนียมปฏิบัติ มาเป็น “อยากจะทำ” ดีพร้อมซึ่งเราได้รับผ่านทางพระวิญญาณ การเข้าใจว่าการยกโทษบาปคือพาทนะ และพระสัญญาของพระวิญญาณคือจุดประสงค์ของพระเจ้านั้นคือความแตกต่างระหว่าง ชีวิตและความตาย และความแตกต่างระหว่าง ธรรมเนียมปฏิบัติและความเชื่อ!

ประการที่สองของผลที่ตามมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของการสถิตอยู่ของพระวิญญาณของพระเจ้าในตอนแรกพระเจ้าทรงจัดการกับมนุษย์บนระนาบของใจวินิจฉัยผิดและชอบของมนุษย์และการยกโทษซึ่งพระองค์ทรงหยิบยื่นให้ เป็นที่ชัดเจนว่าจิตใจที่เป็นฝ่ายเนื้อหนังไม่สามารถเข้าใจความสำคัญของการสถิตอยู่ของพระวิญญาณได้ ดังนั้นพระเจ้าจึงใช้พระคัมภีร์เพื่อชักชวนเราไว้ในคุกแห่งความบาปเพื่อให้มนุษย์เข้าใจถึงเรื่องนี้โดยเฉพาะ (การถูกกักไว้ในคุกเป็นขั้นที่รุนแรงมากแต่ก็เป็นวิธีการสื่อสารเพียงวิธีเดียวเท่านั้น) การถูกขังไว้และการเห็นถึงสภาวะที่หมดทางเลือกทำให้ตอนนี้เราพร้อมที่จะฟังเสียงของพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์แล้ว

ในการที่จะเข้าใจถึงความสำคัญของการยกโทษบาป – ความแตกต่างระหว่างสง่าราศีบนสวรรค์และนิรันดร์กาลในบึงไฟ – และเข้าใจว่าการยกโทษบาปเป็นพาทนะไปยังจุดประสงค์ที่สำคัญมากกว่านั้น ตอนนี้เราจึงเข้าใจว่าพระสัญญาของพระวิญญาณมีความสำคัญเพียงใด สิ่งนี้เป็นวิธีการสื่อสารของพระเจ้าที่พระองค์ใช้กับจิตใจที่ยังงัวเงียอยู่ – แต่รู้สึกตัว – ในเรื่องความสำคัญของการสถิตอยู่ของพระวิญญาณของพระองค์ “นี่แน่ะคนที่หลับอยู่ จงตื่นขึ้นและจงฟื้นขึ้นมาจากความตาย และพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน” (เอเฟซัส :.14)

ใจความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่คือพระสัญญา – การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

ดังนั้นโปรดฟังคำที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าของเปโตรในวันเพ็นเทคอสต์ เมื่อปี ค.ศ. 30 “จงกลับใจใหม่” ท่านประกาศถึงพันธสัญญาใหม่ซึ่งถูกบันทึกในประวัติศาสตร์ของโลกเป็นครั้งแรก “และรับบำบัดสมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

ว่าพระสัญญาที่แตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราทรงเรียกมาเฝ้าพระองค์” (กิจการ 2:38, 39)

สิ่งที่ผลักดันคำตอบของเปโตรนั้นไม่ใช่เรื่องของการยกโทษบาป – แม้ว่าการยกโทษบาปนั้นจะเกี่ยวข้องด้วย แต่ประเด็นที่ผลักดันให้ท่านตอบคือ**พระสัญญา**ต่างหาก เห็นได้ชัดอยู่แล้วว่าการยกโทษบาปเป็นเพียงพาหนะที่นำไปถึงของประทานของพระวิญญาณตามพระสัญญาของพระเจ้า

หมายเหตุสำหรับคนที่ได้รับพระสัญญา พระสัญญานั้นเพื่อ “ท่านและลูกหลานของท่าน” เป็นคำพูดภาษาฮีบรูเพื่อชาวยิว แต่ว่าพระวิญญาณตามพระสัญญานั้นมาเพื่อชาวต่างชาติด้วย (เปโตรเองก็ไม่เข้าใจคำของท่านอยู่นาน จนกระทั่งท่านได้เทศนาให้กับนายร้อยโครเนลิอุสซึ่งเป็นชาวต่างชาติ) – “สำหรับคนที่อยู่ไกล” เปาโลอธิบายข้อความนี้ให้กับเราทั้งหลายในขณะที่ท่านอธิบายเรื่องสายสัมพันธ์กับพระคริสต์สำหรับชาวยิวและชาวต่างชาติในจดหมายเอเฟซัส “และพระองค์ได้เสด็จมาประกาศสันติสุขแก่ท่านที่อยู่ไกล และประกาศสันติสุขแก่คนที่อยู่ใกล้ เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เราทั้งสองพวกมีโอกาสเข้าเฝ้าพระบิดาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน” (เอเฟซัส 2:17, 18) พระสัญญาที่พูดถึงเมื่อวันเพ็นเทคอสต์นั้นสำหรับทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติด้วย

ถึงตอนนี้เราก็พร้อมที่จะพิจารณาข้อความที่สำคัญซึ่งเขียนโดยผู้เขียนหนังสือฮีบรูว่า “คนเหล่านั้น (บรรพบุรุษแห่งความเชื่อในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม) ทุกคนมีชื่อเสียงดีเพราะความเชื่อของเขา แต่เขาก็ยังไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้” (ตรงตามตัวอักษร คือ**พระสัญญา**) เพราะพระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งซึ่งประเสริฐยิ่งกว่านั้น (ผู้หนึ่ง) ไว้สำหรับเขา เพื่อเขาทั้งหลายจะได้รับความสมบูรณ์ด้วยกันกับเราเท่านั้น” (ฮีบรู 11:39, 40)

เราคงจำได้ว่าพระเยซูตรัสว่าคริสเตียนที่ เป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดจะเป็นใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา (มัทธิว 11:11) เรารู้ว่ายอห์นนั้นเป็นใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้ที่อยู่ในสมัยพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม และนับตั้งแต่นั้นมาเราจะเห็นข้อสรุปได้ว่าผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดบนแผ่นดินสวรรค์ก็เป็นใหญ่กว่าผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุดทุกคนในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม เราอาจสงสัยว่า “จะเป็นอย่างนั้นได้อย่างไร?” เราก็จะได้คำตอบว่าคริสเตียนที่ เป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดได้เกิดใหม่ในพระเจ้า ซึ่งไม่มีใครในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม – รวมทั้งยอห์นด้วย – ได้เกิดใหม่ด้วยน้ำและพระวิญญาณ ผู้เขียนหนังสือฮีบรูได้ยืนยันข้อนี้อีกครั้ง – ทุกคนที่ตายในความเชื่อยังไม่ได้รับสิ่งที่ทรง**สัญญา**ไว้! พวกเขาไม่เคยเกิดด้วย**พระวิญญาณ** ดังนั้นผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาพวกเราทั้งหลายก็เป็นใหญ่กว่าทุกคนในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเพราะพวกเขาอยู่ในพระวิญญาณของพระเจ้า

ใจความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่คือพระสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คนที่ได้รับพระสัญญานั้น ก็ได้รับมากกว่าทุกคนในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมได้รับมากนัก

ความล้ำลึก

คำ “รหัส” อีกคำหนึ่งคือคำว่า **ความล้ำลึก** ความล้ำลึกคือความลับ หรือจะพูดให้เฉพาะเจาะจงมากขึ้นคือปริศนา แต่ละชั้นที่ซ่อนไว้ในตอนแรกและถูกนำมารวมกันในตอนสุดท้าย

เช่นเดียวกับคำว่า **พระสัญญา** บางครั้งคำว่า **ความล้ำลึก** ก็ใช้ได้หลายวิธี เช่น อัครสาวกเปาโลพูดถึง “อำนาจ ลึกลับนอกกฎหมาย” เริ่มทำงานอยู่แล้ว (2 เธสะโลนิกา 2:7) แต่พระเจ้าทรงใช้คำว่า **ความล้ำลึก** เพื่อจุดประสงค์พิเศษ

เปาโลบอกเราถึงความหมายที่แปลกออกไปของคำว่า **ความล้ำลึก** ซึ่งอาจจะทำให้เรารู้สึกติดขัดกับความสำคัญของความหมายที่ท่านใช้ ว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าปลื้มปิติในการที่ได้รับความทุกข์ยากเพื่อท่าน ส่วนการทนทุกข์ของพระคริสต์ที่ยังขาดอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็รับทนจนสำเร็จในเนื้อหนังของข้าพเจ้า เพราะเห็นแก่พระกายของพระองค์ คือคริสต์จักร ข้าพเจ้าได้มาเป็นผู้รับใช้ของคริสต์จักร ตามที่พระเจ้าได้ทรงโปรดมอบภาระให้ข้าพเจ้าเพื่อท่าน เพื่อจะได้กล่าวพระวาระของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ คือ **ข้อความล้ำลึก** ซึ่งซ่อนเร้นอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุ นั้น บัดนี้ได้ทรงโปรดให้เป็นที่ยอมรับแก่ธรรมิกชนของพระองค์แล้ว พระเจ้าทรงขอบพระทัยที่จะสำแดงให้ธรรมิกชนเหล่านั้นรู้ว่า ในหมู่มนุษย์ต่างชาตินั้นอะไรเป็นความมั่งคั่งแห่ง **ข้อล้ำลึก** นี้ คือที่ **พระคริสต์ทรงสถิตในท่าน** อันเป็นที่หวังแห่งศักดิ์ศรี” (โคโลสี 1:24-27)

ท่านอัครสาวกบอกกับเราว่า **ข้อล้ำลึก** – ซึ่งซ่อนเร้นอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุ – นั่นคือ “**พระคริสต์ทรงสถิตในเรา**” แล้วคำว่า **พระคริสต์ทรงสถิตในเรา** หมายความว่าอย่างไร?

ให้เราทบทวนคำของเปาโลในหนังสือโรมที่ว่า “ถ้า **พระวิญญาณของพระเจ้า** ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริงๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ได้เนื้อหนัง แต่อยู่ได้ **พระวิญญาณ** ผู้ใดไม่มี **พระวิญญาณของพระคริสต์** ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์ และถ้า **พระคริสต์** อยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ถึงแม้ว่าร่างกายของท่านจะตายไปเพราะบาป แต่ **วิญญาณจิต** ของท่านก็จะดำรงอยู่ เพราะความชอบธรรม ถ้า **พระวิญญาณของพระองค์** ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ โดยเฉพาะแห่ง **พระวิญญาณของพระองค์** ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย” (โรม 8:9-11)

หมายเหตุ พระนามของ **พระวิญญาณบริสุทธิ์** ที่เห็นได้จากข้อความนี้คือ

พระวิญญาณ

พระวิญญาณของพระเจ้า

พระวิญญาณของพระคริสต์

พระคริสต์ทรงสถิตในเรา

พระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นขึ้นมาจากความตาย

พระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในเรา

พระนามอื่นๆ ของ **พระวิญญาณบริสุทธิ์** ก็คือ **พระคริสต์อยู่ในเรา!** **ข้อล้ำลึก** ก็เหมือนกับ **พระสัญญา** – คือ **พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในเรา!**

เราจำเป็นต้องเข้าใจและประกาศเรื่องข้อความล้ำลึกเพื่อจะได้ประกาศพระคำของพระเจ้าแก่คนในโลกนี้ได้เต็มที่ เราไม่อาจจะกล่าวได้ว่าจะเป็นฟื้นฟูพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ของศาสนาคริสต์ได้จนกว่าเรื่องข้อความล้ำลึกนั้นจะเป็น ศูนย์กลางของการเทศนาของเรา ดังนั้นแล้วเราจึงกำลังสำแดงให้คนต่างชาติที่อยู่ในปัจจุบันรู้จักความมั่งคั่งแห่งสง่าราศี ของข้อล้ำลึกนี้

ท่านอัครสาวกกล่าวว่าข้อความล้ำลึกนี้ซ่อนเร้นอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุ แล้วขึ้นส่วนต่างๆ ของข้อความล้ำลึกเหล่านี้ซ่อนอยู่ที่ไหน? ข้อความเหล่านี้ซ่อนอยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและได้เผยให้เราเห็นโดยบรรดาอัครสาวก และผู้เผยพระวจนะผู้บริสุทธิ์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ขอให้เราพิจารณาดูขึ้นส่วนขึ้นหนึ่งในข้อความล้ำลึกนี้และ จดจำไว้ว่ามันถูกซ่อนอยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเป็นอย่างดีได้อย่างไร นอกจากนี้ขอให้จดจำว่าเราจะลืมได้ง่ายๆ ว่ามันได้ถูกเผยในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่แล้ว

ย้อนกลับไปยังช่วงแรกๆ ที่พระเจ้าได้ให้พันธสัญญากับมนุษย์ พระองค์ทรงอวยพระพรอับราฮัม (ตอนนั้นท่านยังใช้ชื่อ อับรามอยู่) พระองค์ตรัสว่า “เราจะอำนวยการแก่คนที่อวยพรเจ้า เราจะสถาปนาคนที่แข่งเจ้า บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้พร เพราะเจ้า” (ปฐมกาล 12:3)

ข้อความนี้เหมือนเป็นคำพยากรณ์ถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า? ขอให้พิจารณาดีๆ เพราะว่าคำตอบคือใช่

ปฐมกาล 12:3 โดยปกติเราคิดว่าเป็นคำพยากรณ์ถึงพระคริสต์ พระคริสต์จะเสด็จมาโดยทางอับราฮัม – ไม่ใช่ เพื่อชาวอิสราเอลเท่านั้น แต่สำหรับคนทุกชาติ แต่พระคริสต์ในสภาพหนึ่งถูกส่งมาสำหรับแก่ที่หลงหายในวงศ์วาน อิสราเอลเท่านั้น

เปาโลอธิบายว่า “พระคริสต์ทรงได้เราให้พ้นความแข่งสถาปแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแข่งสถาปเพื่อเรา (เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ต้องถูกสถาปแข่ง) เพื่อพระพรทางอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลาย เพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระวิญญาณตามพระสัญญาโดยความเชื่อ” (กาลาเทีย 3:13, 14)

มีความเป็นไปได้เพียงสองประการที่จะบอกว่าพระพรทางอับราฮัมคืออะไร ความเป็นไปได้ประการแรกคือความรอดบาป และความเป็นไปได้อีกประการหนึ่งคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ การตัดความหมายว่าหมายถึงความรอดบาปออกไปนั้นง่ายกว่าเพราะในข้อ 13 ท่านกล่าวว่า “พระคริสต์ทรงได้(ช่วย)เรา” และในข้อ 14 ท่านกล่าวว่า “เพื่อ” ดังนั้นพระพรทางอับราฮัมก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามพระสัญญา

คำพยากรณ์ในปฐมกาล 12:3 สำเร็จแล้ว – ในพระวิญญาณ พระคริสต์ได้ทรงอวยพระพรมนุษย์ทุกคนบนโลกนี้!

มีตัวอย่างของชิ้นส่วนข้อความล้าลึกอีกมากมายที่ซ่อนอยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม แต่ประเด็นของเราตอนนี้คือใจความในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่ใช่แค่เรื่องพระคริสต์ ความจริงแล้วหากจะเคี้ยวพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมให้เหลือเพียงแค່หยดเข้มขันหยดเดียวแล้ว หยดสุดท้ายนั้นจะมีชื่อว่า *ข้อความล้าลึก*

ใจความของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่ใช่แค่พระคริสต์ แต่เป็น **พระคริสต์ทรงสถิตในเรา!**

สำหรับบางคนแล้วความแตกต่างอาจเป็นแค่เรื่องเล็กน้อย แต่ความแตกต่างระหว่าง *พระคริสต์กับพระคริสต์ที่ทรงสถิตอยู่ในเรา* นั้นเปรียบเหมือนกับลูกอเมริกันฟุตบอลที่อยู่ตรงเส้น 10 หลาแล้วลองคิดว่าคุณสามารถทำทัชดาวน์นี้ได้ ใจความของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมคือ *พระคริสต์ทรงสถิตในเรา* และนี่คือวิธีการสื่อสารของพระเจ้าอีกวิธีหนึ่งที่พระองค์ใช้กับจิตใจที่ยังงัวเงียอยู่ – แต่รู้สึกตัว – ในเรื่องความสำคัญของการสถิตอยู่ของพระวิญญาณของพระองค์

ขอให้อ่านคำของอัครสาวกอีกครั้งหนึ่งที่ท่านเขียนไปให้ชาวต่างชาติคือคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส ท่านได้รวบรวมให้เราเห็นถึงพระสัญญาและข้อความล้าลึกว่า “เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าเปาโล ผู้ที่ถูกจำจองเพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์เพื่อท่านซึ่งเป็นคนต่างชาติ ถ้าแม้ท่านทั้งหลายได้ยินถึงพระคุณของพระเจ้าอันเป็นพันธกิจ ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลายแล้ว และรู้ว่าพระองค์ได้ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้ารู้ข้อความล้าลึก ตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้แล้วอย่างย่อๆ และโดยคำเหล่านั้น เมื่อท่านอ่านแล้ว ท่านก็รู้ถึงความเข้าใจของข้าพเจ้าในเรื่องข้อความล้าลึกของพระคริสต์ ซึ่งในสมัยก่อนพระองค์ไม่ได้ทรงโปรดสำแดงแก่มนุษย์เหมือนอย่างบัดนี้ ซึ่งทรงโปรดเผยแก่พวกอัครทูตผู้บริสุทธิ์และพวกผู้เผยพระวจนะโดยพระวิญญาณ นี่คือคนต่างชาติได้เป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน และมีส่วนได้รับคำสัญญาในพระเยซูคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพันธกรแห่งข่าวประเสริฐ ตามพระคุณซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าโดยฤทธิ์เดชของพระองค์” (เอเฟซัส 3:1-7)

ลองสังเกตว่าตอนนี้เปาโลอธิบายว่าข้อความล้าลึกนั้นคือชาวต่างชาติได้เป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน และมีส่วนได้รับคำสัญญา ซึ่งสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์แบบกับความหมายที่ท่านเขียนไว้ในโคโลสี 1:27 ว่าข้อความล้าลึกนั้นคือพระคริสต์ทรงสถิตในเรา และโดยการมีส่วนได้รับพระสัญญา – คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ – คริสเตียนก็คือผู้รับมรดกร่วมกันและเป็นอวัยวะเดียวกัน สิ่งที่ถูกปิดบังไว้จากคนหลายชั่วอายุนี้ได้ถูกเปิดเผยผ่านทางอัครสาวกและผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ และได้บันทึกไว้สำหรับพวกเราเป็นหลักการของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่!

ข้อความล้าลึกเหล่านี้ – พระคริสต์ทรงสถิตในเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงสถิตอยู่ พระสัญญา – เป็นจุดสุดท้ายของแผนการของพระเจ้าสำหรับช่วงเวลาบนโลกนี้ “ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกอัครทูตทั้งหมด ทรงให้ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติ ถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์อันหาที่สุดมิได้ และทำให้คนทั้งปวงเห็นแผนงานแห่งข้อความล้าลึก ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้าผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวง ประสงค์จะให้เทพผู้ปกครองและศักดิ์เทพในสวรรค์สถาน รู้จักปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าทางคริสตจักร ณ บัดนี้” (เอเฟซัส 3:8-10)

เราควรจะเน้นเรื่องใดในคำสอนและการประกาศของเราผู้ซึ่งตามอย่างเปาโล? “จงข่มขี้มนอริษฐาน จงเฝ้าระวังอยู่ในการนั้นด้วยขอบพระคุณ และอริษฐานเมื่อเราด้วย เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงโปรดเปิดประตูไว้ให้เราสำหรับพระวาทะนั้น ให้เรากล่าวความล้ำลึกของพระคริสต์ (ที่ข้าพเจ้าถูกจำจองอยู่ก็เพราะเหตุนี้) เพื่อข้าพเจ้าจะได้กล่าวชี้แจงข้อความตามสมควรที่ข้าพเจ้าควรจะกล่าวนั้น” (โคโลสี 4:2-4)! “และอริษฐานเพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อจะทรงประทานให้ข้าพเจ้ามีคำพูดและเกิดใจกล้า ประกาศและสำแดงข้อล้ำลึกแห่งข่าวประเสริฐได้ เพราะข่าวประเสริฐนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเป็นทาสผู้ต้องติดโซ่อยู่ เพื่อข้าพเจ้าจะเล่าข่าวประเสริฐด้วยใจกล้าตามที่ข้าพเจ้าควรจะกล่าว” (เอเฟซัส 6:19, 20)!

ความล้ำลึกของพระกิตติคุณ – ชิ้นส่วนที่ซ่อนอยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม – ก็คือพระคริสต์ทรงสถิตในเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงสัญญาไว้ ใจความของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ก็คือข้อความล้ำลึกและพระสัญญา ข้อล้ำลึกนี้ได้ถูกประกาศอย่างชัดเจนและแจ่มแจ้งว่า ประสงค์จะให้เทพผู้ปกครองและศักดิ์เทพในสวรรค์ ถวายรู้จักรับปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้า

พระเกียรติ/สิริ/ศักดิ์ศรี/สง่าราศี

คำ “ร่ำส” คำต่อไปคือคำว่า “สง่าราศี” เป็นคำที่ใช้ทั่วไป ซึ่งตรงข้ามกับคำว่า “ข้อความล้ำลึก” และ “พระสัญญา” แต่ความหมายที่แท้จริงนั้นเรายังเข้าใจไม่มากนัก เราต้องการเน้นในความหมายที่เจาะจงของคำว่า “สง่าราศี” ซึ่งจะช่วยเปิดประตูที่นำสนใจมากขึ้นถึงความมั่งคั่งที่หาสุดมิได้ของพระคริสต์ สิ่งที่เราต้องการแสดงให้เห็นคือคำว่า “สง่าราศี” เป็นคำบรรยายถึงการฟื้นขึ้นจากความตาย และความหมายอื่นๆ ของคำว่า “สง่าราศี” เช่น “ทอแสง” หรือ “ยกขึ้น” ซึ่งล้วนมาจากคำว่า “สง่าราศี”

ในการโต้แย้งที่ดุเดือดกับชาวยิว พระเยซูตรัสว่า “ถ้าเราให้เกียรติแก่ตัวเราเอง เกียรติของเราก็ไม่มีความหมาย พระองค์ผู้ทรงให้เกียรติแก่เรานั้นคือ พระบิดาของเรา ผู้ซึ่งพวกท่านกล่าวว่า เป็นพระเจ้าของพวกท่าน ท่านไม่รู้จักรพระองค์ แต่เรารู้จักรพระองค์ ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่รู้จักรพระองค์ เราก็จะเป็นคนมุสาเหมือนกับท่าน แต่เรารู้จักรพระองค์ และประพฤติกรรมตามพระดำรัสของพระองค์” (ยอห์น 8:54, 55) ประเด็นของเราตอนนี้เป็นเรื่องที่เห็นได้ชัด – คือพระเยซูทรงนำเราเข้าประเด็นเรื่องสง่าราศี พระองค์จะต้องฟื้นขึ้นพระชนม์สู่ความสว่างที่เราเข้าใจไม่ถึง

อัครสาวกยอห์นอธิบายไว้ก่อนหน้านี้อ ตอนที่พระเยซูทรงอยู่ที่วิหารในเทศกาลอยู่เพิง “ในวันสุดท้ายของงานเทศกาลซึ่งเป็นวันใหญ่นั้น พระเยซูทรงยืนและประกาศว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย ผู้นั้นจงมาหาเราและดื่ม ผู้ที่วางใจในเราตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘แม่น้ำที่มีน้ำดำรงชีวิต จะไหลออกมาจากภายในผู้นั้น’” ยอห์นอธิบายต่อว่า “สิ่งที่พระเยซูตรัสนั้นหมายถึงพระวิญญาณ¹ * ซึ่งผู้ที่วางใจในพระองค์จะได้รับ เหตุว่ายังไม่ได้ประทานพระวิญญาณให้ เพราะพระเยซูยังมิได้ประสบเกียรติกิจ” (ยอห์น 7:37-39) พระเยซูได้รับสง่าราศีเมื่อพระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากตาย พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาใน

¹ นี่คือชิ้นส่วนของข้อความล้ำลึกอีกชิ้นส่วนหนึ่ง ยอห์นบอกกับเราว่าคำว่า “แม่น้ำที่มีน้ำดำรงชีวิต” เป็นคำที่โยงถึงพระเยซูจากพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ซึ่งคืออีกชื่อหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากต้องการตรวจสอบข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเรื่องชิ้นส่วนของข้อความล้ำลึกนี้ สามารถค้นหาได้ใน เศคาริยาห์ 14:8 และ เอเสเคียล 47:1-12

วันเพ็ญเทศกาล “พระองค์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์ พระวิญญาณได้ทรงพิสูจนแล้ว หมู่ทูตสวรรค์ก็เห็นและมีผู้ประกาศ พระองค์แก่ประชาชาติ มีชาวโลกเชื่อถือพระองค์และพระองค์เสด็จขึ้นรับพระสิริ” (1 ทิโมธี 3:16)

การฟื้นขึ้นจากตายและสง่าราศีของพระคริสต์คือเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นการพิสูจนว่า พระคำของพระเจ้าเป็นความจริงและเป็นสมอหลักของจิตใจ ตัวอย่างที่สำคัญตัวอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่จะอธิบายได้ชัดเจนตรงนี้ถึงความสำคัญของการฟื้นขึ้นจากตายของพระเยซูและความหมายของสง่าราศี

“ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียห้สินพระชนม์ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับ ณ พระที่นั่งสูงและเกิดทูนขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร เห็นพระองค์มีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละตนมีปีกหกปีก ใช้สองปีกบังหน้า และสองปีกคลุมเท้า และด้วยสองปีกบินไป ต่างก็ร้องต่อกันและกันว่า “บริสุทฺธิ บริสุทฺธิ บริสุทฺธิ พระเจ้าจอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” และรากฐานของธรณีประตูทั้งหลาย ก็สั่นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ร้อง และพระนิเวศก็มีควันเต็มไปหมด”

“และข้าพเจ้าว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอยู่ในหมู่ชนชาติที่ริมฝีปากไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือพระเจ้าจอมโยธา” (อิสยาห์ 6:1-5)

คำว่า *องค์พระผู้เป็นเจ้า* ในภาษาฮีบรูใช้คำว่า *อะโดนาย (Adonai)* แปลว่า เจ้านาย ส่วนคำว่า *พระเจ้าจอมโยธา* มาจากภาษาฮีบรูว่า *เตตราแกรมเมตอน (Tetragrammeton)* โดยเขียนเป็นอักษรลาตินว่า **YHWH** ซึ่งปกติออกเสียงว่า *ยาเวห์* หรือ *ยะโฮวาห์*

ตอนนี้เราก็เตรียมตั้งคำถามได้ว่า “อิสยาห์เห็นสง่าราศีของผู้ใด?” คำตอบคือ พระเจ้าจอมโยธา – ยาเวห์ หรือ ยะโฮวาห์จอมโยธา

ขอให้อ่านข้อความจากหนังสืออิสยาห์ต่ออีกสักนิด “แล้วตนหนึ่งในเสราฟิมบินมาหาข้าพเจ้า ในมือมีถ่านเพลิงซึ่งเขาเอาคีมคีบมาจากแท่นบูชา และเขาถูกต้องปากของข้าพเจ้าพูดว่า “ดูเถิด สิ่งนี้ได้ถูกต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว กรรมชั่วของเจ้าก็ถูกยกเสีย และเจ้าก็จะรับการลบมลทินบาป”

“และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา” แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด”

“และพระองค์ตรัสว่า “ไปเถอะและกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า ‘ฟังแล้วฟังเล่า แต่อย่าเข้าใจ ดูแล้วดูเล่า แต่อย่ามองเห็น’ จงกระทำให้จิตใจของชนชาตินี้มึนงงและให้หูทั้งหลายของเขาหนั และปิดตาของเขาทั้งหลายเสีย เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และหันกลับมาได้รับการรักษาให้หาย” (อิสยาห์ 6:6-10) จำไว้ว่าพระเจ้าจอมโยธาตรัสอะไรกับอิสยาห์

ตอนนี้ขอให้เปิดหนังสือยอห์น “เมื่อพระเยซูตรัสดังนั้นแล้วก็ทรงจากเขาไป และซ่อนพระองค์ให้พ้นจากพวกเขา ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงกระทำหมายสำคัญหลายประการที่เดียวให้เขาเห็น เขาทิ้งหลายก็ยังไม่วางใจในพระองค์ ทั้งนี้เพื่อจะสำเร็จตามคำของอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะซึ่งว่า “พระองค์เจ้าข้า ผู้ใดจะเชื่อสิ่งที่เราได้ประกาศ และพระกรของพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด” ฉะนั้นพวกเขาจึงเชื่อไม่ได้ เพราะอิสยาห์ได้กล่าวไว้อีกว่า “พระองค์ได้ทรงปิดตาของเขาทั้งหลาย และทำใจของเขาให้มีมืดมัวไป เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และหันกลับมาให้เรารักษาเขาให้หาย” อิสยาห์กล่าวดังนี้ เพราะว่าท่านได้เห็นพระสิริของพระองค์ และได้กล่าวถึงพระองค์ (ยอห์น 12:36-41)

ยอห์น 12:40 อ้างถึงอิสยาห์ 6:10 ถึงตอนนี้เราจึงถามว่า “สง่าราศีของผู้ใดที่อิสยาห์ได้เห็น?” คำตอบคือ “พระเยซู”

ความจริงที่ว่าอิสยาห์ได้เห็นสง่าราศีของพระเยซูนั้นทำให้มีสองประเด็นที่ชัดเจน ประเด็นแรกคือพระเยซูคือพระยาเวห์ (หรือยะโฮวาห์) ประเด็นที่สองคืออิสยาห์ได้เห็นพระเยซูในสถานะที่พระองค์ฟื้นขึ้นจากตายแล้ว

อิสยาห์ได้เห็นสง่าราศีของพระเยซูตอนที่พระองค์ทรงนั่งบนบัลลังก์ ส่วนเปโตรอธิบายคำพยากรณ์ของดาวิดและนำไปอธิบายถึงบัลลังก์ที่อิสยาห์เห็น “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีใจกล้าที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลายถึงดาวิดบรรพบุรุษของเราว่า ท่านสิ้นชีวิตแล้วฝังไว้ และอุโมงค์ฝังศพของท่านยังอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้ ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะ และทราบบว่าพระเจ้าตรัสสัญญาไว้แก่ท่านด้วยพระปฏิญาณว่า พระองค์จะทรงประทานผู้หนึ่งในวงศ์ตระกูลของท่านให้ประทับบนพระที่นั่งของท่าน กษัตริย์ดาวิดก็ทรงล่วงรู้เหตุการณ์นี้ก่อน จึงทรงกล่าวถึงการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ว่า พระเจ้ามิได้ทรงละพระองค์ไว้ในแดนคนตาย ทั้งพระมังสะของพระองค์ก็ไม่เปื่อยเน่าไป พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานในข้อนี้ เหตุฉะนั้นเมื่อทรงเชิดชูพระองค์ขึ้นอยู่ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้า และครั้นพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามพระสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนั้นลงมา ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยิน และเห็นแล้ว เหตุว่าท่านดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์แต่ท่านได้กล่าวว่า ‘พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของเจ้าอยู่ใต้เท้าเจ้า’ เหตุฉะนั้น ให้พงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขนนั่น ทรงตั้งขึ้นให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์” (กิจการ 2:29-36)

พระเยซูได้รับการประกาศว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า (พระยาเวห์) และพระคริสต์ (กษัตริย์) จากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์! และนี่จึงตรงกับสิ่งที่อิสยาห์ได้เห็น – กษัตริย์ พระยาเวห์จอมโยธา บนพระบัลลังก์!

ด้วยภาพที่ชัดเจนของสง่าราศีซึ่งสลักติดไว้ในใจของเรา เราจึงเห็นสง่าราศีของพระเจ้าได้ง่ายกว่าภาพที่โมเสสเห็นสง่าราศีของพระเจ้าเมื่อเสด็จผ่านไป หรือจะเป็นภาพตอนที่กษัตริย์โซโลมอนเห็นสง่าราศีของพระเจ้าปกคลุมพระวิหาร พวกเรายังเข้าใจความหมายของคำว่าการสรรเสริญสง่าราศีหรือการยกย่องพระเจ้าด้วย เหมือนที่พระเยซูทรงตรัสว่า “พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้คือเมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านก็เป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 15:8)

สง่าราศีคือคำบรรยายถึงการฟื้นคืนชีพจากตาย “แต่บ้านเมืองของเรานั้นอยู่ที่สวรรคต เรายกคอยผู้ช่วยให้รอด ซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรคตคือพระเยซูคริสตเจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเรา ให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์ ด้วยฤทธานุภาพซึ่งทำให้พระองค์ปราบสิ่งสารพัดลงใต้อำนาจของพระองค์” (ฟิลิปปี 3:20, 21) “การซึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นก็เหมือนกัน สิ่งทีหว่านลงนั้นเป็นของทีจะเน่าเปื่อย สิ่งทีเป็นขึ้นมาจากใหม่ทีนั้นก็จะมีรูปร่างเหมือนเปื่อย สิ่งทีหว่านลงนั้นไร้เกียรติ สิ่งทีเป็นขึ้นมาจากใหม่ทีจะมีศักดิ์ศรี สิ่งทีหว่านลงนั้นอ่อนกำลัง สิ่งทีเป็นขึ้นมาจากใหม่ทีจะทรงอานุภาพ สิ่งทีหว่านลงนั้นเป็นร่างกาย สิ่งทีเป็นขึ้นมาจากใหม่ทีจะเป็นกายวิญญูณ ถ้าวางกายมี กายวิญญูณก็มีด้วย” (1 โครินธ์ 15:42-44)

ความปรารถนาทีจะเป็นขึ้นจากตาย - ความปรารถนาสำหรับสง่าราศี - เป็นความหวังของคริสเตียน “เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่สมควรทีจะเอาไปเปรียบกับศักดิ์ศรี ซึ่งจะเผยให้แก่เราทั้งหลาย ด้วยว่าสรรพสิ่งทีทรงสร้างแล้ว มีความเพียรคอยท่าปรารถนาให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ 20 เพราะวาสรรพสิ่งเหล่านั้น ต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามทีพระเจ้าได้ทรงให้เข้าอยู่นั้น ด้วยมีความหวังใจว่า สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเสื่อมสลาย และจะเข้าในเสรีภาพและศักดิ์ศรีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้า” (โรม 8:18-21)

สง่าราศีในขั้นนี้เรียกว่าความรอด หรือการไถ่บาป ของร่างกาย ความรอดในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมหมายถึงการช่วยให้พ้นมือศัตรู ตัวอย่างเช่น เมื่อโมเสสเตรียมแหวกทะเลแดงเพื่อช่วยบรรดาอิสราเอลให้รอดพ้นจากกองทัพของฟาโรห์ ท่านพูดว่า “อยากกลัวเลย มันคงไว้ คอยดูความรอดทีจะมาจากพระเจ้า” (อพยพ 14:13) จากแนวคิดแบบนี้ทำให้เราเห็นได้ง่ายว่าเหตุใดพวกอิสราเอลจึงเข้าใจผิดเรื่องคำพยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด พระผู้ไถ่บาป หรือการช่วยให้พ้นของอิสราเอล มีการเปลี่ยนจุดทีเน้นด้วยการเข้ามาทำหน้าทีของหนทางใหม่และมีชีวิตใหม่ซึ่งสำเร็จโดยความตายของพระเยซู ดังนั้นคริสเตียนจึงถูกเรียกได้ว่า “รอด” (ทิตัส 3:5) “ถูกไถ่” (กาลาเทีย 3:13) และ “ได้รับการช่วยให้พ้น” (โคโลสี 1:13) จิตใจของเรา “รอด” “ถูกไถ่” และ “ได้รับการช่วยให้พ้น” แต่ก็มีเรื่องความรอด หรือการไถ่บาป ซึ่งเรายังรอดคอยอยู่

ผู้เขียนฮีบรูได้กล่าวถึงเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูว่า “พระคริสต์ก็ฉนั้นนั่น คือพระองค์ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาครั้งเดียว เพื่อจะได้ทรงแบกบาปของคนเป็นอันมากไว้ พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่รอดคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อให้ได้รับความรอด” (ฮีบรู 9:28) ถ้าหากว่าคริสเตียนรอดแล้ว เหตุใดพระเยซูจึงเสด็จมาครั้งที่สองเพื่อความรอดอีก? หรือทีเปาโลเขียนถึงคริสตจักรทีเมืองเธสะโลนิกาว่า “แต่เมื่อเราเป็นของกลางวันแล้วก็อย่าให้เราเมาเมาย จงสวมความเชื่อกับความรักเป็นเกราะป้องกันอก และสวมความหวังทีจะได้ความรอดเป็นหมวกเหล็ก เพราะวาพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้เข้าสู่ความรอด โดยพระเยซูคริสตเจ้าของเรา” (1 เธสะโลนิกา 5:8, 9)

ความหวังของความรอดที่เรามี – ความรอดที่เรารอดคอยอยู่ – คือการไถ่ร่างกาย “เรารู้สึกว่าบรรดาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้นกำลังคร่ำครวญ และผจญความทุกข์ยากด้วยกันมาจนทุกวันนี้ และไม่ใช่เท่านั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับพระวิญญาณเป็นผลแรก ตัวเราเองก็ยังคงคร่ำครวญคอยการที่พระเจ้าทรงให้เป็นบุตร คือที่จะทรงให้กายของเราทั้งหลายรอดตาย เหตุว่าเราทั้งหลายรอดแม้เป็นเพียงความหวังใจ แต่ความหวังใจในสิ่งที่เราเห็นได้ หากเป็นความหวังใจไม่ ด้วยว่าใครเล่าจะยังหวังในสิ่งที่เขาเห็น แต่ถ้าเราทั้งหลายคอยหวังใจในสิ่งที่เรายังไม่ได้เห็น เราจึงมีความเพียรคอยสิ่งนั้น” (โรม 8:22-25)

การรับรองว่าร่างกายของเราจะได้รับการไถ่คือการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ในพระองค์นั้น ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ฟังสั่งจวาทะ คือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และได้วางใจในพระองค์ ได้รับการฝึกตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา เป็นมัดจำของการรับมรดกของเรา จนกว่าเราจะได้รับเป็นกรรมสิทธิ์เป็นที่ถวายสรรเสริญแด่พระสิริของพระองค์” (เอเฟซัส 1:13, 14) ร่างกายของเราซึ่งเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าที่พระองค์จะไถ่เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง เพราะว่าการไถ่บาปของเรานั้นเป็นความปรารถนาอย่างแรงกล้าของเรา และเพราะว่าการไถ่บาปนี้ได้รับการรับรองโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งคือความล้ำลึก – พระคริสต์ทรงสถิตในเรา – เรียกว่า *ที่หวังแห่งศักดิ์ศรี!* (โคโลสี 1:27) “ถ้าท่านถูกต๋าว่า เพราะพระนามของพระคริสต์ ท่านก็เป็นสุข ด้วยว่าพระวิญญาณแห่งพระสิริและของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน” (1 เปโตร 4:14)

เมื่อเรามองดู “ความสุขซึ่งจะได้รับตามความหวัง ได้แก่การปรากฏของพระสิริของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ทิตัส 2:13) เราได้มองดูตัวเราเองเหมือนเป็นขึ้นจากตายแล้ว เช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่ได้เป็นประชาชนชาวสวรรค์ เช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่ได้นั่งเบื้องขวาพระหัตถ์พระบัลลังก์ของพระเจ้า ซึ่งได้รับสง่าราศีแล้ว พวกเราก็เช่นเดียวกันเราจะรับรู้ได้ว่า “เวลาที่เราจะรอดนั้นใกล้กว่าเวลาที่เราได้เริ่มเชื่อนั้น” (โรม 13:11)

สง่าราศีคือคำบรรยายถึงสถานะของการเป็นขึ้นจากตาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ในเราเป็นความหวังแห่งสง่าราศี ตามที่พระเจ้าทรงรับรองว่าพระองค์จะไถ่ร่างกายของเรา

กระจกเงา

“รหัส” สุดท้ายของเราก็คือคำว่า *กระจกเงา* เมื่อเราพิจารณาข้อความที่เชื่อมโยงกับคำว่า *กระจกเงา* เราจะสามารถผูกใจความเหล่านั้นเข้าเป็นเรื่องเดียวกันนั่นคือจุดประสงค์ของพระเจ้า

“ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้การเผยพระวจนะก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาแปลกๆนั้น ก็จะมีเวลาเลิกกัน แม้วิชาความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป เพราะความรู้ของเจ้านั้นไม่สมบูรณ์ และการเผยพระวจนะนั้นก็ไม่มีสมบูรณ์ แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึงแล้ว ความบกพร่องนั้นก็สูญไป เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก ใฝ่ครวญหาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆเหมือนดูในกระจก แต่

เวลานั้นจะได้เห็นพระพักตร์ชัดเจน เดียวนี้ความรู้ของข้าพเจ้าไม่สมบูรณ์ เวลานี้ข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ และความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด” (1 โครินธ์ 13:8-13)

เราได้เริ่มศึกษาในตอนแรก (เรื่องพระวิญญูณฉบับวิสุทธิ) ในหัวข้อเรื่องของท่าน ที่ว่าความบกพร่องก็จะสูญหายไปนั่น คือเรื่องของท่านของพระวิญญูณ เช่นการพยากรณ์ การพูดภาษาต่างๆ ของท่านให้มีความรู้ เป็นต้น ความสมบูรณ์หรือความครบถ้วนซึ่งต่างกับความบกพร่องและจะสูญหายไป ก็คือความครบถ้วนสมบูรณ์ของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ สิ่งที่ย้ายไปของคำว่าครบถ้วนสมบูรณ์นั่นก็คือคริสตจักรในยุคเริ่มต้นจำเป็นต้องมีสิ่งที่ย้ายไปเหลือ “ความเป็นเด็ก” – คือของท่าน - เพื่อช่วยทำให้คริสตจักรเติบโต แต่ว่าเมื่อคริสตจักรเติบโตเป็นผู้ใหญ่ตามคำที่เขียนไว้นั้น ความเป็นเด็กก็จะหายไป

เปาโลและชาวเมืองโครินธ์เห็นได้แค่ภาพสลัวในกระจกเงา แต่ผู้ที่จะมาภายหลังจะเห็นได้ชัดเหมือนเห็นกันต่อหน้า เปาโลรู้เพียงบางส่วน แต่ผู้ที่จะมาภายหลังจะรู้ทุกอย่างเหมือนว่าเขารู้ดีแล้ว

เป็นที่ชัดเจนว่ากระจกเงาก็คือพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ที่สมบูรณ์ คำถามของเราคือ “เราจะเห็นอะไรได้ในกระจกเงา?” ไม่ว่าจะเห็นอะไรในนั้นก็ตามเราก็จะเห็นชัดเจนเหมือนเห็นกันต่อหน้า และสิ่งที่เราเห็นคือตัวเราเองแบบชัดเจน

“เพราะว่าถ้าผู้ใดฟังพระวจนะ และไม่ได้ประพฤติตาม ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้าของตัวในกระจกเงา เพราะว่าเมื่อดูตัวเองแล้วก็ไป และก็ลืมในทันทีนั้นว่าตัวเองเป็นอย่างไร แต่ผู้ที่พิจารณาในวิสุทธิบัญญัติ ซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งเสรีภาพ และตั้งอยู่ในพระบัญญัตินั้น มิได้เป็นผู้ฟังแล้วก็หลงลืม แต่เป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตาม ผู้นั้นก็จะได้รับความสุขเพราะการประพฤติปฏิบัติของตน” (ยากอบ 1:23-25)

คำว่า กระจกเงา ถูกใช้อีกครั้งหนึ่ง ตอนนี้นั้นถูกอ้างถึงพระบัญญัติที่สมบูรณ์ (วิสุทธิบัญญัติ) แต่ว่ามีคนดูอยู่สองจำพวก พวกแรกคือคนที่ดูแล้วก็ไปและลืม อีกพวกหนึ่งคือคนที่พิจารณาแล้วประพฤติตามสิ่งที่ได้เห็น

พันธสัญญาใหม่ที่สมบูรณ์ก็เป็นเช่นเดียวกับพระบัญญัติที่สมบูรณ์ซึ่งต่างกับพันธสัญญาเดิมซึ่งไม่ได้ทำอะไรให้สมบูรณ์ คำถามของเราคือ “เราเห็นอะไรในกระจกเงาของพระบัญญัติที่สมบูรณ์?”

“แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว จึงแลดูพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า และตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายาขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นพระวิญญูณ” (2 โครินธ์ 3:18)!

พวกเรา – ถ้าเราไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว – เห็นสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในกระจกเงาแห่งพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ (และพระบัญญัติที่สมบูรณ์) – คือพระคริสต์ผู้ฟื้นขึ้นจากตาย!

ผลจากการที่ได้พิจารณาดูในกระจกเงาและประพจน์ตามสิ่งที่ได้เห็นก็คือ คนนั้นได้เปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนพระฉาย – คือพระคริสต์ผู้เป็นขึ้นจากตาย นับตั้งแต่เริ่มแรก – ตั้งแต่เราจับพิศมาในพระคริสต์ – เราเห็นภาพตัวเองเป็นเหมือนผู้ที่เป็นขึ้นจากตายแล้ว หากคนๆ หนึ่งเห็นภาพ – พิจารณาภาพตัวเองที่อยู่ตรงหน้า – เป็นภาพสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว นั่นเป็นเพราะเขาเองจะได้เป็นแบบนั้น!

จากสถานะของเราที่มีสง่าราศีในปัจจุบัน – ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเหมือนกับการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซู – จนถึงสถานะในอนาคตที่มีสง่าราศีเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง จะเกิดขึ้นตอนของการเปลี่ยนแปลงขึ้น และเมื่อเสียงเป่าแตรครั้งสุดท้ายดังขึ้น ร่างกายที่ต้องตายจะสวมกายใหม่ที่ไมตาย เมื่อนั้นเราจะเป็นเหมือนพระองค์ ร่างกายที่ต่ำต้อยนี้จะเปลี่ยนเป็นเหมือนร่างกายที่มีสง่าราศีของพระองค์! พวกเรากำลังรับการเปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนพระฉายที่มีสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า จากสง่าราศีในปัจจุบันสู่สง่าราศีในอนาคต

แล้วใครเป็นผู้ผลักดันอยู่เบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงนี้ – คือองค์พระผู้เป็นเจ้า พระวิญญาณ ด้วยเหตุนี้พระองค์ – ตามพระสัญญา – จึงเป็นใจความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ และในฐานะของความล้าลึก พระองค์ก็เป็นใจความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมด้วย เป็นความหวังแห่งสง่าราศีที่อยู่ภายในพระองค์ที่เป็นผู้รับประกันการเปลี่ยนแปลงขั้นสุดท้ายของเราในการเป็นเหมือนพระคริสต์

สรุปและบทเรียน

ตั้งแต่แรกเริ่มมนุษย์สูญเสียสายสัมพันธ์กับพระเจ้าเพราะความบาป ความสัมพันธ์นั้นไม่อาจฟื้นคืนกลับดังเดิมได้จนกระทั่งพระเยซูเสด็จมาทำให้เราคืนดีกับพระบิดา มนุษย์ในฐานะที่มีจิตวิญญาณ เรามีความต้องการภายในลึกๆ ซึ่งมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถตอบสนองได้ ด้วยพระวิญญาณตามพระสัญญาที่ทำให้ความสัมพันธ์นั้นกลับคืนมา “พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพจน์ตามคำของเขา และพระบิดาจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขา และจะอยู่กับเขา” (ยอห์น 14:23)

โดยการทำงานภายในร่วมกัน - กับจิตวิญญาณของเรา – คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคริสต์ที่ทรงสถิตในเรา ความหวังแห่งสง่าราศี ได้ทำให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์ เพราะว่า “ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป แต่จิตใจภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน” (2 โครินธ์ 4:16) ด้วยการสร้างขึ้นมาใหม่นี้ทำให้เรายังคงรอดอยู่ – การชำระให้บังเกิดใหม่ได้ล้างความบาปในอดีตของเรา การเริ่มต้นใหม่ของพระวิญญาณได้ดูแลชีวิตปัจจุบันของเรา “พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์นั้นได้ทรงประทานแก่เราทั้งหลายอย่างบริบูรณ์ โดยพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ทิตัส 3.5, 6)

ดังนั้นจุดประสงค์ของพระเจ้าคือการเปลี่ยนเราให้เป็นเหมือนพระฉายของพระคริสต์ผู้เป็นขึ้นจากตาย บทสรุปของเรื่องนี้คือ ให้เราพิจารณาถึงคำ “รหัส” ต่างๆ เหล่านี้

พระสัญญา

ข้อความล้ำลึก

พระเกียรติ/สิริ/ศักดิ์ศรี/สง่าราศี

กระจกเงา

ในการ “ถอดรหัส” ข้อความในพระคัมภีร์ที่มีค่าเหล่านั้น เราได้ข้อสรุปดังนี้

1. การยกโทษบาปไม่ใช่ศูนย์กลางใจความในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ แต่เป็นพาหนะที่นำไปถึงพระสัญญาของพระวิญญาณที่สถิตอยู่ในเรา
2. ใจความของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่ใช่แค่เรื่องพระคริสต์ – แต่เป็นข้อความล้ำลึกว่าพระคริสต์ทรงสถิตในเรา
3. พระเกียรติ/สง่าราศีเป็นคำบรรยายเบื้องต้นของพระเยซูในสถานะที่พระองค์ฟื้นขึ้นจากตาย
4. ในกระจกเงาของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่และธรรมเนียมปฏิบัติที่สมบูรณ์ (วิสุทธิบัญญัติ) เราได้เห็นพระฉายาของพระคริสต์ที่เป็นขึ้นจากตาย และการที่เราพิจารณาดูพระฉายานั้นได้เปลี่ยนแปลงให้เราเป็นภาพเดียวกับพระองค์

IV. พระวิญญาณทรงทำอะไรเพื่อคริสเตียน? (What Does The Spirit Do For The Christian?)

พระองค์ทำให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์ได้

เมื่อพระเยซูยังทรงมีเนื้อหนัง ซึ่งประกอบด้วย ร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ เหมือนที่เรากำลังหลายมี พระกายของพระองค์ถูกแขวนบนไม้กางเขน จิตใจของพระองค์ไปอยู่ที่เฮดีส และทรงมอบพระวิญญาณของพระองค์ให้กับพระบิดาของพระองค์ พระวิญญาณของพระเยซูเป็นใคร? เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือพระวิญญาณของพระคริสต์ (ดูกิจการ 16:7)

เมื่อพระวิญญาณได้เสด็จมาอยู่ในร่างกายของเราและทำร่างกายของเราให้เป็นวิหารของพระองค์เหมือนเช่นเมื่อก่อน และด้วยร่างกายที่พระองค์เสด็จมาอยู่นั้นพระองค์ทรงพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงทำอะไรได้บ้าง “เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา” (2 ทิโมธี 1:7) พระวิญญาณผู้ทรงฤทธิ์องค์นี้ – ด้วยพลังแห่งความมุ่งมั่น – ครั้งหนึ่งได้ตั้งพระพักตร์ของพระองค์แน่วแน่ที่จะไปกรุงเยรูซาเลม พระองค์ขับไล่ผู้คน ผูกแคะ วิว และนกเขา ออกจากพระวิหาร – บัดนี้พระวิญญาณนั้นสถิตอยู่ในเรา พระวิญญาณแห่งความรักองค์เดียวกันนี้ – ผู้ตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงโปรดยกโทษเขา เพราะเขาไม่รู้ว่าเขากำลังทำอะไร” – พระวิญญาณองค์นั้นได้สถิตอยู่ในเรา พระวิญญาณแห่งการบังคับตนเองเดียวกันนี้ – ผู้ที่ไม่ยอมแม้แต่เศษเสี้ยววินาทีที่จะปล่อยให้ความผิดของพระองค์ควบคุมการกระทำของพระองค์ – พระวิญญาณองค์นั้นได้สถิตอยู่ในเรา เราอาจสงสัยว่าบางทีพระองค์อาจมีอำนาจในร่างกายของเราน้อยกว่าที่พระองค์มีอำนาจในพระองค์เองหรือเปล่า? หรือว่าพระองค์ทรงมีปัญหาเกี่ยวกับเราหรือเปล่า?

“เหตุว่าท่านไม่ได้รับน้ำใจทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้า ให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา” คือพระบิดา” (โรม 8:15) ความกลัวไม่อาจทำอะไรเราได้อีกต่อไป ในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระเจ้าเราเป็นอิสระที่จะก้าวไปสู่ความไพบูลย์

พระองค์ทรงช่วยเราในการตรึงเนื้อหนังของเรา

“เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่คุณทั้งหลายปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้” (กาลาเทีย 5:17) เป็นที่ชัดเจนว่าพวกเรามีสงครามที่ต้องต่อสู้ กองทัพศัตรูของเราคือเนื้อหนัง (ร่างกาย) ซึ่งต่อสู้กับวิญญาณ หากเนื้อหนังชนะเราก็จะพบกับความตายเป็นนิรันดร์ แต่ถ้าวิญญาณชนะ เราจะได้พบกับชีวิตนิรันดร์ (โรม 8:5-8)

ในสงครามเช่นนี้เราจึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเล็กน้อยโดยการพิจารณาดูภายในตัวเราเองว่าการต่อสู้ดำเนินไปอย่างไรบ้าง

ประการแรกเปาโลเขียนรายชื่อการทำงานของเนื้อหนังว่า “การทำงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการล่วงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การถือวิหยาคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การ

ไฝสูง การทู่มเดียวกัน การแตกหักกัน การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกร และการอื่น ๆ ในทำนองนี้” (กาลาเทีย 5:19-21) ท่านชี้แจงต่อว่า “คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า” จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสนใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้คำว่า *ประพฤติ* เราอาจสะดุดและกระทำสิ่งที่เป็นการงานของเนื้อหนังเป็นบางครั้ง แต่เมื่อการกระทำเช่นนั้นได้กลายมาเป็นความประพฤติของเรา ซึ่งมันเป็นการส่งสัญญาณเตือนชัดเจนว่าเนื้อหนังกำลังจะชนะ สงครามนี้ มีเพียงจิตใจที่เข้มแข็งที่พร้อมสำหรับการกลับใจใหม่ด้วยใจจริงเท่านั้นที่จะเปลี่ยนความประพฤตินี้ได้

ในทางกลับกันเปาโลได้เขียนรายชื่อ “ผลของพระวิญญาณ” (กาลาเทีย 5:22, 23) ผลเหล่านั้นประกอบด้วย “ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน”

เราจำเป็นต้องเอาใจใส่คุณสมบัติทั่วไปของผลต่างๆ เหล่านี้ เช่น ผลของความรักนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยซูคริสต์ได้สั่งไว้ว่า “สิ่งที่เราสั่งท่านทั้งหลายไว้ก็คือ ท่านจงรักกันและกัน” (ยอห์น 15:17) ความรักของคริสเตียนเป็นคุณสมบัติที่เราทำได้ด้วยการพยายามคิด และพระเยซูก็สั่งเราให้พยายามคิด สำหรับเรื่องความปลาบปลื้มใจ (ยากอบ 1:2) และผลของพระวิญญาณด้านอื่นๆ ก็ต้องใช้การพยายามคิดเช่นเดียวกัน คุณสมบัติเหล่านี้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงความคิดหรือจิตใจ – เพราะว่าคนที่มีความเชื่อโดยพระวิญญาณจะดำเนินชีวิตโดยพระวิญญาณ

เป็นเรื่องจำเป็นอีกเช่นกันที่จะเข้าใจภาพที่เปาโลเปรียบ – ผลของพระวิญญาณ – ต้นแอปเปิลออกดอกในฤดูใบไม้ผลิและจะไม่ออกผลจนกว่าจะถึงฤดูใบไม้ร่วง ภายหลังจากที่คนๆ หนึ่งได้เกิดใหม่ก็จะต้องใช้เวลาระยะหนึ่งก่อนที่ดอกของการถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นจะกลายเป็นผลของพระวิญญาณ เราต้องเข้าใจเรื่องนี้เพื่อเราจะไม่หมดความอดทนกับตัวเราเอง ความอดทนของพระเจ้าในขณะที่เราเติบโตขึ้นทำให้พันธสัญญาใหม่เป็น “พระบัญญัติที่สมบูรณ์ (วิสุทธิบัญญัติ) หรือพระบัญญัติแห่งเสรีภาพ” (ยากอบ 1:25) เราอาจจะยังทำผิดพลาดบ้างแต่ความผิดพลาดนั้นจะไม่กล่าวโทษตัวเราเอง

“ผู้ที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ได้เอาเนื้อหนังกับความอยาก และตัณหาของเนื้อหนังทิ้งไว้ที่ทางเขนแล้ว” (กาลาเทีย 5:24) พระวิญญาณทรงช่วยให้เกิดผลของพระวิญญาณ และพระองค์ก็ทรงช่วยเราตั้งเนื้อหนังกับความอยากด้วย ถ้าพระองค์ไม่ได้ช่วย เราก็คงไม่สามารถเริ่มต้นที่จะประสบความสำเร็จในงานที่ยิ่งใหญ่นั้นได้

พระวิญญาณทรงนำเรา

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นผู้ติดตามของพระเจ้า” (โรม 8:14)

1. วิธีแรกที่พระวิญญาณทรงนำเราคือโดยผ่านพระคัมภีร์ พระเยซูตรัสว่า “จิตวิญญาณเป็นที่ให้มีชีวิต ส่วนเนื้อหนังไม่มีประโยชน์อันใด *ถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวกับท่านทั้งหลายนั้น เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต*” (ยอห์น 6:63) งพระองค์ตรัสในอีกเหตุการณ์หนึ่งซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการโต้แย้งกับพวกยิวหัวรั้นว่า “จะฝ่าฝืนพระคัมภีร์ไม่ได้” (ยอห์น 10:35) พระเจ้าจะไม่ทรงทำอะไรที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์ ดังนั้นเปาโลจึงเขียนว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็น

ประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะ
พรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” (2 ทิโมธี 3:16, 17)

2. วิธีที่สองที่พระวิญญาณทรงนำเราคือโดยผ่านทางจิตสำนึกของเรา เปาโลบอกให้ทิโมธีมี “จิตสำนึกผิดชอบ” (1 ทิโมธี
1:19) ตัวอย่างเช่น คริสเตียนได้รับการเตือนเรื่อง “การทำร้ายจิตสำนึกผิดชอบ” (1 โครินธ์ 8:12) ของพี่น้องที่อ่อนแอ พระ
คัมภีร์ยังกล่าวถึงคนที่ “ทำไปทั้งรู้ๆ เหมือนอย่างกับเอาเหล็กแดงนาบลงไปบนจิตสำนึกผิดชอบของเขา” (1 ทิโมธี 4:2)
จิตสำนึกเป็นเครื่องนำทางที่พระเจ้าทรงให้ไว้และคริสเตียนจะต้องเชื่อฟังจิตสำนึกของตนเอง ไม่ใช่เชื่อฟังคนอื่นที่อ่อนแอ
อย่างไรก็ตามจิตสำนึกไม่ใช่เครื่องนำทางที่น่าเชื่อถือได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น พระคัมภีร์มีความชัดเจน แม่นยำ และมี
ขอบเขตที่สมบูรณ์ระหว่างถูกและผิด จิตสำนึกที่มาจากการเปรียบเทียบนั้นไม่สามารถใช้ตัดสินได้ ตามที่เปาโลอธิบายชัด
ว่า “จิตสำนึกของข้าพเจ้าไม่ได้ฟ้องว่าข้าพเจ้าทำผิด แต่นั่นไม่ทำให้ข้าพเจ้าไร้ผิด” (1 โครินธ์ 4:4)

3. พระวิญญาณทรงนำผ่านสถานการณ์ต่างๆ ที่เราควบคุมไม่ได้ ในกิจการ 16:7, 8 เปาโลได้พยายามประกาศพระกิตติ
คุณบริเวณที่เป็นประเทศตุรกีในปัจจุบันนี้ แต่พระวิญญาณได้ห้ามท่าน พระองค์ก็กลับนำท่านไปยังมาซิโดเนียแทน ปัจจุบัน
นี้ “พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์” (1 โครินธ์ 12:18)

คริสเตียนควรได้รับการเตือนสติเรื่องการวางใจในหัวข้อที่ (2) และ (3) มากเกินไป พระคัมภีร์ได้เขียนไว้เพื่อเป็น
การสื่อสารจากพระเจ้าถึงพวกเรา พระเจ้าทรงคาดหวังว่าเราจะ “พากเพียร” ในการศึกษาพระคำของพระองค์ และด้วยวิธี
นี้เราจึงกลายเป็นผู้ที่ประพฤติตามเปาโลและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเราเป็นผู้ประพฤติตามพระเยซู พระองค์สิ้นพระชนม์ด้วย
ความสมัครใจ (ยอห์น 10:18) และพระเจ้าทรงคาดหวังให้พวกเราตามรอยพระบาทของพระเยซูโดยความสมัครใจด้วย

พระวิญญาณทรงทูลขอแทนเรา

“ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าเราควรจะทำอย่างไรขอสิ่งใด
อย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเราคร่ำครวญอธิษฐานไม่เป็นคำ และพระองค์ผู้ทรงชันสูตรใจมนุษย์ ก็
ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงอธิษฐานขอเพื่อธรรมิกชนตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า”
(โรม 8.26, 27)

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าและครอบครัวไปเยี่ยมพ่อแม่ของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ห่างไปประมาณ 50 กิโลเมตร ตอนที่เราเดินทาง
กลับนั้นเป็นเวลาดึกแล้ว พายุพัดหิมะปกคลุมถนนหนาราวหนึ่งนิ้ว พอข้ามเนินเขามา ข้าพเจ้ามองเห็นแสงสะท้อนของ
หิมะที่ถูกเกลียวไ่ว้างทางด้านล่าง ตอนแรกข้าพเจ้าเห็นวากองหิมะอยู่ข้างทางฝั่งของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเหยียบเบรก – แต่
พื้นถนนมีน้ำแข็งเกาะจนทำให้ถนนลื่น ดูเหมือนว่ารถจะไหลเร็วขึ้นไปอีก พอมาถึงใกล้ๆ ข้าพเจ้ากลับเห็นกองหิมะกองอยู่
กลางถนน ข้าพเจ้ารู้ว่ารถไม่สามารถหยุดได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงหักรถไปทางซ้าย แต่พอลูกกำลังขับผ่านไปปรากฏว่าทาง
แคบเกินกว่ารถจะผ่านไปได้แล้วล้อหน้าข้างซ้ายก็เลยขอบถนนออกไป ข้าพเจ้าจำได้ว่าข้าพเจ้าส่งเสียงว่า (ข้าพเจ้าเคยขับ
รถแล้วรถหมุนตัวรอบตัวเองครั้งหนึ่ง ดูเหมือนว่าคราวนี้นั้นจะซ้ำรอยเดิม) “ช่วยด้วย พระบิดาเจ้าข้า ช่วยด้วย!”

ขณะที่ข้าพเจ้าส่งเสียงคำนั้น รถก็ชนกับกันชนข้างทางจนรถของเราหมุนขวางกับถนน เราต้องใช้ “เลี้ยว” ไถลดไปยังตีนเขาด้านล่าง ตอนเช้าเราออกไปดูสถานที่เกิดเหตุ เราเห็น – จากคำบอกเล่าของตำรวจที่มาตรวจอุบัติเหตุ – ว่า “ปาฏิหาริย์จริงๆ ที่คุณไม่ได้กลิ้งลงไปข้างล่าง”

ข้าพเจ้าไม่มีทางรู้เลยจริงๆ ว่ามันเป็นเรื่องบังเอิญหรือว่าพระวิญญูณ “ทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเราคร่ำครวญ อธิษฐานไม่เป็นคำ” แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าเรื่องนี้เป็นตัวอย่างที่ดีที่พระองค์จะทรงใช้พระคัมภีร์ข้อนี้ถ้าพระองค์จะเลือกใช้

สรุป

พวกเราได้รับพระวิญญูณที่สถิตอยู่กับร่างกายของเรา เหมือนกับที่พระองค์สถิตอยู่กับพระเยซู – พระวิญญูณ ผู้ทรงฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตน พระองค์ทรงช่วยเราในการตรึงเนื้อหนัง พระองค์ทรงนำเราเพื่อเราจะได้เป็นบุตรของพระเจ้า และพระองค์ทรงทูลขอแทนเรา

V. คำสอนของพระวิญญาณ (Exhortation From The Spirit)

จงประกอบด้วยพระวิญญาณ

พวกเราได้รับคำสั่งว่า “อย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 5:18) เราจะประกอบด้วยพระวิญญาณได้อย่างไร? เปาโลแนะนำเราสามประการเพื่อให้เราสามารถประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า

1. “จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่าน ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 5:19)

การร้องเพลงเป็นวิธีที่ทำให้เราประกอบด้วยพระวิญญาณ! ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จข้ามลำห้วยเข้าไปในสวนเกทเสมนั้น พระองค์และเหล่าสาวกร้องเพลง (มัทธิว 26:30) ตอนที่เปาโลกับซิลลาสถูกขังคุกในเมืองฟีลิปปีแคว้นมาซิโดเนียในเวลานั้น ในเวลาเที่ยงคืน ณ ใจกลางคุก “เปาโลกับซิลลัสก็อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า” (กิจการ 16:25)

เปาโลและซิลลัสมีทัศนคติที่ดี! หลายคนที่ต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น – ถูกขังอยู่ในคุกมืด – มักจะรำพึงว่า “ทำไมต้องเป็นข้าพเจ้า พระองค์เจ้าข้า?” แต่พวกเขากลับร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า!

การประกอบด้วยพระวิญญาณนั้นเราต้องปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดีและเพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ เวลาที่เรารู้สึกไม่ค่อยอยากร้องเพลงคือเวลาที่เรากำลังร้องเพลงจริงๆ!

พระเจ้าตรัสว่า – จงประกอบด้วยพระวิญญาณ คำแนะนำที่ตามมาคือ – จงร้องเพลง! หลักสูตรของ เดล คาร์เนกี (ผู้เชี่ยวชาญในการช่วยให้คนมีทัศนคติที่ดี) สอนนักเรียนของตนว่า จงกระตือรือร้นแล้วคุณก็จะมีคามกระตือรือร้น!

ถ้าเราร้องเพลง เราจะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ประสงค์ให้เราร้องเพลงสดุดีและเพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ มีวิธีนี้เป็นวิธีเดียวที่จะทำให้เราประกอบด้วยพระวิญญาณ ถ้าเราเ็นกรานว่าจะร้องเพลงหรือคแอนดิโรล หรือเพลงคันทรี่ตะวันตกแล้วละก็ เราจะไม่มีวันประกอบด้วยพระวิญญาณ นี้ไม่ใช่ข้อบังคับ – แต่เป็นทางเลือก เราอยากเป็นเหมือนพระคริสต์หรือเปล่า?

2. “จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (เอเฟซัส 5:20)

วิธีที่สองซึ่งสำคัญสำหรับการประกอบด้วยพระวิญญาณคือการขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่งเสมอ สมมติว่าตอนนี้คุณหิวติดลบ 20 องศา ลมพัดแรง และมีหิมะตกข้างนอกนั้น แล้วคุณจำเป็นต้องเข้าไปในเมืองเพื่อทำธุระที่สำคัญบางอย่าง

คุณออกไปสตาร์ทรถ แต่มันสตาร์ทไม่ติด คุณจะขอบพระคุณพระเจ้าจากส่วนลึกของใจหรือเปล่า? คุณจำได้ว่าการประกอบด้วยพระวิญญาณนั้นเราต้องขอบพระคุณสำหรับสิ่งสารพัดอยู่เสมอ หรือคุณจะถูกกับตัวเองว่า “ทำไมต้องเป็นข้าพเจ้า พระองค์เจ้าข้า?”

ลองนึกถึงโยเซฟ – เด็กหนุ่มที่สวมเสื้อคลุมหลากสี? พี่ๆ ของโยเซฟขายท่านให้เป็นทาสในอียิปต์ ท่านปฏิบัติต่อนายผู้ขายอย่างดีในขณะที่ภรรยาของนายเกิดความคิดที่ไม่ดีขึ้นในหัว ในที่สุดโยเซฟต้องติดคุก – โดยไม่มีความผิด และได้พยายามทำดีที่สุดแล้ว

เมื่ออยู่ในคุก แต่เพราะจิตวิญญาณของท่าน – ทศนคติ – ท่านได้รับหน้าที่ดูแลนักโทษคนอื่นๆ แต่เมื่อท่านแปลความฝันให้กับเจ้าพนักงานน้ำองุ่นและเจ้าพนักงานขนมของกษัตริย์ (โดยบอกว่าเจ้าพนักงานขนมจะถูกประหาร แต่เจ้าพนักงานน้ำองุ่นจะได้กลับไปรับใช้ฟาโรห์เช่นเดิม) กาลกลับตาลปัตร ท่านขอให้เจ้าพนักงานน้ำองุ่นเล่าเรื่องของท่านต่อกษัตริย์ แต่เจ้าพนักงานน้ำองุ่นกลับลืมท่านเสีย!

โยเซฟขณะอยู่ในคุกได้พูดว่า “ทำไมต้องเป็นข้าพเจ้า พระองค์เจ้าข้า” หรือเปล่า? ไม่เลย ท่านไม่ได้พูด ท่านยังคงไว้วางใจพระเจ้า และพระเจ้ามอบรางวัลให้กับท่านโดยให้ท่านดูแลอียิปต์ทั้งประเทศ

เราจำเป็นต้องจำข้อพระคัมภีร์จาก โรม 8:28 “เรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” ดังนั้นเราจึงต้องขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่งสารพัด

3. “จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์” (เอเฟซัส 5:21)

การยอมฟังกันและกันเกี่ยวอะไรกับการประกอบด้วยพระวิญญาณ?

ในคืนที่พระเยซูถูกทรมาน ขณะที่เขาทั้งหลายกำลังรับประทานอาหารด้วยกัน “มีการเถียงกันด้วยว่าจะนับว่าใครในพวกเขาเป็นใหญ่ที่สุด” (ลูกา 22:24) เมื่อพวกเขายังถกเถียงกันอยู่ พระเยซูทรงลุกขึ้นเอาผ้าคาดเอวและทรงล้างเท้าของเหล่าอัครสาวก เมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าพวกเขาเสร็จแล้ว ทรงอธิบายว่า “เราได้วางแบบแก่ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ท่านด้วย” (ยอห์น 13:15)

พระเยซูเสด็จมาเพื่อรับใช้ ไม่ใช่เพื่อได้รับการรับใช้ (มัทธิว 20:28) และพระองค์ทรงยินดีที่ได้กระทำ “นี่คือสิ่งที่เราได้บอกแก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราดำรงอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม” (ยอห์น 15:11)

มีความยินดีอย่างมากในการรับใช้ด้วยความเต็มใจ เราต้องรับใช้ – เราต้องยอมฟังกันและกันและยอมเป็นผู้รับใช้กันและกัน – เพื่อที่จะประกอบด้วยพระวิญญาณและเป็นเหมือนองค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

อย่าให้พระวิญญาณทรงเสียพระทัย

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ช่วยของเรา แต่พระองค์ก็ทรงเสียพระทัยเป็น ดังนั้นพระองค์จึงเตือนว่า “อย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้ เพื่อวันที่จะทรงไถ่ให้รอด” (เอเฟซัส 4:30)

ถ้าเราทำให้พระวิญญาณทรงเสียดพระทัยเป็นเวลานาน โดยทำเหมือนพระองค์เป็นแขกที่เราไม่อยากต้อนรับ พระองค์จะทรงละจากเราไป หรืออย่างน้อยพระองค์ก็จะได้ประทับตราหมายเอาไว้สำหรับวันแห่งการไถ่บาป “เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้รสของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้ชิมความดีงามแห่งพระวอนะของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยุคที่จะถึงนั้น ถ้าเขาเหล่านั้นได้ชิมแล้วหลงไป ก็เหลือวิสัยที่จะนำเขามาสู่การกลับใจอีกได้” (ฮีบรู 6:4-6) มีบางคนที่เคยเข้าส่วนในพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่พระองค์ทรงเสียดพระทัยที่ไม่อาจนำเขามาสู่การกลับใจได้อีก

บางทีเพลงที่เด็กๆ ร้องในชั้นเรียนรวีก็บ่งบอกเรื่องนี้ได้ดีที่สุด

“จงระวังดวงตาเล็กๆ หนูมองอะไร

จงระวังดวงตาเล็กๆ หนูมองอะไร

พระบิดาบนสวรรค์ทรงมองลงมาด้วยความรัก

ดังนั้นจงระวังดวงตาเล็กๆ หนูมองอะไร”

เรื่องนี่ยังเป็นจริงสำหรับหู มือและเท้า ปาก และความคิด อย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียดพระทัย!

อย่าดับพระวิญญาณ

กองไฟดับได้ถ้ามีใครรดน้ำลงไป มีคนหลายคนที่รดน้ำลงบนน้ำพระทัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่พระองค์เตือนว่า “อย่าดับพระวิญญาณ” (1 เธสะโลนิกา 5:19)

บางคนบอกว่าเขาไม่สามารถอธิษฐานในที่สาธารณะได้เพราะเขาอาย มีบางคนบอกว่าเขาไม่สามารถพูดเรื่องพระเยซูให้กับคนอื่นได้เพราะเขาไม่มีลักษณะนิสัยที่จะทำในเรื่องนี้ มีสตรีบางคนบอกว่าเธอไม่สามารถยอมอยู่ใต้อาณัติสามีของเธอได้เพราะเธอไม่ได้เกิดมาเพื่อทำแบบนั้น คนเหล่านั้นไม่เข้าใจเรื่องการถูกสร้างขึ้นใหม่เสียเลย

เมื่อเราถูกฝังไว้กับพระคริสต์ในการบัพติศมา เราฝังตัวตนและธรรมชาติเก่าๆ ของเราไปด้วย เราจึงเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่พร้อมกับตัวตนและธรรมชาติใหม่ เราสามารถจะทำอะไรก็ตามที่พระคัมภีร์บอกว่าเราทำได้ ดังนั้นอย่าให้เราดับพระวิญญาณ!

ให้เราเป็นนายเหนือร่างกายของเรา

1 โครินธ์ 9:24-27 เปาโลเน้นความสำคัญของการใช้จิตใจควบคุมร่างกาย “ท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านั้นที่วิ่งแข่งกันก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รับรางวัลมีคนเดียว เหตุฉะนั้นจงวิ่งเพื่อชิงรางวัลให้ได้ ฝ่ายนักกีฬาทุกคนก็เคร่งครัดในระเบียบ เขากะทำอย่างนั้นเพื่อจะได้มงกุฎใบไม้ซึ่งร่วงโรยได้ แต่เรากระทำเพื่อจะได้มงกุฎที่ไม่มีวันร่วงโรยเลย ส่วน

ข้าพเจ้าวิ่งแข่งโดยมีเป้าหมาย ข้าพเจ้ามิได้ต่อสู้อย่างนักมวยที่ชกกลม แต่ข้าพเจ้าก็ทุบตีร่างกายให้มันแข็งจนอยู่มือ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้”

ร่างกายของเราชอบเลือกทำสิ่งที่ง่าย ๆ มันเป็นธรรมชาติเก่าของเราที่ชอบงานง่าย ๆ ชอบพักร้อนบ่อย ๆ ชอบหยุดพักผ่อน ร่างกายอยากเลิกงานเร็วในวันนี้แล้วก็นอนอยู่บนเตียงนานอีกหน่อยในวันพรุ่งนี้

เราจำเป็นต้องเข้มงวดกับร่างกายของเราเหมือนกับเข้มงวดเด็ก ๆ – ร่างกายของเราต้องการถูกฝึกซ้อมบ่อย ๆ ถ้าเราปล่อยให้ร่างกายทำอะไรง่าย ๆ โดยที่ไม่บังคับให้ทำในสิ่งที่ควรทำในวันนี้ ร่างกายก็จะเรียกร้องอะไร ๆ ที่ง่ายยิ่งขึ้นในวันพรุ่งนี้

นักวิ่งทุกคนรู้ว่าเขาจะต้องทำให้เต็มความสามารถเพื่อจะได้รับชัยชนะ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เร่งเร้าให้เราวิ่งเต็มที่ด้วย!

นักกรีฑาทุกคนรู้ว่าเขาจะต้องฝึกฝนอย่างหนักตลอดเวลาเพื่อจะเข้าแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกเราว่ารางวัลที่จะได้รับในโอลิมปิกฝ่ายวิญญาณนั้นมีคุณค่ามากกว่าการฝึกฝนอย่างหนักเสียอีก

นักฟุตบอลจะต้องวิ่งไปในทิศทางที่ถูกต้องเพื่อจะได้ทำคะแนนได้ นักมวยรู้ว่าเขาต้องตอยให้เข้าเป้าเพื่อจะได้คะแนน คริสเตียนเองก็ต้องตั้งเป้าหมายของตัวเอง – เราจะต้องวิ่งให้ถูกทิศทาง และเราต้องตอยให้เข้าเป้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยเราให้ควบคุมร่างกายของเราได้ถ้าเราทำตามวิธีการที่วางไว้ในพระคัมภีร์ แต่ผู้ฝึกสอนก็จำเป็นต้องให้ทีมของเขาฝึกวินัยและมีการฝึกฝนทางความคิดเหมือนกัน ถ้าเราปฏิเสธไม่ยอมเป็นนายเหนือร่างกายของเรา แม้เราจะประกาศแก่คนมากมาย แต่เราก็จะเป็นคนใช้การไม่ได้ ให้เราไปออกแรงกันเถอะ!

สรุป

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแนะนำเราให้ประกอบด้วยพระวิญญาณโดยทรงบอกเราว่าต้องทำอย่างไร

1. ร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของเรา ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า
2. ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ
3. ยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์

พระวิญญาณทรงเตือนไม่ให้เราทำให้พระองค์เสียพระทัย ไม่ดับพระวิญญาณ และให้เราเป็นนายเหนือร่างกายของเรา

คำแนะนำทั้งหมดนี้ที่มาจากพระวิญญาณรวมกับการมีวินัยบังคับตน พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงเปลี่ยนเรา
ด้วยการทำอิทธิฤทธิ์เพื่อให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์ แต่พระองค์ขอให้เรามีความยินดีในการเปลี่ยนแปลงตัวเราเองให้เป็น
เหมือนพระองค์โดยการช่วยเหลือในการฝึกฝนจากพระองค์

VI. ชีวิต! ในพระเยซู (Life! In Jesus)

“พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์” (ยอห์น 1:4) ยอห์นยังบันทึกไว้อีกว่าพระเยซูทรงตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

ชีวิตอยู่ในพระเยซูคริสต์ แต่บางครั้งเราเจอกับความยากลำบากจนไม่เข้าใจว่าชีวิตนั้นเป็นอย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญมากที่สุดข้อหนึ่งคือ โรม 8:2 “เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์” ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย” กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตคืออะไร มีความแตกต่างกับกฎแห่งบาปและความตายอย่างไร?

กฎเป็นตัวบอกความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผล – ในโลกของกายภาพ มันจะแสดงออกในรูปแบบทางคณิตศาสตร์ กฎแห่งบาปและความตาย (ถูกจัดหมวดหมู่ไว้โดยพระบัญญัติสิบประการ) บอกความสัมพันธ์ของสาเหตุและผลไว้อย่างชัดเจนมาก – ท่านบาปเหตุฉะนั้นท่านจึงตาย ถ้าคุณไม่บาปผลสำคัญที่ตามมาก็คือ คุณจะมีชีวิต

อย่างไรก็ตามกฎแห่งบาปและความตายเป็นงานของความตาย (2 โครินธ์ 3:7) ภาพภายในของการเป็นคนบาปซึ่งพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ คือมันจะค่อยๆ บังคับความตั้งใจของคนให้กลับไปหาศิลาแห่งธรรมบัญญัติ และหากคนคนนั้นเห็นตัวเองเป็นคนบาปต่อไปเรื่อยๆ เขาก็จะทำตัวเป็นคนบาปอย่างแน่นอน เราควรมุ่งเน้นความคิดของเราไปที่การเปลี่ยนจาก “ผลึกสิ่งที่ไม่ใช่ออกไป” ให้กลายเป็น “ตั้งสิ่งใหม่เข้ามา” แทน

นี่คือกฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ด้วยการเกิดใหม่ของเราทำให้ตอนนี้เรามีความสามารถที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์! เราจึงเดินหน้าต่อไปในการติดตาม “การทรงเรียกของพระเจ้าจากเบื้องบนในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 3:14) เรามีความคิดใหม่ – เราอยากจะเป็นเหมือนพระคริสต์! เราไม่ถูกบังคับให้นมัสการพระเจ้า – แต่เราต้องการนมัสการพระองค์เอง! เราไม่ถูกบังคับให้ไปคริสตจักร – แต่เราอยากจะไปเอง!

คริสเตียนหลายคนไม่เคยเห็นนิมิตหมายของความกระตือรือร้นที่จะทำบางสิ่งเพื่อพระเจ้า คนเหล่านั้นยังคงทำงานหนักภายใต้กฎแห่งบาปและความตาย พวกเขาจึงคิดว่าพวกเขาจำเป็นต้องไปคริสตจักร พวกเขาคิดว่าพวกเขาจำเป็นต้องคุยกับคนอื่นเรื่องพระเยซู มีหลายสิ่งหลายอย่างที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาจำเป็นต้องทำ ศาสนาคริสต์เป็นภาระที่หนักมากจริงๆ สำหรับพวกเขา ปัญหาของพวกเขาคือทัศนคติของพวกเขาเอง!

มาถึงจุดนี้ใครสาวกยอห์นเขียนว่า “เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระ” (1 ยอห์น 5:3) คำสั่งของพระองค์ไม่ใช่ภาระหนัก แต่ถ้าเราเห็นว่ามันเป็นภาระหนัก เราต้องมองเข้าไปให้ลึกเพื่อรับความช่วยเหลือ! “เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยต่อโลก และความเชื่อของเจ้านี้แหละเป็นชัยชนะที่ชนะโลก” (1 ยอห์น 5:4)

ความเชื่อของเรามีชัยชนะต่อโลก สำหรับพวกเราแล้วไม่มีคำว่าหมดหวัง ไม่มีปัญหาที่ยากเกินไป ไม่มีภูเขาที่ใหญ่เกินไปจะเคลื่อนย้ายได้ เพราะสำหรับพวกเราสิ่งที่ต้องทำคือการพัฒนาความเชื่อ เพิ่มเติมระดับความเชื่อจนถึงขนาดที่เราเข้าใจด้วยความชื่นชมยินดีว่าพระเจ้า “ทรงสามารถกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะหูลงหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา” (เอเฟซัส 3:20)

ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณที่สถิตอยู่ในเรา เราสามารถคว้าโลกนี้ได้เมื่อเราแต่ละคนพยายามอย่างเต็มที่ กำลังที่จะทำให้คนทุกคนเป็นคนดีรอบคอบในพระคริสต์ เราสามารถมอบชีวิตที่เป็นที่ต้องการให้แก่โลกที่กำลังจะตายซึ่งอยู่รอบตัวเรา “ผู้ที่วางใจในเรา” พระเยซูตรัส “แม่น้ำที่มีน้ำจืดชีวิต จะไหลออกมาจากภายในผู้นั้น” (ยอห์น 7:37, 38) เราได้เห็นแล้วว่าพระองค์ทรงตรัสถึงพระวิญญาณที่เราได้รับแล้ว ขอให้แม่น้ำนั้นไหลล้นออกมา!

สรุป

การอยู่ในพระคริสต์นั้นมีความชื่นชมยินดีเพราะเรารู้ว่าพระเจ้าจะทรงทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่โดยพวกเรา เมื่อเรายอมมอบตัวเราให้ถือรักษาคำสั่งของพระองค์ พระเจ้าทรงสามารถกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะหูลงหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา

บทเรียนที่ได้รับ

สิ่งที่ได้รับจากบทเรียนนี้มีดังนี้

1. คริสเตียนสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้เพราะเราเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ตามปกติมาของพระองค์เพื่อเข้าส่วนในพระคริสต์
2. คนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นี้จะต้องเข้าสู่ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องให้มีความคิดใหม่ – โดยการมองดูภาพพระเยซูคริสต์ที่ฟื้นขึ้นจากตาย การทำความเข้าใจภาพพระเยซูคริสต์ที่ฟื้นขึ้นจากตาย และการจดจ่ออยู่กับภาพของพระเยซูคริสต์ที่ฟื้นขึ้นจากตาย
3. จุดประสงค์ของพระเจ้าที่มีอยู่ตลอดมาคือการส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาให้กับคนที่สัตย์ซื่อกับพระองค์ เพื่อให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้า และคนสัตย์ซื่อนั้นจะได้เป็นผู้ที่ดีพร้อมเหมือนอย่างพระบิดาผู้สถิตอยู่บนสวรรค์ พระเจ้าทรงสื่อสารความคิดที่นำต้นตอด้วยคำต่างๆ เช่น คำว่า *พระสัญญา ความล้ำลึก พระเกียรติ/สง่าราศี* และ *กระเจกเงา* เพื่อให้เราเข้าใจจุดประสงค์ของพระองค์ได้ดีขึ้น การยกโทษบาปเป็นแนวคิดที่สำคัญและเป็นพาหนะที่นำไปถึงพระวิญญาณผู้สถิตอยู่ในเรา ดังนั้นเราจำเป็นต้องเข้าใจความซับซ้อนของข้อความในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ส่วนใจความของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมนั้นไม่ได้เน้นเพียงแค่ว่าพระคริสต์เท่านั้น แต่เป็นพระคริสต์ที่อยู่ในเรา ส่วนกระเจกเงาของการเปิดเผยเรื่องราวทั้งหมดของพระเจ้านั้น – ความครบถ้วนของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่กับความสมบูรณ์ของธรรมเนียมปฏิบัติ – เราเห็นพระฉายาของพระคริสต์ผู้ฟื้นขึ้นจากตายและผลที่ตามมาของการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์

4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยคริสเตียนให้เป็นคนดีพร้อม โดยตรึงกายของเรา พระวิญญาณทรงนำเราเพื่อให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า และทรงทูลขอแทนเรา
5. คริสเตียนถูกสอนให้ประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ไม่ทำให้พระวิญญาณทรงเสียดพระทัย ไม่ดับพระวิญญาณ และทำให้เราเป็นนายเหนือร่างกายของเรา
6. ชีวิตในพระคริสต์มีเสรีภาพจากความคิดแบบเก่าๆ คริสเตียนทำด้วยความชื่นชมยินดีในสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรา ทำคือการพยายามที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์ คริสเตียนเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถกระทำสิ่งสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา

คำถามเกี่ยวกับ

การถูกสร้างขึ้นใหม่

คำแนะนำ คำถามชุดนี้แบ่งเป็นสองส่วนคือ คำถามที่เจาะจง และ คำถามทั่วไป สำหรับคำถามที่เจาะจงจะนำรายละเอียดต่างๆ ในบทเรียนมาถาม และช่วยให้คุณเข้าใจประเด็นที่สำคัญๆ หลายประเด็น และสามารถหาคำตอบธรรมดาทั่วไปในพระคัมภีร์ได้ ส่วนคำถามทั่วไปจะช่วยให้คุณจับความคิดหลักในบทเรียนได้ คุณสามารถใช้พระคัมภีร์และสมุดจดเพื่อตอบคำถามที่เจาะจง แต่ควรพยายามตอบคำถามทั่วไปจากความทรงจำของคุณ

ในแต่ละส่วนจะแบ่งเป็นหัวข้อย่อยซึ่งแต่ละหัวข้อย่อยก็มีคำถามในหมวดหมู่เดียวกันและตามคำแนะนำที่ให้ไว้

หมวดคำถามเฉพาะเจาะจง

คำถามแบบถูกหรือผิด

- _____ 1. ชาวดิถีของศาสนาคริสต์ไม่ได้มีศูนย์กลางอยู่ที่การยกโทษบาป
- _____ 2. พระเยซูตรัสว่า “ท่านต้องบังเกิดใหม่”
- _____ 3. เราสามารถได้รับการยกโทษบาปโดยการขอให้พระเยซูเข้ามาอยู่ในใจ
- _____ 4. คริสเตียนพบว่าเราต้องการความช่วยเหลือเพื่อที่จะมีชีวิตใหม่ในพระคริสต์
- _____ 5. อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “จะรับพิธีเข้าสุหนัตหรือไม่รับก็ไม่สำคัญ แต่การถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นสำคัญ”
- _____ 6. ถ้าหากว่าเราไม่เข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงให้เราเห็นว่าเป็นอย่างไรแล้ว ศาสนาคริสต์ก็ไม่มีอะไรสำคัญไปกว่ากฎบัญญัติที่เป็นภาระหนักซึ่งต้องเชื่อฟังโดยไม่เต็มใจ

คำถามแบบมีตัวเลือก อาจมีตัวเลือกที่ถูกต้อมากกว่าหนึ่งข้อ จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อทั้งหมด

- _____ 1. หากใครอยู่ในพระคริสต์
 - a) คนนั้นเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่
 - b) คนนั้นอยู่ในพระคริสต์ได้โดยการบังเกิดใหม่
 - c) คนนั้นสามารถเดินบนน้ำได้
 - d) สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

___ 2.การบังเกิดใหม่

- a) เป็นผลจากการกลับเข้าไปในท้องแม่อีกครั้งหนึ่ง
- b) เป็นผลจากการเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ
- c) เกิดขึ้นตามที่อธิบายใน กิจการ 2.38
- d) ไม่มีทางเกิดขึ้นอีกตลอดไป

___ 3.เราได้รับคำสั่งในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

- a) ให้นอนหลับทั้งวัน
- b) ให้ติดตามรอยพระบาทของพระเยซู
- c) ให้เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายาของพระคริสต์
- d) ให้เป็นผู้ที่ประพฤติตามพระเยซูคริสต์

___ 4.พระเยซูทรงสั่งว่า

- a) ระวังสุนัข
- b) เราต้องเกิดใหม่
- c) ปิดประตูห้องเมื่ออธิษฐาน
- d) เราจะเป็นผู้ที่ดีพร้อมเหมือนอย่างพระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่บนสวรรค์เป็นผู้ดีพร้อม

___ 5.ยอห์นผู้ให้บัพติศมา

- a) เป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินของพระเจ้า
- b) ไม่เคยได้เข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าที่อยู่บนโลกนี้
- c) เป็นผู้ที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม
- d) ถูกทำให้ด้อยลงโดยผู้ที่เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินของพระเจ้า

___ 6.แผ่นดินสวรรค์

- a) คือคริสตจักร
- b) คือกายของพระคริสต์
- c) ประกอบด้วยทุกคนที่ได้เกิดใหม่
- d) ยังไม่ถึง

___ 7. ศักยภาพใหม่

- a) ประกอบด้วยเครื่องควบคุมไฟฟ้าแรงสูงเครื่องใหม่
- b) เป็นผลมาจากการเกิดใหม่
- c) ประกอบด้วยทุกคนที่ได้เกิดใหม่
- d) เปิดช่องทางสำหรับภาพใหม่ของตัวเอง

___ 8. การถูกสร้างขึ้นใหม่

- a) มีศักยภาพใหม่
- b) เกิดจากพระเจ้าไม่ใช่จากมีอมนุษย์
- c) จำเป็นต้องนอนเพิ่มอีก
- d) ใช้เวลามากเข้าไปซ้ำมากกับความผิดพลาดในอดีต

___ 9. โรม 6.1-11

- a) ชัดเจนว่าเราถูกฝังไว้กับพระคริสต์ในการบัพติศมา
- b) ตัวเก่าถูกตรึงไว้แล้ว
- c) มนุษย์จะเป็นขึ้นเพื่อมีชีวิตอยู่ในชีวิตใหม่
- d) คิดถึงตัวเองในตอนนี้อย่างไรก็ได้ตายต่อบาปแต่มีชีวิตอยู่กับพระเจ้าในองค์พระเยซูคริสต์

___ 10. ในการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซู

- a) ตอนนี้อย่างไรพระเยซูเป็นทูตสวรรค์

b) หมายถึงตายต่อบาปแต่มีชีวิตอยู่กับพระเจ้า

c) มารไม่สามารถทดลองพระองค์ได้อีกต่อไป

d) คริสเตียนที่ได้รับบัพติศมาได้เข้าส่วนในการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซูคริสต์และคิดว่าตัวเองเป็นพระเยซูตอนที่พระองค์เป็นขึ้นจากตาย

11. ตัวตนใหม่

a) ได้รับการสวมให้หลังจากที่ตัวตนเก่าถูกถอดวางไว้ข้างๆ

b) ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ในความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระฉายาของผู้ที่สร้างเขาขึ้นมา

c) ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าในด้านความชอบธรรม ความบริสุทธิ์ และความจริง

d) คือตัวตนที่เราสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์

คำถามแบบเติมคำในช่องว่าง

1. ศาสนาคริสต์อยู่ตรงกลางระหว่าง _____ กับ _____

2. พระคัมภีร์กล่าวว่า เราจะต้องเชื่อ _____ ว่า พระเจ้าได้ทรงชุบ _____ ให้เป็นขึ้นมาจาก _____ แต่การเชื่อในจิตใจนี้ไม่ได้แยกออกหรือแตกต่างจาก _____

3. มาเกิด ให้เรา _____ ทรงตรัส

4. เราต้อง _____ ว่าเรามี _____ พอที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์

5. ถ้าเราไม่เชื่อว่าเราเป็น _____ ได้ เราก็เป็น _____ จริงๆ

6. เพราะว่าสิ่งซึ่ง _____ ทำไม่ได้ เพราะ _____ ทำให้ _____ ไปนั้น พระเจ้าได้ทรงกระทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้ _____ มา ในสภาพเสมือน _____ เพื่อ _____ พระบุตรใน _____ จึงได้ทรงปรับโทษบาป เพื่อสิ่งที่ธรรมบัญญัติ _____ จะได้สำเร็จใน _____ ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่าย _____ แต่ตามฝ่าย _____

7. ธรรมบัญญัติไม่อาจ _____ สามารถรักษาธรรมบัญญัตินั้นได้

8. พระเจ้าทรงส่งพระเยซูมาเพื่อเป็น _____ อติตได้ _____ เมื่อวานนี้ได้ _____ ไว้ที่
กางเขนกับ _____ ข้ออ้างที่ว่าเราไม่สามารถเป็น _____ ได้ในวันนี้เพราะว่า _____ เรายังไม่
ดีพร้อมนั้นได้ถูกตรึงไว้ด้วยเช่นเดียวกัน

9. การที่พระองค์เข้ามามีสภาพของ _____ ที่มีบาป พระเยซูทรงทำให้เห็นว่า _____ สามารถควบคุมร่างกาย
ไม่ให้ _____ ได้ พระเยซูได้ทรงพิสูจน์แล้วว่า _____

10. ข้าพเจ้า _____ โดย _____ ผู้ทรง _____ ข้าพเจ้า

ตอบคำถามต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างชีวิตและความตายคืออะไร?

2. เมื่อเรารู้ว่าเราสามารถเป็นเหมือนพระเยซูได้และเราเชื่อว่าเรามีศักยภาพพอที่จะทำเช่นนั้น เรื่องต่อไปที่ต้องทำคืออะไร?

3. การปักใจ/กำหนดความคิดหมายความว่าอย่างไร?

4. การปักใจ/กำหนดความคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหนังหมายความว่าอย่างไร?

5. เขียนรายการที่เกี่ยวกับพระวิญญาณสี่ข้อซึ่งคริสเตียนจะต้องปักใจ/กำหนดความคิดไว้กับสิ่งนี้

6. การปักใจ/กำหนดความคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับแผ่นดินของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร?

7. มีอยู่สี่ข้อที่เราต้องปักใจกำหนดความคิดเพื่อการแสวงหาและช่วยผู้หลงหายให้รอด สี่ข้อนั้นคืออะไร?

8. “จงอุทิศสำหรับประพาศ เพื่อให้เกิดความรอด ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น” หมายความว่าอย่างไร?

9. การปักใจกำหนดความคิดถึงสิ่งซึ่งอยู่เบื้องบนหมายความว่าอย่างไร?

คำถามแบบถูกหรือผิด

___ 1. เมื่อคริสเตียนได้กำหนดความคิดว่าเราจะเป็นเหมือนพระคริสต์แล้ว เราจะเจอกับปัญหาใหม่นั้นคือเราจะสูญเสียความตั้งใจ

___ 2. เราถูกสอนว่าไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องการสูญเสียความตั้งใจ

___ 3. เราจะรับการเปลี่ยนแปลงด้วยการเปลี่ยนความคิดใหม่

___ 4. คริสเตียนต้องคิดถึงแต่เรื่องที่ดีงามและสวยงาม

___ 5. เรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาคริสต์ทุกเรื่องถูกออกแบบมาเพื่อให้พวกเราปักใจกำหนดความคิดที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์

___ 6. พิธีการระลึกไม่ได้ทำเพื่อการระลึกถึงพระเยซู แต่เป็นพิธีกรรมที่ทำความสนุกเท่านั้น

___ 7. คริสตจักรในยุคแรกมีการประชุมกันในวันแรกของสัปดาห์เพื่อหักขนมปังสำหรับการระลึกถึงพระเยซู

___ 8. พระเจ้าทรงออกแบบที่ประชุมของบรรดาธรรมิกชนเพื่อช่วยให้คริสเตียนมีใจจดจ่อที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์

___ 9. คริสเตียนจะปลุกใจกันและกันให้เป็นคนซีเกียจและเห็นแก่ตัว

___ 10. พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์

- ___ 11. การทำงานในคริสตจักรท้องถิ่นเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายและฝืนใจ
- ___ 12. การอธิษฐานถูกออกแบบมาเพื่อให้ความคิดของเราจดจ่ออยู่กับการเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่
- ___ 13. จุดประสงค์? อย่างหนึ่งของการอธิษฐานถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้เรากลับมาจดจ่อความคิดของเราว่าเราได้รับคำตอบในนามของพระเยซูคริสต์
- ___ 14. พระเจ้าทรงทำงานกับความคิดของเราในการอธิษฐาน พระองค์ทรงบอกให้เราเชื่อว่าเราจะได้รับในสิ่งที่เราทูลขอ
- ___ 15. บางคนอาจจะอธิษฐานด้วยแรงจูงใจที่ผิดแต่สามารถยอมรับได้
- ___ 16. พระเจ้าทรงใช้การอธิษฐานเพื่อพัฒนาความอดทนของเรา เราต้องอธิษฐานอยู่เสมอโดยไม่อ่อนระอาใจ
- ___ 17. วิธีที่สำคัญที่จะทำให้พระเจ้าของพระเจ้าอยู่ในใจของเราคือการท่องจำพระคัมภีร์
- ___ 18. พระคำของพระเจ้ากระทำกิจอยู่ภายในคนเหล่านั้นที่เชื่อ
- ___ 19. พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น” (ยอห์น 15:7)
- ___ 20. มนุษย์สามารถดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว
- ___ 21. การร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ ช่วยให้เรามีจิตใจจดจ่ออยู่กับพระเยซูคริสต์
- ___ 22. ถ้าคริสเตียนกำลังพยายามพัฒนาจิตใจของตัวเองขึ้นใหม่ การที่เราจะร้องเพลงของโลกนี้อยู่ในใจเป็นเรื่องที่ยอมรับได้
- ___ 23. วิธีการเรียนรู้จักการยอมกันและกันได้ที่ดีที่สุดคือการสอนและอธิบายให้คนอื่นเข้าใจ
- ___ 24. วิธีการที่ได้ผลที่สุดในการพัฒนาให้เป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่คือการเป็นครูสอนพระคำของพระเจ้า
- ___ 25. ครูผู้สอนจะต้องระมัดระวังในเวลาสอนเพราะเขารู้ว่าเขาจะได้รับการทรงพิพากษาที่เข้มงวดกว่าผู้อื่น
- ___ 26. บางคนอาจแบ่งใจครึ่งหนึ่งสำหรับการพยายามเป็นเหมือนพระเยซู และพระเจ้าทรงยอมรับการทำแบบนั้นได้

คำถามแบบจับคู่

- ___ 1. มนุษย์ประกอบด้วยร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ
- ___ 2. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายของพระองค์

___ 3. พระสัญญาคือพระวิญญาณบริสุทธิ์

___ 4. คนในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์และการแยกออกจากพวกเรานั้นทำให้พวกเขาไม่สามารถเป็นผู้ที่ต้อนรับได้

___ 5. พระบิดาและพระบุตรทรงสถิตอยู่ในคริสเตียนผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

___ 6. วิธีที่พระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดมีสองวิธี คือการชำระให้บังเกิดใหม่ และการสร้างขึ้นใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

a) ยอห์น 14:23

b) กาลาเทีย 3:13, 14

c) 1 เธสะโลนิกา 5:23

d) ปฐมกาล 1:2

e) ฮีบรู 11:39, 40

f) ทิตัส 3:5, 6

คำถามแบบเลือกตอบ ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องทั้งหมด บางข้ออาจมีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่าหนึ่งตัวเลือก

___ 1. พระสัญญา

a) เป็นคำอ้างถึงลักษณะทั่วไปของการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

b) เป็นคำ “รหัสลับ”

c) เป็นเหตุผลที่ทำให้มนุษย์ทุกคนถูกกักไว้ภายใต้ความบาป

d) เป็นเหตุผลที่พระคริสต์ไถ่เราจากคำแช่งสาปของพระบัญญัติ

___ 2. พระวิญญาณบริสุทธิ์

a) เรียกว่าเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญาในเอเฟซัส 1:13

b) คือจุดประสงค์ที่ทำให้การยกโทษบาปเป็นเพียงพาหนะไปสู่จุดหมาย

c) เป็นของขวัญสุดท้ายสำหรับคนที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่สำคัญที่สุดของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ – คือการยกโทษบาป

d) เป็นพระสัญญาในกิจการ 2:38, 39

___ 3. บรรพบุรุษแห่งความเชื่อในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม

a) ตกนรก

b) รวมยอห์น ผู้ให้บัพติศมาด้วย

c) ไม่ได้รับพระสัญญา

d) ได้รับมากกว่าคนที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา

___ 4. ข้อความล้ำลึก

a) เป็นคำ “รหัส” อีกคำหนึ่ง

b) คือพระคริสต์สถิตในเราซึ่งเป็นอีกชื่อหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

c) ถูกซ่อนไว้ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม

d) คือเรื่องที่จะต้องประกาศออกไปเพื่อการประกาศพระคำของพระเจ้าจะครบถ้วน

___ 5. พระพรทางอับราฮัม

a) อับราฮัมมอบให้ลูกของท่านคือยาโคบและเอซาว

b) คือชิ้นส่วนของข้อความล้ำลึกที่ซ่อนไว้ในปฐมกาล 12:3

c) เปาโลอธิบายว่าเป็นพระสัญญาแห่งพระวิญญาณในกาลาเทีย 3:14

d) ทำให้ชัดเจนแล้วว่าใจความของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่ใช่แค่เรื่องพระคริสต์ แต่เป็น “พระคริสต์ทรงสถิตในเรา”

___ 6. เปาโลกล่าวว่า

a) ข้อความล้ำลึกถูกซ่อนไว้หลายยุคและหลายชั่วอายุ

- b) ข้อความล้ำลึกคือคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน เป็นอวัยวะของกายเดียวกัน และมีส่วนได้รับพระคำสัญญาด้วยกัน
- c) จุดประสงค์ของท่านคือทำให้คนทั้งปวงเห็นแผนงานแห่งความล้ำลึกนี้
- d) ให้คริสเตียนในยุคแรกอธิษฐานเผื่อท่านเพื่อให้ท่านมีคำพูดและเกิดใจกล้าประกาศและสำแดงข้อล้ำลึกของพระคริสต์

____ 7. สง่าราศี

- a) คือความหมายของการเป็นขึ้นจากตาย
- b) เป็นผลจากการได้รับสง่าราศี
- c) เป็นการแสดงออกถึงการสรรเสริญซึ่งได้รับจากการเป็นขึ้นจากตาย
- d) เป็นคำพยากรณ์ของธงชาติอเมริกา

____ 8. อิสยาห์

- a) เขียนจากจินตนาการของท่านเอง
- b) เห็นบุรุษจากนอกโลกจริงๆ ซึ่งท่านได้อธิบายอย่างดีที่สุดเท่าที่ท่านจะทำได้
- c) เห็นพระยาเวห์จอมโยธาทรงสง่าราศี
- d) เห็นพระคริสต์ผู้ทรงเป็นขึ้นจากตายตามคำของอัครสาวกยอห์น

____ 9. เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

- a) ร่างกายของเราจะถูกเปลี่ยนแปลง ให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์
- b) ร่างกายของเราจะได้รับความรอดหรือการไถ่
- c) เราได้รับการรับรองว่าจะเป็นขึ้นจากตายเพราะการสถิตอยู่ของพระวิญญาณ
- d) พวกเรารอดอย่างจดจ่อถึงแผ่นดินของพระเจ้าที่จะมาตั้งอยู่บนโลก

____ 10. กระเจกเงา

- a) คือพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ที่สมบูรณ์ หรือพระบัญญัติที่สมบูรณ์ (วิสุทธิบัญญัติ)

- b) เปิดเผยพระคริสต์ผู้เป็นขึ้นจากตาย
- c) เมื่อเราพิจารณาอย่างถ่วงถ่วงจะทำให้เราเปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนพระฉายของพระคริสต์ผู้เป็นขึ้นจากตาย
- d) แสดงให้เห็นจริงๆ ว่าใครเป็นผู้ที่ยอดเยี่ยมที่สุด

____ 11. เვรรอด

- a) โดยยอมรับพระเยซูเข้ามาในจิตใจ
- b) โดยการชำระให้บังเกิดใหม่และได้รับการสร้างขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
- c) แม้ว่าร่างกายภายนอกกำลังเสื่อมโทรมไป แต่ร่างกายภายในนั้นเจริญขึ้นมาใหม่ทุกวัน
- d) พระบิดาและพระบุตรทรงสถิตอยู่ภายในผ่านทาง การสถิตอยู่ของพระวิญญาณของพระเจ้า

ตอบคำถามต่อไปนี้

1. อธิบายถึงพระวิญญาณที่เราได้รับตาม 2 ทิโมธี 1:7 และ โรม 8:16 ขอให้คำตอบเชื่อมโยงกับตัวตนของพระคริสต์

2. เขียนรายชื่อการทำงานของเนื้อหนังจากกาลาเทีย 5:19-21

3. เขียนรายชื่อผลของพระวิญญาณจากกาลาเทีย 5:22, 23

4. อธิบายว่าพันธสัญญาใหม่เป็นพระบัญญัติที่สมบูรณ์(วิสุทธิบัญญัติ) ซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งเสรีภาพได้อย่างไร

5. พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำหน้าคริสเตียนอย่างไร ยกมาสามข้อ

6. อธิบายว่าพระวิญญาณทรงช่วยทูตขอแทนเราอย่างไร

7. การประคบด้วยพระวิญญาณเป็นอย่างไร ยกมาสามข้อ

8. อธิบายว่าการทำให้พระวิญญาณเสียพระทัยหมายความว่าอย่างไร

9. อธิบายว่าการดับพระวิญญาณหมายความว่าอย่างไร

10. อธิบายว่าร่างกายและพระวิญญาณที่กล่าวถึงใน 1 โครินธ์ 9:24-27 เกี่ยวข้องกันอย่างไร

คำถามแบบถูกหรือผิด

___ 1. ในพระเยซูคริสต์ และชีวิตนั้นคือแสงสว่างของมนุษย์

___ 2. พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาเว้นแต่มาทางเรา”

___ 3. กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์เหมือนกับกฎแห่งบาปและความตายมาก

___ 4. ถ้าหากเรามีชีวิตอยู่ภายใต้กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ เราจะอยากทำในสิ่งซึ่งเราอยากทำมากกว่าการรู้สึกที่เราถูกบังคับให้ทำ เรื่องนี้มีความแตกต่างกันมาก

___ 5. พระคัมภีร์กล่าวถึงเปาโลว่าท่านตามการทรงเรียกจากพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่เบื้องบน

___ 6. พระบัญชาของพระเจ้าเป็นภาระหนัก

___ 7. พระเจ้าทรงสามารถกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะพูดหรือคิดได้ โดยทางฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำงานอยู่ภายในตัวเรา

___ 8. แม่น้ำจริงชีวิตเป็นอีกชื่อหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

___ 9. เพื่อชีวิตที่เกิดผลมากเราจะต้องกำหนดความคิดของเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์ และการทำงานเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการสร้างจิตใจใหม่ให้เป็นเหมือนพระองค์

หมวดคำถามทั่วไป

คำถามแบบถูกหรือผิด

___ 1. การที่ถือพิธีเข้าสุหนัดหรือไม่ถือพิธีเข้าสุหนัด ไม่เป็นของสำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้างใหม่นั้นสำคัญ

___ 2. แนวความคิดเรื่องการสร้างขึ้นมาใหม่เป็นแนวความคิดที่สำคัญที่สุดของศาสนาคริสต์

___ 3. ทุกสิ่งเป็นสิ่งใหม่สำหรับการเป็นคริสเตียน

___ 4. การถูกสร้างขึ้นมาใหม่เริ่มขึ้นเมื่อคนหนึ่งยอมรับพระเยซูเข้าในจิตใจ

___ 5. ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาคนที่เกิดจากมนุษย์

___ 6. คริสเตียนมีศักยภาพใหม่เพราะเราเกิดจากพระเจ้า

___ 7. คริสเตียนที่เป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดไม่สามารถเทียบเท่ากับยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เลย

___ 8. คริสเตียนเป็นผู้ที่รอบคอบเหมือนอย่างพระบิดาผู้อยู่บนสวรรค์เป็นผู้ที่รอบคอบ

___ 9. คำสอนที่สำคัญที่สุดเรื่องบัพติศมาคือเราถูกฝังไว้กับพระคริสต์ในการรับบัพติศมา

___ 10. บัพติศมาเป็นภาพที่แสดงถึงความตาย การฝัง และการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซูคริสต์ซึ่งเราได้เข้าส่วนด้วยเมื่อเราเกิดใหม่

___ 11. เมื่อใครได้พ้นขึ้นจากหลุมศพน้ำแห่งการรับบัพติศมาของคริสเตียน เขาจะคิดว่าตัวเขาเองเป็นเหมือนพระเยซูตอนที่พระองค์เป็นขึ้นจากความตาย

คำถามแบบเติมคำในช่องว่าง

1. เราต้อง _____ เราสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้
2. พระเจ้าตรัสว่า “มาเกิด ให้เรา _____ กัน” เป็นคำที่พระเจ้าท้าทายเราซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐาน _____ ของเรา
3. พระคัมภีร์กล่าวว่า “ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะ _____ และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะ _____ ”
4. เพราะว่าสิ่งซึ่งธรรมชาติทำไม่ได้ เพราะ _____ ทำให้ _____ ไปนั้น พระเจ้าได้ทรงกระทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา ใน _____ เพื่อ _____ พระบุตรในเนื้อหนังจึงได้ทรงปรับโทษบาป เพื่อสิ่งที่ _____ สิ่งไว้ จะได้สำเร็จใน _____ ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตาม _____
5. _____ ผจญ _____ ได้ โดยพระองค์ผู้ทรง _____ ข้าพเจ้า
6. องค์ประกอบแรกของ _____ เป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นคือเราต้อง _____ เราสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้
7. เราต้อง _____ ของเรา
8. ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนัง ก็คือ _____ และซึ่งปักใจอยู่กับ _____ ก็คือชีวิตและสันติสุข
9. เรื่องที่คริสเตียนต้องกำหนดความคิดของเขาซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระวิญญาณมีอะไรบ้าง เขียนมาใส่รายการ

10. การจะเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่คริสเตียนจะต้อง _____ อยู่กับเรื่องของพระเจ้า
11. พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงรับ _____ ให้มี _____ ใหม่”
12. สิ่งที่คริสเตียนต้องใคร่ครวญอยู่เสมอมีอะไรบ้าง เขียนมาใส่รายการ

13. พระเจ้าทรงออกแบบคริสตจักรเพื่อช่วยให้ _____ มี _____ อยู่กับเรื่องของพระเจ้า
14. สิ่งที่ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้คริสเตียนมีใจจดจ่อมีอะไรบ้าง เขียนมาใส่รายการ

15. “คนที่ไม่ถูก _____ ไว้กับพระคริสต์ก็ถูกทำให้ _____ ไป” ไม่มี _____

ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นมาใหม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจาก _____ ของ _____

16. _____ จะต้อง _____ เขาสามารถเป็นเหมือน _____ ได้ แล้วเขาจะต้อง _____ ทำแบบนั้น

17. พระเจ้าทรงช่วย _____ ให้รักษา _____ นั้นด้วยการเตรียม _____

คำถามแบบเลือกตอบ ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องทั้งหมด บางข้ออาจมีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่าหนึ่งตัวเลือก

_____ 1. มนุษย์มี

- a) ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ
- b) ความเกียจคร้าน
- c) ความแตกต่างจากสัตว์
- d) ความต้องการด้านจิตวิญญาณซึ่งสามารถได้รับการเติมเต็มได้โดยการมีสายสัมพันธ์กับพระเจ้าเท่านั้น

_____ 2. มนุษย์สูญเสียสายสัมพันธ์กับพระเจ้า

- a) เพราะความยากจน ขาดความรู้ และโรคภัย
- b) ผ่านมาทางความผิดพลาดของอาดัม
- c) ความสัมพันธ์นั้นได้รับการคืนดีผ่านทางพระคริสต์เท่านั้น
- d) ตลอดกาล

_____ 3. พระสัญญาแห่งพระวิญญาณ

- a) เป็นประเด็นทางอ้อมของศาสนาคริสต์
- b) เป็นศูนย์กลางของจุดประสงค์ของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่
- c) เป็นสิ่งที่สำคัญเพราะการยกโทษบาปมีความหมายแม้ว่าเราอาจจะได้รับพระสัญญา

d) เป็นพระพรซึ่งบุคคลในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเป็นผู้ได้รับ

___ 4. พระวิญญาณผู้สถิตอยู่ในเรา

a) เป็นทั้งความล้ำลึกและพระสัญญา

b) เปลี่ยนคริสเตียนให้เป็นเหมือนพระฉายของพระคริสต์ผู้เป็นขึ้นจากตายเมื่อเขาพิจารณาดูกระจกเงาแห่งพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

c) เป็นความหวังแห่งสง่าราศี

d) ไม่ควรจะอภิปรายเรื่องนี้

___ 5. การเป็นขึ้นจากตายของร่างกาย

a) เป็นคำสัญญาหลอกๆ

b) คือสง่าราศี

c) เป็นความรอดหรือการไถ่บาปที่เรารออยู่

d) เป็นความหวังแห่งสง่าราศี

___ 6. เรามีสายสัมพันธ์กับพระเจ้าในพระเยซู

a) เพราะเราไม่เคยสูญเสียสายสัมพันธ์นั้นเลย

b) เหมือนกับมนุษย์ที่มีสายสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา

c) ทางพระวิญญาณผู้สถิตอยู่ในเรา

d) ถูกทุกข้อ

___ 7. ร่างกายที่อยู่ในเรา

a) หมดหวัง

b) เกิดใหม่ในการรับบัพติศมา

c) ค่อยๆ ถูกสร้างขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

d) ทำให้เกิดหลายสิ่งหลายอย่างขึ้น

คำถามแบบถูกหรือผิด

- ___ 1. จุดประสงค์ของพระเจ้าตลอดหลายชั่วอายุคือการส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้มาอยู่ในคนที่รักและเชื่อฟังพระองค์
- ___ 2. คริสเตียนมีสายสัมพันธ์กับพระเจ้าผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบเดียวกับที่อับราฮัมมีสายสัมพันธ์อันดีกับพระเจ้า
- ___ 3. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยเหลือคริสเตียนในการตั้งเนื้อหนังและทำให้เกิดผลของพระวิญญาณ
- ___ 4. พระวิญญาณทรงนำเราโดยการตรัสกับความคิดข้างในของเราเป็นอย่างแรก
- ___ 5. พระวิญญาณทรงนำคริสเตียนผ่านทางพระคัมภีร์ ทางใจวินิจฉัยผิดชอบ และทางสถานการณ์ซึ่งเราไม่สามารถควบคุมได้
- ___ 6. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถทูลขอแทนคริสเตียนได้
- ___ 7. คริสเตียนไม่ได้ถูกสั่งให้ประกอบด้วยพระวิญญาณ
- ___ 8. การร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของความคิดของคริสเตียนที่ทำให้คริสเตียนประกอบด้วยพระวิญญาณ
- ___ 9. คริสเตียนจะขอบคุณพระเจ้าเฉพาะสิ่งที่เขาคิดว่าเป็นประโยชน์กับตัวเขาเท่านั้น
- ___ 10. วิธีการที่สำคัญสำหรับการประกอบด้วยพระวิญญาณก็คือการยอมกันและกันเพราะความเกรงกลัวพระคริสต์
- ___ 11. คริสเตียนถูกสอนไม่ให้ทำให้พระวิญญาณเสียพระทัย
- ___ 12. ถ้าคริสเตียนทำให้พระวิญญาณเสียพระทัยเป็นเวลานาน คนที่เคยมีสายสัมพันธ์ผ่านทางพระวิญญาณก็จะถูกจัดให้เป็นพวกที่แค่เคยอยู่กับพระองค์
- ___ 13. อย่าดับพระวิญญาณ
- ___ 14. ตามปกติเราไม่สามารถควบคุมร่างกายของเราได้ ดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์ที่จะพยายามควบคุมร่างกาย
- ___ 15. เมื่อเราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เราไม่สามารถควบคุมการกระทำของเราได้

คำถามแบบจับคู่

- ___ 1. ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์

- ___ 2. เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาเว้นแต่มาทางเรา
- ___ 3. พระเจ้าทรงสามารถทำสิ่งสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในเรา
- ___ 4. กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ทำให้เราเป็นอิสระจากกฎแห่งความบาปและความตาย
- ___ 5. เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เรายังหลายรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นที่หนักใจ
- ___ 6. เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา
- ___ 7. ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับในพระเยซูคริสต์

a) พิลิปปี 3:14

b) 1 ยอห์น 5:3

c) 2 ทิโมธี 1:7

d) เอเฟซัส 3:20

e) โรม 8:2

f) ยอห์น 1:4

g) ยอห์น 14:6